

Мястото на жената в Исляма

المرأة في ظلال الإسلام باللغة البلغارية

ПИСАТЕЛ:

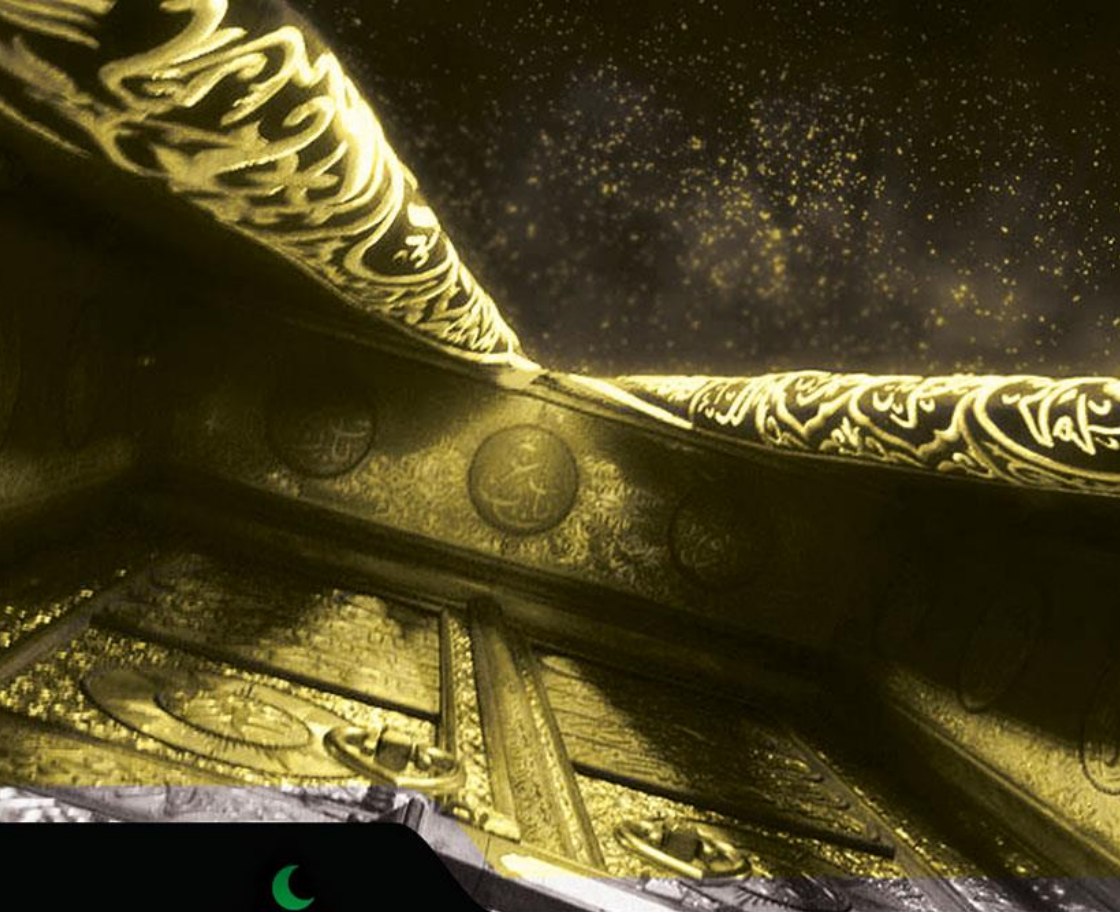
Абд Ер-Рахман бин Абд Ел-Керим Еш-Шиха

د. عبد الرحمن بن عبد الكريم الشيحة

ПРЕВОДАЧ

EUROPEAN ISLAMIC RESEARCH CENTER (EIRC)

المركز الأوروبي للدراسات الإسلامية

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM

С името на Аллах, Всемиловичия, Милосърдния.

Слава на Аллах, мир и благослов за нашия Пророк Мухаммед, семейство му, сподвижниците му, и всички негови последователи до Съдния ден.

Всевишния Аллах казва в Свещенния Коран:

„О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате. Най-достоеен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. Аллах е Всезнаещ, Сведущ.“¹

(Всички хора произхождат от Адем и Хауа (Ева), и имат майка и баща. В този смисъл е неуместно да се гордеят със знатно родословие. Истинското превъзходство се крие в богобоязънта.)

От най- грубите грешки е да се приписват на Исляма неща, които не са от него, като например : твърдението, че Исляма не почита, и не уважава жената, и дори погубва нейните права. Всевишния Аллах го опровергава в Корана със следните божествени слова:

- **„А ако сте ги възненавидили, то може и да възненавидите нещо, а Аллах да е вложил в него много добро.**

- **„И от Неговите знамения е, че сътвори за вас съпруги от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост. В това има знамения за хора мислещи.“**

В днешно време се претендира ужасно много за правата на жената, нейната свобода и равенството ѝ с мъжа. Това нещо може да се разпространява само сред общности,

---

¹Ел-Худжурат: 13

които не почитат жената и не ѝ отдават нужните права. Що се отнася до общността на мюсюлманите, която напълно отдава правата и свободите на жената и я почита още от появата на Исляма, при нея няма място за претенции относно правата на жената. Така е, защото Исляма е отдал правата още преди да започнат някои хора да претендират за тях или още от появата си. Затова според него отдаването на тези права е задължение и той е безкомпромисен към онзи, който потъпква правата на жените. Но за съжаление по-учудващо е това, че има хора (мюсюлмани), които подтискат жената, не се отнасят добре с нея и потъпкват правата ѝ. Тези хора изпадат в това положение поради факта, че те не се придържат към ученията и възвишените препоръки на Исляма. Претенциите на онези, които си въобразяват, че призовават към свободата на жените и защитават техните права са базирани на три основни точки²:

1. Съблюдаване на свобода за жената.
2. Равенство между мъжа и жената.
3. Съблюдаване правата на жената.

---

² След като става дума за човешки права то къде е тяхната защита за правата на онези, на които им биват разрушавани домовете и биват прогонвани от тях и избивани?! Къде е тяхната защита за онези на които им се разграбват богатствата?! Къде е тяхната защита за основни човешки права касаещи, гладни и нуждаещи се хора в една част от държавите?! Ние като мюсюлмани искаме от тях да не пречат на мюсюлманската общност в изпълнението ѝ на онова, което Аллах е повелил като помощ и подкрепа, с които се цели единствено спечелване задоволството и наградата на Аллах.

Претенции за свободата за жената:

Самия израз „претенции на свобода“ означава, че има нещо, което е ограничено и ние трябва да премахнем нещата, които го ограничават. Думата свобода често бива разбрана по-много грешен начин подтиквайки човешката душа да си мисли, че е поробена и трябва да се избави незабавно от това робство. А свобода в пълния смисъл на думата е нещо невъзможно и неосъществимо, защото по природа човека е с ограничени възможности. Затова всички хора, независимо дали са от цивилизовани или примитивни общества живеят под сянката на закони и правила, които са неразделни от техния живот и привеждат в ред всички техни дела по време на пребиваването им на този свят. Това означава ли, че тези хора не са свободни?! От тук достигаме до извода, че свободата си има определени граници отвъд които се намира дивото и животинското, което не е съобразено с правила и закони. Ph.D Henry Makow (*академичен американски мислител, който се е занимавал с изследване на положението и делата на жените по света*)³ казва следното: „Претенциите на пълна свобода за жените е поредната измама на новия световен ред. Жестока измама, която съблазни американските жени и разруши западната цивилизация.“

Истината е, че Исляма е първата религия, която е предоставила на жената свобода състояща се в това, тя да има свободни взаимоотношения с общността. А преди това тя нямаше право на такива взаимоотношения и те се

---

³ Списание „Ислямското бъдеще“ Брой 146- 6/ 1424 год по хиджра. The Debuchery Of American WomanhootBikini vs. Burka

осъществяваха посредством настойник или законен посредник между нея и обществото. Исляма не дава свобода на жената единствено в неща, в които се съдържат поквара, вулгарност и скверност. Свободата в това отношение е забранена (харам) според Исляма и тя не се одобрява както за жените, така и за мъжете. Затова разбирането за свобода според Исляма е ограничено с думите на Пратеника □: **“Примера за онзи, който спазва границите (повелите) на Аллах и призовава другите да ги спазват и примера за онзи, който ги престъпва и не приканва другите да ги спазват е като примера за хора, които са хвърлили жребий за един кораб, и на някои от тях се паднало да са отгоре на кораба, а на други да са отдолу. И така, когато тези, които са били отдолу, са имали нужда от вода за пиене са се качвали при хората на горния етаж за да си надбавят. Изведнъж те си казвали: „Ако пробием една дупка на кораба в нашия дял няма да притесняваме тези, които са над нас.“ И така Ако те ги оставят да извършат онова, което желаят, всички ще загинат. Но, ако им попречат да го направят и ги възпрат от желанието им да пробият кораба, тогава и те ще се спасят, и ще накарат всички да се спасят”**⁴

Ето това е разбирането за свобода според Исляма. Или накратко: „Индивидуалните действия да бъдат съобразени с шериатските постановления (*божествените закони*), които гарантират липса на вреда за самия човек и за цялото общество.“

Въпроса, който е редно да се зададе на онези, които са се заели да защитават правата на жените и приканват към даването на огромна свобода за тях е следния: „Кои

---

⁴ Сахих Бухари том: 2; стр. 882; хадис №2361.

закони са най- добри, най- полезни и най- подходящи за опазване на достойнството на жената, и за запазване на общността? Законите на Исляма, които считат жената за допълнение на мъжа и негова половина или написаните от човека закони и глобални правила, зад чийто параван стоят цели и намерения рушащи целомъдрието, позволяващи забранени неща (*като изневяратата*), погубващи цели общности и укопирващи цели държави?

Равенство между мъжа и жената:

Абсурдно е да се сравнява една жена с мъжете във всяко едно отношение, защото природата на жената по отношение на психика, телосложение и душевност е различна от природата на мъжа. И така както е абсурдно да се приравнят двата пола, заради отличителните черти и различията между тях, е още по- абсурдно да има друго равенство сред половите различия. Всевишния Аллах казва: „**И от всяко нещо сътворихме двойки, за да се поучите!**“⁵ (*Всевишният Аллах е създал всякакъв вид двойки мъжки и женски*).

(Различията между мъжа и жената произхождат още от момента, в който Пречистия Аллах ги е създал и е устроил всеки един от двамата по различен начин от другия, за да бъде всеки един от тях допълващ за другия. И ако отново погледнем към пола, ще достигнем до извода, че той се разделя на два вида, които трябва да изпълнят предназначението си. Затова ако пола беше само един това предназначение нямаше да се осъществи. Сега нека се запитаме: „Нима половото разделение не е доказателство, че всеки един от двата пола има специфични черти и те

---

⁵Ез-Зарийят: 49

взаимно се допълват?... Примера за двата пола е като примера за нощта и деня, двата пола ги обединява това, че са хора, а нощта и деня ги обединява времето. И така както нощта е предназначена за почивка и спокойствие и деня е предназначен за труд и движение, по същия начин са мъжа и жената. Тях ги обединява това, че и двамата са хора, затова има неща, които се изискват и от двамата заедно, но ги разделя пола и има други неща, които се изискват само от мъжа или само от жената съблюдавайки природата на всеки пол. От тук можем да кажем, че мъжа и жената са два човешки индивида, които имат общи задачи касаещи всеки човек, но наред с това имат различия, които предизвикват разделяне на определени задачи с оглед на пола.)⁶

От споменатото до тук става пределно ясно, че е невъзможно да има пълно равенство между мъжа и жената, и че е безсмислено да се приканва към такова. Така е, защото приканването към равенство между тях във всяка една сфера е противопоставяне на природата и начина, по който е устроен всеки един от двамата и в същото време е стъпка, чрез която жената бива унижавана, обиждана и мамена. А как да не е така като по този начин тя бива изтръгната от природата според, която Аллах я е създал и това води до много лоши последствия за самата нея и за цялото общество.

Съблюдаване правата на жената:

Няма закони и постановелния от началото на човечеството до ден днешен, които да опазват правата на жената и да я почитат, така както Исляма. Още от както се е появила светлината на Исляма чрез изпращането на Мухаммед ﷺ и

---

⁶ От книгата Када и Кадер на Мухаммед Еш-Шеарауи; стр. 130-132.

се е заложила в сърцата на вярващите мюсюлмани, а чрез тях и в сърцата на човешкото общество, така се е случило най-чудното нещо във историята и това е светкавичното разпространение на тази светлина чрез нейните всеобхватност, точност, лесно разбиране и галовност на човешката природа. Светлината на напътствието не съдържа в себе си неясни и двусмислени неща и не застава срещу човешките разум и природа, а се движи заедно с тях. От примерите за бързото възприятие и разпространение на тази светлина е светкавичната промяна в разбиранията на хората за статуса и правата на жените. А именно това е нещото, което пряко ни засяга в тази книга. Писателя на книгата „Арабската цивилизация“⁷ казва следното: „Превъзходството на Исляма не се ограничава само с това, че е почел и издигнал жената, но към него се добавя и факта, че той е първата религия, която извършва това.“ На друго място от същата книга- стр. 497- пише следното: „Брачните права описани в Корана и разяснени от тълкувателите му са много по превъзходни от брачните права на Европа.“

Правата на жените трябва да се защитават в страни и общества, в които те са отнети или са им дадени прекалено големи права несъобразени с никакви закони и морални граници. Така е, защото отнемането на правата им и неограничаването на свободите им, са причина нежния пол да изпада в неморалност, разврат, изнасилване, разводи и унижение породени от грешните разбираня на група хора, които ги третират единствено като инструмент за задоволяване и наслаждение. Що се отнася до Исляма, той е най-справедливия към жената... Той опазва и отдава всички нейни права било то обществени или лични, чрез

---

⁷Dr. G. Lebonстр:488. Превод на арабски от Адил Зуайтир.

които тя живее спокоен и щастлив живот, изпълнявайки мисията заради, която Аллах я е създал.

Положението на жената през вековете:

-Положението на жената по време на невежеството, преди появата на Исляма:

Положението на жената по време на невежеството или това е времето преди появата на Исляма беше много лошо. Тя беше подложена на несправедливост, унижение и подтисничество. Нейните права се погубваха, богатствата ѝ се разграбваха, а самата тя беше считана за безполезна и без никаква стойност. Тя не се считаше за наследник и не получаваше никакъв дял от наследството, защото според разбиранията на хората наследника трябвало да може да язди кон, да воюва и да плячкосва. Нещо повече тя беше като пари. След смъртта на съпруга ѝ се наследяваше от наследниците му, така както се наследява и останалото му богатство. По този начин ако починаше нейния съпруг и има деца от друга жена, тя беше наследявана от най-големия му син и единствения начин тя да излезне от тази къща беше да откупи сама себе си. От друга страна се считаше за забранено една жена, след като е била разведена да се върне отново при съпруга си. Мъжа се женеше за колкото си пожелае жени, без да има ограничение в броя. И наред с всичко споменато до тук, жената нямаше никакво право да избира съпруга си и след женитбата тя нямаше никакви права, защото нямаше закони и принципи, които да ѝ подсигурят тези права и да я опазят от гнета на съпруга ѝ. До такава степен достигна невежеството при арабите, че те не се радваха на женската рожба и я считаха за нещо отрицателно, което носи със

себе си зло и проклятие. Затова когато се родеше на някой от тях женска рожба го обземаше тревога и той се натъжаваше. И това не е всичко, до такава степен достигна омразата им към женската рожба, че накрая хората започнаха да заравят новородените си дъщерички, като причината за избиването им се различаваше в зависимост от социалният статус на семейството. Някои от хората ги убиваха от срам, а други заради вродени недостатъци. Най-добро описание за положението на тези хора ще намерим в словата на Всевишния Аллах, който казва: **„И щом известят някого от тях за женска рожба, лицето му помрачнява и спотайва той печал. Скрива се от хората заради лошото, което са му съобщили дали да я пощади за унижение, или [жива] да я зарови в пръстта. Колко лошо отсъждат!“**⁸

А друга част от тях убиваха женската рожба поради страх от бедност- това бяха бедните араби. Ето за това Всевишния Аллах спуска следното знамение: **„И не убивайте децата си поради страх от бедност! Ние храним и тях, и вас. Убиването им е голям грях.“**⁹

Ето така жената беше подтисната и угнетена, дори нейните най-естествени човешки права бяха потъпкани. Затова арабите по време на невежеството разделиха храната на две:
 1- храни, които са и за мъжете и за жените;
 2- храни, които са само за мъжете и са забранени за жените.

Всевишния Аллах казва: **„И рекоха: “Това, което е в утробите на тези добичета, е чисто за мъжете ни и под**

---

⁸ Ен-Нехл: 58-59.

⁹ Ел-Исра: 31.

възбрана за жените ни. А щом е мъртвородено, в него те са съучастници.”¹⁰

Жената по това време е нямала с какво друго да се гордее, освен с това, че мъжа я е пазел и дори отмъщавал, когато нейните достойнство и чест били опетнени.

-Положението на жената при древното индийско общество:

В една то четирите основни книги (веди) при брахмаската религия (индуизъм) се споменава следното по отношение на жената.¹¹ „Законите на брахманската религия разделят мъжа от жената по отношение на човешката им стойност и останалите права. Жената се лишава изцяло от гражданска принадлежност и се прави подвластна на определен мъж в различните етапи на нейния живот, така както е опоменато в законите на Ману, които гласят, че е строго забранено на жената, през който и да е етап на живота си, да извърши дело според нейното желание, дори то да е свързано с домашната, домакинска работа. Що се отнася до бебешките ѝ години, тя е под владението на баща си, що се отнася до младостта ѝ през нея владението се прехвърля към съпруга ѝ, а ако той умре тя става владение на братовчедите си. В случай, че тя няма братовчеди става владение на съдията.“ По този начин жената дори за миг от живота си няма право на свобода,

---

¹⁰Ел-Ен‘аам: 139

¹¹Светото писание в предишните религии д-р / Али Абдул Уахид Wafī стр. 168

¹² Това, което светът загубил деградация на мюсюлманите. Ndoye цитира: Историята на Маһа Бхарат (основен индийския епос)

¹³Историята на цивилизацията за W. Дюрант в 15:00 01:00 Мохамед Бадран превод 178 180 181

независимост и възможност да действа спрямо собственото си желание.

И така положението на жената при индийската общност беше подобно на робиня, която напълно се подчинява на съпруга си и няма право на мнение и личен избор. До такава степен била поробена, че понякога е била залагана на комар и спечелвана от друг.¹²

Също така след смъртта на съпруга е било забранено на жената да се жени за друг, и дори нямала право на живот, затова трябвало да умре в същия ден. Традицията била тя да бъде изгорена заедно с тялото на съпруга си в една клада огън. В техните религиозни книги се споменава следното :¹³ „**Редно е съпругата сама да скочи в приклада подготвен за изгаряне на умрелия съпруг.**“ По този начин след поставянето на трупа на мъжа над складените дърва жената сама пристъпвала към огъня с парче плат покриващо лицето ѝ (бурка). След това свещеника на брахимите премахвал бурката от лицето на жената, тя сваляла всички украшения и скъпоценности и ги раздавала на близките си. След това тя разплитала плитките си, вожда на брахимите я хващал за дясната ръка и обикалял заедно с нея три обиколки около огъня. След това тя била поставяна на клада с дърва, а един мъж вдигал крака на съпруга до челото ѝ в знак на това, че тя му е подчинена. Накрая тя заставала в седнало положение до главата на мъжа и поставяла дясната си ръка върху него, а хората разпалвали огъня и тя изгаряла заедно с трупа на мъжа си. Убеждението на тези хора е било, че тя ще бъде заедно със съпруга си в блаженство на небесата в продължение на тридесет и пет милиона години... Те са убедени, че жената чрез изгарянето си пречиства семейството на майка си, на баща си, на съпруга си и самия съпруг от всички грехове... Изпълнението на тази традиция

ставало причина тя да се счита за най-чистата жена, с най-известното име и най-известна от всички. Тази традиция е била широко разпространена при тях и това го доказва факта, че те са изгорили 6 000 жени за период от 10 год., или от 1815 до 1825 год., въпреки, че тази традиция е забранена със закон още през седми век и религиозните водачи на индуизма са я отхвърлили.

От нещата, които доказват унижителното положение на жената при индийците в това време е един канон от каноните на индусите, който гласи¹⁴: „**Нито отредената съдба, нито вятъра, нито смъртта, нито адът, нито отровата, нито змиите, нито огъня са по-лоши от жената.**“

Дори понякога жената имала няколко съпруга и така тя била нещо подобно на проститутка.¹⁵

-Положението на жената при древното китайско общество:

Положението на жената в древното китайско общество ясно се описва в книгата „История на цивилизацията“¹⁶. В нея пише следното: „Тя е била подчинена на мъжа, през целия си живот, тя се е покорявала изцяло на съпруга си. Тя била лишена от всички финансови и социални права. Тя е била ограничена и нямала никаква възможност да се разпорежда в каквото и да било. Дори нещо повече, мъжа е бил нейн настойник във всяко нещо. При тях жената нямала право на образование и култура, а била длъжна да остане в къщи, да прислужва на семейството си, да работи, да се обучава на шивачество и различни прислужнически дейности. Тя била задължена да си премахва косата до навършване на петнадесет години и била задължена да се омъжи при навършване на двадесет години, като съпруга се избирал от бащата с помощта на посредник.“

Дори раждането ѝ се считало за нещо зловещо и лошо. Писателя W. Durant пише в книгата си „История на цивилизацията“¹⁷ следното: „Бащите са отправяли специални молитви да бъдат дарени с момчета. И от най-големите причини поради които майките са били подложени на постоянно унижение е било това, че са раждали само женски рожби, а жените не можели да работят на нивата и не можели да участват в битка. Жените се считали за тежест на бащите си, защото бащите са били длъжни да ги възпитават, а след това трябвало да ги изпратят в други къщи след женитбата... До такава степен ненавиждали женската рожба, че прибегвали до убийството ѝ, при наличието на много дъщери в едно семейство и при бедност. Тези женски рожби били ¹¹ оставяни наред нивата, за да умрат от студенината на нощта или да бъдат изядени от

¹² хищници, без да има огризения на съвестта, съчувствие и милост от страна на семейството.

Древна китайска поговорка гласи: 18 „Изслушвай съпругата си, но не вярвай на това, което казва.“

- Положението на жената при древното римско общество:

Писателя на книгата „История на цивилизацията“ казва следното¹⁹: „Раждането на женска рожба е било нещо нежелателно при тях, дори нещо повече, тяхната традиция

14. Арабската цивилизация за д-р Г. Лебон влиянието на исляма в условията на жените в Близкия изток стр. 406

Това, което светът загубил деградация на мюсюлманите. Ndoye цитира: R.C.DUTT. 331

15. С 1 Жените 15:00 в Китай W. Дюран

16. 4 С-1 m жени в Китай

позволявала на мъжа да убие новороденото, ако то е с вроден недостатък или момиче. Противоположно на това, те имали огромно желание да се сдобиват с мъжки рожби. При древното римско общество жената била ограничена и нямала никакво право да се разпорежда с нищо. Нейния съпруг е бил онзи, който се разпореждал с нея както пожелае, той имал пълни правомощия и власт над нея. Той е бил онзи, който се е разпореждал с цялото си семейство както пожелае. Мъжа е бил дори онзи, който имал право да осъди съпругата си на смърт и тя да бъде убита.¹³ Мъжа дори е имал правомощия и власт да се разпорежда със съпругите на синовете и внуците си, а това включва продажба, изтезание, изгнание и убийство.

Жената била задължена да се подчинява и да слуша във всяко нещо, тя нямала право на възражение и собствено мнение. Тя нямала право на наследство, а наследството при тях се давало само на най-големия син. И това не е всичко, нещата стигнали още по-далеч, мъжа имал право да причисли чужд човек към семейството, който няма нищо общо с него и да изгони от семейството, който си пожелае чрез продажба.²¹

-Положението на жената при древното гръцко общество:

Положението на жената при древните гърци не е било по-добро от положението ѝ от споменатите до тук общества. До такава степен е била унижена жената при тях, че те са я изпозвали като нещо, което се взема и дава под наем. Трой Long казва²²: „Жените, които са имали възможност да раждат деца, са били отнемани от съпрузите си за да забременяват от други мъже и да раждат повече деца на държавата.“

¹³История на цивилизацията- том: 9: стр. 118-120. Писател: W. Durant

Жената при тях нямала право на култура и образование и до такава степен била презряна, че я наричали (мръсотия- от делата на дявола).²³

Нямало закон, който да се грижи за нея, тя била лишена от наследство и нямала право да се разпорежда дори със собствените си средства, които в повечето случаи са били отнемани от мъжа ѝ, а той имал пълна власт над живота ѝ. Тя намала право да иска развод, защото само мъжа е имал право на това.²⁴

До такава степен стигнало това угнетителство, че част от техните мислители започнали да разпространяват твърдението: „Задължение е да се запази името на жената в къщата и да не излиза от нея (*т.е. в тайна*), така както е задължение нейното тяло да не излиза от къщата.“²⁵

Жената при древните гърци е била най- жалкото същество, което било считано за най- нисшето създание. Писателя на книгата „Арабската цивилизация“ пише следното²⁶: „Гърците са считали жената за най- нищожното и жалко създание, което е предназначено за сдобиване с деца и вършене на домашна работа. Затова когато се раждало грозно дете те убивали жената, която го е родила.“

Най- добре се описва положението на жената при тях от техния проповедник Damustan, който е казал:²⁷ „Ние използваме проститутките за наслаждение, използваме любовниците за ежедневна грижа за нашите тела и използваме съпругите си, за да ни родят законни деца.“ Какво ли би било положението на жената в общество, в което най- образованите хора изричат такива думи?!

-Положението на жената при древното еврейско общество:

При тях жената е считана за източник и основоположник на греха, както се описва в текстовете на Тората (стария завет)²⁸, че жената е първия човек извършил грях и станала причина да бъдат съблазнени всички хора.

Положението на жената при еврейската общност не е било добро. Те поставили закони, чрез които предупреждавали хората да се пазят от жените, както се описва в стария завет- Еклисиаст²⁹: *“Аз изново се предадох от сърцето си Да науча, и да издиря, и да изследвам мъдростта и разума, И да позная, че нечестият е безумие, и че глупостта е лудост; И намирам, че е погорчива от смърт Оная жена, чието сърце е примки и мрежи, и ръцете ѝ окови; Който е добър пред Аллах (Бога) ще се отърве от нея; А грешникът ще бъде хванат от нея.”*

Мъжа е имал пълното право да се разпорежда както пожелае със семейството си и по специално с жените от семейството си. Понякога той ги е омъжвал по принуда за който пожелае, а друг път ги дарявал като подарък на който пожелае. Това е описано в стария завет, книга Изход, глава 21, от 7 до 11 строфа.

Писателя на книгата „История на цивилизацията“³⁰ пише следното: „Бащата имал власт над членовете на семейството, която почти нямала граници. Той бил единствения собственик на земята и синовете му са нямали право да останат живи, освен след като последват неговите възгледи и желаниа и му се подчинят напълно. Именно той е бил държавата по онова време, той е имал право при бедност да продаде дъщеря си за робиня преди навършване на пълнолетие. Той е имал пълното право да я омъжи за който пожелае, като понякога дори постъпвал с

нисхождение към нея, за да я принуди да се омъжи за човека, за който той искал.

След сключването на брака владението се прехвърляло от бащата към съпруга и жената еврейка ставала негово притежание подобно на юни водят повелите споменати в стария завет, книга „Изход“, глава: 20, строфа: 17.¹⁴

Към всичко споменато до тук ще добавим и факта, че според еврейските закони жената няма право да получи дял от наследството оставено от баща си, ако той има синове. Това се споменава в стария завет, книга „Числа“, глава: 27, строфа: 8: *„Ако умре някой без да има син, тогава да прехвърлите наследството му върху дъщеря му.“*

А след смъртта на мъжа автоматично съпругата му се прехвърляла на неговия роден брат, независимо дали е била съгласна или не. Единственото изключение е било, когато родния му брат откаже да я вземе за себе си и я освободи. Това се споменава в стария завет³¹: *„Ако живеят братя заедно, и един от тях умре бездетен,*

---

20. Историята на цивилизацията в превод 09:00 118 119 120 Мохамед Бадран на: W. Дюран

21. Сравнителни религии. Д-р / Ахмед Shalabi, стр. 188, както и книгата на Арабската цивилизация R 408 за превод Zuayter д-р Г. Lebon

22. Арабската цивилизация стр. 406 Д-р Г. Lebon

23. Арабската цивилизация превод Zuayter р 408 за: Д-р Г. Lebon

24/Сравнителни религии. Д-р / Ахмед Shalabi, стр. 186

25. Историята на цивилизацията в 07:00 117,118 Мохамед Бадран превод за: W. Дюран

26/Д-р Page 406 Арабизация / Адел Zuaiter на Г. Lebon

27. Проучванията в историята на цивилизацията на гърците и римляните R 149 г / Хюсеин Шейх

Genesis 1/3

жената на умрелия да не се омъжи във от семейството му за чужд; братът на мъжа ѝ да влезе при нея и да я вземе за своя жена, и да изпълни към нея длъжността на девер.“

Също така еврейте не са се хранели и не са нощували с жената, когато тя била в месечен цикъл, а са я отбягвали и изолирали, докато се пречисти. Техните закони в тази връзка са следните³²: „Жената се счита за нечиста от деня през който тя почувства, че приближава нейния месечен цикъл, дори да няма явен знак. Съпруга е задължен да не я докосва дори с малкия си пръст, забранено му е да ѝ дава каквото и да е било и колкото голямо да е то. Не му е позволено да взема от нея каквото и да било, и не е позволено да и хвърля с ръката нещо, за да го вземе или обратното. Не му се позволява да се храни заедно с нея на една маса, освен в случай, когато има нещо да разделя нейните чинии от неговите. Не му е позволено да пие от чашата, от която тя е пила, не му е позволено да нощува с нея на едно легло, не му е позволено да се качва с нея на една каляска или лодка. А ако се налага двамата да работят на едно място се забранява да има допир между тях. И когато съпруга се разболее и няма кой да се грижи за него на нея се позволява да го докосва, но докосването да е безчувствено. А когато се разболее съпругата е категорично забранено мъжа да се грижи за нея, дори в случай, в който не я докосва. Също така жена, която е родила дете се счита за нечиста- ако е родила момче тя се счита за нечиста в продължение на седем дни, а ако е родила момиче се счита за нечиста в продължение на четиринадесет дни. Забранено е на тази жена да се къпе, по предписания от Бог начин, четиридесет дни след раждането на момче и осемдесет дни след раждането на момиче.“

-Положението на жената при древната християнска общност:

През средновековието отците на църквата изпаднали в крайност, считайки жената за първоизточник и основоположник на греха и считайки я за нещото, което е главната причина и причинител на нещастията сполетяващи човечеството. Затова те единодушно приели мнението, че връзката между мъжа и жената е мръсотия и трябва да се страни от нея, дори тя да е базирана на сключен църковен брак. Свети Тертулиан е казал: „Жената е вратата на дявола към човешката душа, тя е тласнала мъжа към проклетото дърво и е престъпила законите на Бог, тя е порочност за мъжа.“

Датския писател Wieth Knudesen описва положението на жената в средновековието в следния текст: „Грижата за жената е била много ограничена, защото тя е била съобразена с католическото учение, което счита жената за създаване от второ ниво (*т.е. поставя я на заден план*).“³³

Апостол Павел е казал³⁴: *“ Искам да знаете още, че глава на всеки мъж е Христос, а на жената глава е мъжът, на Христа пък глава е Бог. Всеки мъж, който се моли или пророкува с покрита глава, засрамя главата си; и всяка жена, която се моли или пророкува гологлава, засрамя главата си, защото все едно е, като да е обръсната; ако жена не иска да се покрива, нека се стриже; ако пък е срамотно за жена да се стриже или бръсне, нека се покрива. И тъй, мъжът не бива да си покрива главата, защото е образ и слава Божия, а жената е слава на мъжа. Защото не мъжът е от жената, а жената е от мъжа, и не мъжът е създаден за жената, а жената за мъжа. Затова жената трябва да*

има на главата си знак на мъжова власт над нея - заради Ангелите.“

Християнските учения по това време задължавали жената сякаш да се подчинява на мъжа и да му се покорява изцяло. Апостол Павел е казал³⁵: *”Вие, жените, покорявайте се на мъжете си, като на Господа, защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата, и Той е спасител на тялото.“*

Английския писател Бърнард Шоу казва следното: *„Според английското право, веднага след като се омъжи жената всички нейни имоти и богатства се прехвърлят на съпруга ѝ, и стават негова собственост.“*

Според техните религиозни убеждения и разпоредби след като мъжа и жената встъпят в брак, остават заедно за винаги. Затова колкото и голяма да бъде появилата се омраза между двамата съпрузи, колкото и да са огромни проблемите, за тях няма развод. А липсата на развод води до телесна раздяла, която от своя страна води както мъжа така и жената до прелюбодеяние и незаконни любовни връзки.

Също така ако единия от двамата умре и другия остане жив онзи, който е останал жив нямал право да сключва друг брак. Това нещо довело до резултата жената да бъде презряна и пренебрегната. А в по-късен период довело и до лошия обратен ефект, който масово е завзел запада, мислителите и интелигентните хора в днешно време. Те приканват да се дадат пълни права на всеки един член на обществото. Ето така стигнахме и до неограничената свобода, която няма граници и носи със себе си лош обрат, който изживяваме в днешно време. Той се изразява в разкрепостеност, разпадане на семейства и липса на срам породени от натиска на църквата и злоупотреба, която включва замяна на божествените

закони низпослани на Исус със закони измислени от група хора, които са в противоречие с човешката вредност и природа.

Правата на¹⁵ жената според Исляма

След този бърз поглед върху правата на жената и нейното положение в различните човешки общности преди Исляма, ще разгледаме правата и задълженията на жената описани в Исляма. Според Исляма тя има общи и лични права.

От общите права, които са едни за нея и за мъжа са следните:

➤ Жените са като мъжете относно божествените повели и закони, и жената е задължена да извършва това, което е задължен да извършва и мъжа, след като тя стане мукеллеф (*мукеллеф означава да е мюсюлманка, да е пълнолетна според шерията и да е разумна /да не е луда/*). По този начин и двамата са задължени да изпълняват предписаната петкратна молитва- намаз, да дават зекят, да говеят през месец Рамадан и да извършват поклонението хадж. Но тук специално за жената има лични права предписани от Аллах, които служат като улеснение за нея. Тези лични права се извяват в това, че тя е освободена от молитвата намаз и от говеенето през Радаман по време на месечния цикъл и след родилното течение, като тя е задължена единствено да се отдължи за дните, които не е говяла след като приключи течението, но не и за изпуснатата молитва намаз. По този начин Исляма се грижи за жената съблюдавайки нейната психическа и

---

33. Сравнително религиознознание г / р Ахмад Чалаби 187Feminism: преведена на английски от Артър Chater

34. Глава Библейският новозаветната 11 от Първото послание до коринтяните, стр. 280 ал 3-7-9

35, Главата на Библията на Новия Завет 5 от Посланието към ефесяните с параграф 22, стр. 317

физическа слабост породени от месечния цикъл и след родилното течение.

➤ Жените са като мъжете относно наградите и наказанията на този свят и в отвъдния. Всевишния Аллах казва: **„На всеки вярващ, мъж или жена, който извършва праведно дело, Ние ще отредим прелестен живот. И ще им въздадем награда по-хубава от онова, което са вършили.“** (Сура Ен-Нехл: 97)36

➤ Жената е като мъжа относно хуманноста и според Исляма не се счита за източник и основоположник на греха, нито се счита, че е станала причина Адем да бъде прогонен от Дженнета (Рая). Дори нещо повече, Исляма не гледа на жената като на по-нисше създание от мъжа, както е при другите религии, а гледа на нея като човешко създание, което е наравно с мъжа. Всевишния Аллах казва: **„О, хора, бойте се от своя Господ, Който ви сътвори от един човек и сътвори от него съпругата му, и от двамата намножи мъже и жени. И бойте се от Аллах, с Чийто име се умолявате един друг, и от [прекъсване на] кръвните родства! Наистина Аллах ви наблюдава.“**37В това знамение Аллах ни пояснява, че е сътворил двата пола, мъжа и жената от един източник и няма разлика между двамата по отношение на първоизточника, от който са създадени и по отношение на достойнството, те са равни в тези неща. Ето по този начин Исляма анулира онова, което беше широко разпространено от закони съдържащи в себе си огромно угнетителство към жената и потъпкващи нейните права. Тези закони разглеждаха жената за по-нисше създание от мъжа, и даваха огромни права на мъжа, които доведоха до потъпкване на основните човешки права

на жената. Пратеника Мухаммед ﷺ казва: „**Жените са като сестри за мъжете**“**38**

➤ Жената е като мъжа по отношение на запазване на целомъдрието и честта си. Затова набеждаването на жената в прелюбодеяние и престъпването спрямо целомъдрието ѝ, честта ѝ и чрез клевета са строго осъдителни и подлежащи на наказание според Исляма. Всевишния Аллах казва: „**А на онези, които набедят целомъдрени жени, после не доведат четирима свидетели, ударете осемдесет бича и не приемайте никога тяхно свидетелство! Тези са нечестивците.**“**39**

➤ Жената е като мъжа при разпределение на наследството, за нея има определен дял, който трябва да си го получи и за мъжа има определен дял, който трябва да си го получи. Всевишния Аллах казва: „**За мъжете има дял от онова, което са оставили родителите и най-близките, и за жените има дял от онова, което са оставили родителите и най-близките малко или много предписан дял.**“**40**

По този начин Исляма върна нейното право да получи дял от наследството, след като по време на невежеството беше отнето изцяло това нейно право и тя не получаваше нищо от него. Нещо повече, тя се считаше по това време за наследство и беше наследявана, така както се наследяват вещите на мъртвия човек. Всевишния Аллах казва: „**О, вярващи, не ви се позволява да взимате в наследство жените против волята им. И не ги потискайте, за да отнемете част от онова, което сте им дали...**“**41**

Умер ибн Ел-Хаттаб /Аллах да е доволен от него/ казва: „...Кълна се в Аллах, по време на невежеството ние нямахме жената за нищо, докато Аллах не низпосла знаменията поясняващи нейните права и не задели дял за нея от наследството...“42

➤ Жената е като мъжа по отношение на гражданските права и свобода на финансовите транзакции. Тя има пълното право да притежава имоти и богатство, има пълното право на покупко- продажба и това, което произлиза от нея. Като за това не се изиска тя да има настойник, който да се разпорежда с богатството ѝ и да я ограничава. Но изключение е единствено случая, когато за нея има огромни щети и тя се разпорежда с богатството си без да се съобразява с повелите на Аллах. В този случай се позволява намесата на човека, който е отговорен за нея (съпруг, баща и т.н.). Той е длъжен да я предпази и да запази нейното богатство за нея, без да взема нищо от него. Всевишния Аллах казва: „**О, вярващи, раздавайте от богатата, които сте придобили...**“43

В друго знамение от Корана Всевишния Аллах казва: „**За мюсюлманите и мюсюлманките, вярващите мъже и вярващите жени, набожните мъже и набожните жени, искрените мъже и искрените жени, търпеливите мъже и търпеливите жени, смирените мъже и смирените жени, мъжете, раздаващи милостиня, и жените, раздаващи милостиня, говеещите мъже и говеещите жени, и целомъдрените мъже и целомъдрените жени, и мъжете, често споменаващи Аллах, и споменаващите жени Аллах е пригответил за тях опрощение и огромна награда.**“44

➤ Исляма счита почитането и уважението на жената като признак за мъжественост, здрав разум, пълна вяра и доброта. Пратеника ﷺ казва: „Хората с най- пълна вяра са онези, които са с най- добро поведение. А най- добрите измежду вас са онези, които се отнасят най- добре към жените си.“⁴⁵

➤ Исляма е заповядал както на мъжа, така и на жената да изучават религията и да я преподават на останалите. Пратеника ﷺ казва: „Търсенето на знанието за Исляма е задължение на всеки мюсюлманин.“⁴⁶ А учените са единомисленици, че думата мюсюлманин обхваща и мъжете, и жените.¹⁶

➤ Жената и мъжа имат еднакви права при възпитанието и образованието. Всеки един от тях има право да получи добро възпитание и образование и да израсне в добра среда. Нещо повече, според Исляма отглеждането, възпитанието и изхранването на дъщери е причина за влизане в Дженнета (Рая). Пратеника ﷺ казва: „Когато един мъж има три дъщери и прояви търпение към тях, храни ги от богатството си, пои ги от богатството си и ги облича от богатството си, тези три дъщери ще бъдат на съдния ден преграда между него и огъня на Джехеннема (Ада).“⁴⁷

➤ Жената е равна с мъжа, когато става дума за повереност (еманет) и доверие. Всевишният Аллах казва: „**И ако те моли за защита някой от съдружаващите, защити го, та да чуе той Словото на Аллах! После го заведи на безопасно за него място!**“⁴⁸

---

40. Жените Стих: 7

41. Жените Стих: 19

42. Сахих Муслим об. 2, 1108 No. 1479

Пратеника □ казва: „Когато един от мюсюлманите приюти и вземе под своя защита неверник, то все едно всички мюсюлмани са го приютили и защитили.⁴⁹ А онзи, който анулира тази защита на неговия брат мюсюлманин, за него е проклятието на Аллах, на меляйкетата и на всички хора и за него няма покаяние и няма откуп.“⁵⁰

Тази закрила и защита е право както на мъжете, така и на жените, те са равни в тази насока. Доказателство за това е преданието от Умму Хани бинт Еби Талим, която казва: „През годината, в която беше завладяна Мекка отидох при Пратеника на Аллах □ и го заварих да се къпе, а дъщеря му Фатима го прикриваше. Поздравих го с поздрава селям¹⁷, а той каза: „Коя е тази жена?“

Аз отговорих: „Аз съм Умму Хани бинт Еби Талим. Той каза: „Добре дошла Умму Хани.“ След като приключи с къпането, облече се с една дреха и отслужи осем ракята¹⁸ молитва намаз. Когато приключи с молитвата намаз, аз му казах: „О, Пратенико на Аллах, Али – моя брат е възнамерил да се сражава с човек на име Фулян ибн Хубейра, който аз съм взела под моя закрила.“ Пратеника на Аллах □ каза: „О, Умму Хани, под наша закрила е онзи, който ти си взела под закрилата си.“ Казва Умму Хани: „Това се случи до обяд.“⁵¹

Нека се разбере от това предание, че жената е специална в Исляма и тя има право да закриля, който пожелае от името на всички мюсюлмани. Предава се от Ебу Хурейра /Аллах да е доволен от него/, че е казал: „Пратеника □ казва:

¹⁷Поздрава селям- Есселяму алейкум“

¹⁸ Ракят е част от молитвата намаз.

„Жената има право да взема човек под закрилата си от името на всички мюсюлмани.“52

Но наред с всичко споменато до тук е редно да се знае, че в някои области жените се различават от мъжете и за тях има лични права, които не се отнасят за мъжете. Според Исляма жената не е наравно с мъжа в дадени ситуации и области, които ще разгледаме, когато говорим за породените съмнения относно жената в Исляма и нейните права.

Смятам за подходящо сега да спомена положението на жената преди появата на Исляма и положението ѝ след неговата поява, за да може добре да се разбере от читателя почетното и възвишено място на жената в Исляма.

Що се отнася до личните права, касаещи само жената, те произлизат от това, че Исляма гледа на жената с всеобхватен поглед и призовава да ѝ се отдадат правата във всеки етап от нейния живот- още от раждането, та чак до смъртта. Ето така Исляма се грижи за нея през целия живот, а не само в даден период от него. Исляма се грижи за нея, докато е още малко момиче, грижи се за нея когато е мома, грижи се за нея, когато е съпруга, грижи се за нея, когато е майка и на последно място се грижи за нея като жена от мюсюлманките. Ще споменем накратко нейните права, а онзи, който желае да научи повече в тази насока нека четете книгите свързани с правата на жената в Исляма.

1) Правата на жената в Исляма, докато е още малко момиче:

Тя има право на живот- Всевишния Аллах задължи родителите да пазят живота на децата си, без значение дали са момчета или момичета, и направи погубването на техния

живот и убиването им да бъде огромен грях и неизмерно престъпление. Всевишния Аллах казва: **„И не убивайте децата си поради страх от бедност! Ние храним и тях, и вас. Убиването им е голям грях.“53**

Също така Аллах задължи родителите да изхранват и обличат децата си, независимо дали са момчета или момичета. В тази насока бащата носи главната отговорност за тях още откакто са в корема на майките им. Всевишния Аллах казва: **„А ако са бременни, харчете за тях, докато родят!“54**

Тя има право да бъде кърмена- Пречистия и Всевишен Аллах задължи родителите да се отнасят добре с децата си, независимо дали са момчета или момичета. Той ги задължи да се грижат за тях, подsigурявайки нужното, за да израснат и да водят един нормален живот. Затова според Исляма родителите носят главната отговорност в подsigуряването на кърма за новороденото. Всевишния Аллах казва: **„А майките да кърмят рожбите си две пълни години, когато мъжът поиска кърменето да завърши. Онзи, чието е новороденото, е длъжен да ги храни и облича според обичая.“55**

Тя има право да бъде отгледана и възпитана- Исляма задължава бащите да възпитават децата си на физическо, психическо и религиозно образование, независимо дали са момчета или момичета. Пратеника ﷺ казва: **„Достатъчен грях за човека е да погуби онзи, който изхранва.“56** В друго предание Пратеника ﷺ казва: **„Всеки от вас е пастир и всеки от вас е отговорен за своето стадо. Емирът, който е над хората, е пастир и е отговорен за подчинените си. Мъжът е пастир на обитателите на неговия дом и е отговорен за тях. Жената е пастир на дома на съпруга и децата си и е отговорна за тях.**

Прислужникът е пастир на богатството на неговия господар и е отговорен за него. Всеки един от вас е пастир и всеки е отговорен за своето стадо."⁵⁷

Възпитанието включва избиране на хубави и съобразени с религията имена за децата. Включва и това, че майката има по голямо право да вземе със себе си децата и да ги възпитава и отглежда съгласно религията, след наличието на развод, защото нейните обич, привързаност, състрадание и чувства към децата са много посилни от тези на бащата. Това се потвърждава с преданието на Амир ибн Шуайб, който казва, че една жена е казала: „**О, Пратенико на Аллах, този мой син беше в моя корем и това беше неговото леговище, моята гърда беше неговия извор, моят дом беше неговия живот, а баща му ме разведе и го изтръгна от мен!!!**“ Пратеника □ каза: „**Ти имаш по голямо право от него да го вземеш при себе си, докато се ожъмиш отново.**“⁵⁸

Тя има право на нежност, доброта, състрадание и милост- малките момиченца имат нужда от тези неща, така както имат нужда от храна и вода, защото тези чувства оказват огромно влияние в психиката, поведението и обноските им. А като цяло Исляма е религия на милостта, състраданието, нежността, обичта и грижовността към ближния и далечния. Предава се, че Ебу Хурейра е казал: „**Пратеника на Аллах □ целуна Хасен ибн Али (внука си), а Ел-Екра бин Хабис Ет-Темими беше седнал при него. Виждайки това Ел-Екра каза: „Аз имам десет деца и никога не съм целувал дори едно от тях!!!**“ Пратеника □ погледна към него и каза: „**Който не е милостив, няма да бъде помилван.**“⁵⁹

Тя има право на образование и наука- търсенето на знанието според Исляма е задължение за всеки един мюсюлманин и мюсюлманка. Пратеника □ каза:

„Търсенето на знание е задължение за всеки мюсюлманин.“⁶⁰

А за това човек да възпита дъщери на това знание има специална награда при Аллах, която се удвоява. Пратеника ﷺ казва: **„Онзи, който има момиченце за робиня, научи го по най-прекрасния начин на религията, възпита го по най-добрия начин и след това я освободи и се ожени за нея, за този човек има двойна награда.“⁶¹**

Тя има право на равенство- според Исляма равенството и справедливостта в пълния им смисъл са задължение от задълженията на родителите към децата. Забранено (грех) е родителите да правят разлика между децата си било то отношение на обноски, държание, нежност, милост, взаимоотношения и др. И без значение дали са момчета или момичета, за родителя те трябва да са еднакво важни и равни. Доказателство за това са словата на Всевишния Аллах: **„Аллах повелява справедливост и благодетелност, и поддържане на връзките с роднините, и възбранява покварата и порицаваното, и гнета. Наставлява ви Той, за да се поучите.“⁶²**

Когато веднъж Ен-Ну‘аман ибн Бешир се е качил на минбера¹⁹ е казал: **„Моят баща ми даде нещо, а майка ми Умра бинт Рауаха каза на баща ми: „Няма да се примиря, докато ти не призовеш за свидетел Пратеника на Аллах ﷺ. Баща ми отиде при Пратеника ﷺ и му каза: „Аз дадох това и това на сина си, а майка му отказа да се примири, докато не дойда при теб, за да бъдеш свидетел на моето дело.“ Пратеника ﷺ го попита: „Дал ли си на останалите си деца същото?“ Отговори: „Не.“ Тогава Пратеника ﷺ каза: „Бойте се от Аллах и бъдете**

---

¹⁹ Място на което се качва имама за петъчната проповед.

справедливи към децата си.“ След това баща ми се прибра и си взе това, което ми беше дал.“⁶³

Дали са чували това предание онези, които казват, че правата на жената са потъпкани от Исляма и той се отнася несправедливо към жените?!

Тя има право сама да избере съпруга си- Исляма уважава желанието на момичето при женитбата, затова неотменно условие, за да бъде легална женитбата според Исляма е момичето да е съгласно да се омъжи за определения човек. Ето така тази религия ѝ даде право тя сама да избира дали да се омъжи за човека, който е дошъл да я иска за своя съпруга или не. Пратеника ﷺ казва: „**Не е позволено да се омъжва разведена жена, докато не се потърси нейното съгласие. И не е позволено да бъде омъжвана девственица, докато не се потърси нейното разрешение.**“⁶⁴ Беше казано: „О, Пратенико на Аллах, как така нейното разрешение?“ **Отговори:** „**Нейното мълчание е знак на съгласие.**“⁶⁴

По този начин бащата, който е нейн настойник няма право да я принуждава да се омъжи за човек, за който тя не желае. **А онази жена, която е била омъжена на сила без нейното съгласие, тя има право да поиска анулиране на женитбата (никяха).** Доказателство за тези думи е преданието на Ханса бинт Джеззам Ел-Енсарийех, която била принудена от баща си да се омъжи за един човек, след като била разведена. След като вече била омъжена, тя не се примирила с това и отишла при Пророка ﷺ. Разказала му какво се е случило, а Той ﷺ веднага анулирал женитбата (никяха).“⁶⁵

Пророческите насоки и наставления често са били фокусирани върху грижата за дъщерите, почитането им, добротворството към тях и задоволяване на нуждите им

като цяло. Пратеника □ казва: „Който има три дъщери или сестри, или две дъщери или сестри и съжителства добре с тях, като се бои от Аллах и отдава техните права, ще влезне в Дженнета (Рая).“⁶⁶

Исляма счита грижата за дъщерите и добротворството към тях за причина, поради която човек ще влезне в Дженнета (Рая). Ето така тази религия поощрява родителите и ги подтиква да се грижат с огромно желание за дъщерите си, надявайки се чрез това да спечелят задоволството на Аллах и Неговата награда. Предава се, че майката на вярващите Айша /Аллах да е доволен от нея/ е казала: „Дойде при мен една бедна жена, която носеше в ръцете си две дъщерички. Аз ѝ дадох три фурми, а тя даде по една фурма на дъщерите си и третата я приближи към устата си, за да я изяде. В този момент едното момиче поиска фурмата, жената я раздели на две равни части и я даде на дъщерите си. Аз останах учудена от делото на тази жена и споменах случката на Пратеника □, а Той каза: „Наистина тази фурма е причина Аллах да въведе бедната майка в Дженнета (Рая) и да я опази от огъня (Ада).“⁶⁷

Също така е много важно да се знае, че трябва да има пълно равенство и справедливост към децата по отношение на материалното. Затова не трябва да се прави каквато и да била разлика между синове и дъщери в тази насока, защото те са равни. И когато се дава нещо на момчето, то същото трябва да се даде и на момичето за да е налице справедливостта, която се изисква от Исляма. Предава се от Ну‘аман ибн Бешир, че е казал: „Моят баща ми даде нещо, а майка ми Умра бинт Рауаха каза на баща ми: „Няма да се примиря, докато ти не призовеш за свидетел Пратеника на Аллах □. Баща ми отиде при Пратеника □ и му каза: „Аз дадох това и това на сина

си, а майка му отказа да се примири, докато не дойда при теб, за да бъдеш свидетел на моето дело.“ Пратеника □го попита: „Дал ли си на останалите си деца същото?“ Отговори: „Не.“ Тогава Пратеника □каза: „Бойте се от Аллах и бъдете справедливи към децата си.“ След това баща ми се прибра и си взе това, което ми беше дал.“68

След като говорим за децата, считам за уместно да вметна накратко няколко неща относно грижата за сирачетата. Исляма полага огромни грижи за сираците, поради факта, че липсата на родители при едно малко дете води до лошо въздействие върху психиката му, а понякога и до много по-лоши последствия, когато липсват хора и институции, които да се грижат за тях и да им създават семейна среда изпълнена с нежност, любов, милост и състрадание.

Исляма като цяло се грижи отлично за всяко сираче, независимо дали е момче или момиче, прехвърляйки задължението за отглеждането му към най-близките му роднини. А ако сирачето си няма никакви роднини, тогава отговорността и задължението за отглеждането, възпитанието и изхранването му се прехвърлят на Ислямската държава, която е задължена да се грижи за него и да го възпита по най-добрия начин.

Поради целта на Исляма да се погрижи изцяло и да запази имота и богатството на сирака, Всевишния Аллах низпослава в Корана строго предупреждение за онзи, който се храни от богатството на сирака и погубва правата му. Всевишния Аллах казва: „**Който поглъщат имотите на сираците несправедливо, те поглъщат в stomасите си огън и ще горят в пламъци.**“70

Пратеника □казва: „Греха от който най-много се притеснявам за вас, е че вие няма да отдавате правото

на двама слаби: сирака и жената.²⁰ Т.е. греха ще бъде записан към онзи, който угнетява сирака и жената, потъпква правата им и им вреди, докато не престане. Също така относно сирака в Корана се споменава да се предпазваме от подтисничеството и огорчаването му. Всевишния Аллах казва: „**Тъй, че не огорчавай сирака!**“²¹

Дори нещо повече, шериатските постановления ни подтикват да се грижим за тях, да ги издържаме, да се държим добре с тях и да ги вземаме под наше попечителство. Пратеника □ казва: „**Аз и попечителя на сирака сме в Дженнета (Рая) ето така; И показва с показалеца и средния пръст, оставяйки малко разстояние между тях.**“²²

Също така тази религия подтиква всички мюсюлмани да се отнасят с нежност, състрадание, милост и любов към сирака. Пратеника □ казва: „**Искаш ли да се смекчи сърцето ти и да се удовлетворят нуждите ти? Бъди милостив към сирака, гали главата му, храни го от това, от което ти се храниш и твоето сърце ще се смекчи и нуждите ти ще бъдат удовлетворени.**“²³

Също така Исляма се грижи и за загубеното дете, било то момче или момиче, на което родителите му са в неизвестност. Това дете има права, които трябва мюсюлманите и Ислямската държава да му ги отдадът, и тези негови права са същите като при сирака. Пратеника □ казва: „**...има заслужена награда за добрината проявена към всяко живо същество.**“²⁴

²⁰ Мустедрак- том: 1; стр. 131; хадис № 211- добър

²¹ Ед-Духа: 9

²² Бухари- том: 5; стр. 2032; хадис № 4998

²³ Таберани; Сахих Ел-Джамиа: 80- достоверен

²⁴ Бухари-том: 2; стр. 870; хадис № 2334

Чрез отделеното внимание се надяваме да сме разяснили на читателя, че човешката общност е съставена от два органа, които са неразделни един от друг, изпълняват задълженията си, отдават правата един на друг и живеят като две нормални и равни човешки същества.

2) Правата на жената в Исляма като съпруга:

Всевишния Аллах казва: „**И от Неговите знамения е, че сътвори за вас съпруги от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост. В това има знамения за хора мислещи.**“²⁵

От знаменията, които доказват величието на Аллах е това, че Той е създал от самия мъж жена, при която да намери спокоен живот за тялото и душата си, така както тя намира такъв при него.

Жената в Исляма е основния стълб на който се крепи цялото общество. Тя е основата върху която се изгражда дома на мюсюлманина, затова тази религия се грижи за нея определяйки и пояснявайки нейните права и задължения. От нейните права и задължения са следните:

А) Съпругата има право на задължителна плата (Мехр) при религиозната женитба (никях):

Това е задължителна плата, която мъжа е задължен да изплати на жената при женитбата. Тази плата според Исляма е лично право на жената и никой няма право да взема каквото и да било от нея, дори да е най- близкия роднина на младоженката. Изключение е единствено случая, в който младоженката реши да даде от сърце част от тази плата или цялата на някой друг, защото тя става

---

²⁵ Ер-Рум: 21

законен притежател на тази плата и има право да се разпорежда с нея както пожелае. Тази плата е условие, без което женитбата (никяха) не е валидна. Затова тази плата не отпада при самото сключване на брака дори жената да се откаже от нея. А ако жената се откаже след сключването на брака и върне доброволно тази плата на мъжа, брака е валиден, защото тя е станала неин законен притежател и може да се разпорежда както пожелае с тази плата. Всевишния Аллах казва: **„И давайте на жените задължителната плата от сърце! А ако ви отстъпят нещо от него, яжте го със здраве и охота!“**²⁶

Тази плата е лично право на жената и дори след наличието на развод от страна на мъжа, той няма право да взема нищо от нея, защото според Исляма това дело е огромно престъпление. Всевишния Аллах казва: **„А ако желаете на мястото на една съпруга да вземете друга и сте дали голямо богатство на първата, не взимайте нищо от него! Нима ще го вземете с измама и явен грях? И как ще го вземете, след като се отдадохте един на друг, и те получиха от вас твърд обет?“**²⁷

В друго знамение от Корана Всевишния Аллах казва: **„О, вярващи, не ви се позволява да взимате в наследство жените против волята им. И не ги потискайте, за да отнемете част от онова, което сте им дали, освен ако извършат явно прелюбодеяние. И живеете с тях, както подобава. А ако сте ги възненавидили, то може и да възненавидите нещо, а Аллах да е вложил в него много добро.“**²⁸

---

²⁶ Ен-Ниса: 4

²⁷ Ен-Ниса: 20- 21

²⁸ Ен- Ниса: 19

В това велико знамение се съдържа гарант за правата на съпругата, които са ѝ дадени и пояснени от Пречистия и Всевишен Аллах. Те са:

- Забрана да се наследяват жените против волята им. Както споменахме по-горе жените по време на невежеството при арабите се считали за наследство и след смъртта на мъжа съпругата му била наследявана от най-близките му роднини. Така който пожелал от тях сключвал брак с нея, или я омъжвали за друг против волята ѝ, или и възбранявали да се омъжва за който и да било. По това време близките на умрелия съпруг имали по-големи права над жената отколкото родителите ѝ, и тя била третирана като стока, която се наследява от мъжете. Но след появата на Исляма тази лоша традиция била анулирана.

- След това Всевишния Аллах възбрани подтисничеството, което включва в себе си анулиране на забраната да се омъжва за друг, наложена от роднините на умрелия. Исляма строго порицава тази традиция, защото тя вреди много на жената и води до ограничаването ѝ, което се изразявало в злоупотреба, побой, отнемане на богатствата на вдовиците по непозволен начин, забрана те да излизат навън и други неща, чрез които се целяло жената да плати солидна сума, с която да откупи себе си и да се освободи.

- На трето място Всевишния Аллах позволява на мъжа да вземе колкото пожелает от задължителната плата, но не повече от колкото е дал при сключването на брака, единствено в случай, когато тя му измени чрез изневяра. А след това я развежда.

- На четвърто място Всевишния Аллах заповядва на съпруга да се отнася добре със съпругата си, да съжителства по най-хубавия начин с нея, да постъпва с нежност към нея, да се вслушва в нейните думи и да ѝ

говори по начин, който е приятен за нея и с думи, които я правят щастлива.

Б) Съпругата има право на справедливост и равенство:

Това най- вече касае мъжа, който има повече от една съпруга. Той трябва да бъде справедлив към всяка една от тях. Длъжен е да бъде справедлив при храненето, престоя и пренощуването. Пратеника ﷺ казва: „**Който има две съпруги и пренебрегне едната за сметка на другата, на съдния ден ще дойде на половин парализирано тяло.**“²⁹

В) Съпругата има право на издръжка:

Съпруга е задължен да издръжа съпругата си подsigурявайки ѝ подходящ дом, храна, пиене и подходящи дрехи. Жената има право на издръжка, дори ако тя е богата. Пратеника ﷺ казва: „**Бойте се от Аллах във всяко нещо касаещо жените ви, наистина вие сте ги взели за ваши съпруги чрез обета на Аллах, и те са станали позволени за вас чрез словото на Аллах. Вие имате право те да не допускат до вашата къща и да не говорят с човек, който не желаете. А ако направят това ударете ги леко по начин, по който няма да им навредите. Те имат право да ги издръжате и обличате според обичая...**“

Също така е задължен да ѝ дава парични средства според възможностите си и според нейните нужди. Всевишния Аллах казва: „**Заможният да даде [за жената и детето] според своите възможности! И комуто препитанието е ограничено, да даде от онова, което Аллах му е дарил!**

---

²⁹ Ибн Хиббан- том: 10; стр. 7; хадис № 4207, Ес-силсилету Ес-Сахихах: 2077

Аллах възлага на всяка душа само според онова, което ѝ е дал. Аллах ще стори облекчение след трудността.“³⁰

А в случай когато мъжа е богат, но е стиснат и не дава достатъчно средства на съпругата си, за да задоволи нуждите и, на нея се позволява да си взема от неговото богатство без разрешението му. Но тя има право да вземе само толкова колкото да си покрие нуждите, без да разхищава. Доказателство за това е преданието на Хинд бинт Утбе, която разказва: „Аз казах: „О, Пратенико на Аллах, Ебу Суфйян (*съпруга ѝ*) е скъперник и не ни дава достатъчно средства, които да стигнат за мен и детето ми, затова аз си вземам без неговото знание.“ Той □каза: „Вземай толкова, колкото ще ти стигне за теб и детето ти, но не прекалявай.“³¹

В случай, когато мъжа не може да издържа съпругата си или отсъства дълго време от нея и нейното право на издръжка е погубено, тя има право да поиска анулиране на брака, ако пожелае. Предава се от Ебу Ез-Зийяд, че е казал: „Попитах Сеид ибн Ел-Мусейб за човек, който няма с какво да издържа съпругата си, а той ми отговори: „Да се разведат.“ Аз казах: „Това от суннета ли е?“ Той отговори: „Да от суннета е.“ Имам Шафий казва: „Най-близко до разума е, че с думите на Сейд „суннет“ се цели суннета на Пратеника □.“³²

Г) Съпругата има право на съжителство и ношуване със съпруга си:

Това е много важно право, което според божествените закони (шериат) е задължение да бъде

³⁰ Ет-Галаяк: 7

³¹ Бухари- том:6; стр. 2052; хадис №5049

³² Сунен Ел-Бейхаки Ел-Кубра- том: 7; стр. 469; хадис № 15485

отдадено от съпруга, за да не прибегне съпругата му към дела, които нямат благоприятен край. Тя като съпруга има нужда от сърце, което да я обича и да се отнася с нежност към нея, тя има нужда от мъж, който да я забавлява, да споделя нейната страст и да задоволява желанията ѝ. Шериата забранява на човека да се отдава изцяло на богослужения именно, за да отдаде съпругеските си задължения. Това се доказва с преданието на Селман Ел-Фариси */Аллах да е доволен от него/*, в което се споменава, че той е отишъл да посети Ебу Дерда и заварил съпругата му с оръфани дрехи. Виждайки това казал: „Какво се е случило с теб?“ А тя му отговорила: „Твоя брат (Ебу Дерда) няма нужда от земния живот. По цяла нощ отслужва молитва намаз и по цял ден говее!!!“ В този момент дошъл Ебу Дерда, поздравил Селман и му сервирал храна, а Селман му казал: „Яж.“ Ебу Дерда отговорил: „Аз говея.“ Селман казал: „Кълна се в Аллах ще разговееш.“ След тези думи Ебу Дерда се нахранил заедно със Селман. След това Селман останал да ношува при Ебу Дерда. Когато настъпила нощта Ебу Дерда се изправил да отслужва молитва намаз, а Селман го възпрял и му казал: „Ти имаш задължения към тялото си, ти имаш задължения към Господаря си, ти имаш задължения към семейството си, затова нека има дни в които говееш и дни в които не говееш, и прекарвай част от нощта в молитва намаз и друга част от нея при семейството си. Отдай на всеки, който има права, правата му.“ Когато приближило време да изгрее зората Селман казал на Ебу Дерда: „Сега ако пожелаеш стани и отслужи намаз.“ Тогава Ебу Дерда станал, извършил обредното измиване абдест и отслужили молитвата намаз заедно със Селман. След това отишли към Джамията, за да изпълнят сутрешната молитва. След като

се появил Пратеника □ му била разказана тази случка и той казал: „Селман е постъпил правилно.“³³

Ибн Хазем казва: „Задължение на съпруга е да извършва полов контакт с жената, която му е законна съпруга. И най-рядко това трябва да се случва поне веднъж между два месечни цикъла, а ако ли не, този човек е съгрешил пред Аллах. Доказателство за тези думи са словата на Всевишния Аллах: **„А щом се очистят, обладавайте ги, откъдето Аллах ви е повелил!“**³⁴

Право на съпругата е да ограничи съпруга си да не отсъства повече от шест месеца, когато му се налага да пътува. А ако поради слабото желание за полов контакт тя се съгласи да отсъства повече от шест месеца и се откаже от правото си, тогава няма проблем. Но ако тя има силни желания и страсти, той е длъжен да се отзове веднага, освен ако има непосилна пречка да се прибере в къщи. Не случайно, когато Умер бин Ел-Хаттаб – втория праведен халиф /Аллах да е доволен от него/, чул думите на една жена, отишъл при нея и я попитал. Ти ли си казала:

„Тази нощ е много дълга и мрачна, а неговата (на съпруга) част от леглото е отново празна безсъние ме обсебва от мисълта, че нямам аз любимец с който да си играя, и ако не бях сигурна, че Аллах ме наблюдава това легло щеше да се развълнува“

А тя отговорила: „Да.“ Той я попитал: „Но защо?“ А тя отговорила: „Ти изпрати моя съпруг с еди кой си военен отряд.“ След това Умер отишъл при дъщеря си Хафса и я попитал: „Колко може да издържи една жена без съпруга

³³ Бухари- том: 2; стр. 694; хадис № 1867

³⁴ Ел- Бакара: 222

си?“ А тя му отговорила: „Шест месеца.“ След това Умер задължавал всички войници да се връщат при съпругите си на всеки шест месеца.³⁵

Мъжа е задължен да пази тайните на съпругата си, да не споделя с никой недостатъците ѝ, да прикрива онова, което чува и вижда от нейна страна като нежелателни неща и да запази за себе си взаимоотношенията между двамата. Затова не се позволява на мъжа да говори с приятелите си за неговата съпруга. Пратеника ﷺ казва: **„От хората с най-лошо положение при Аллах на съдния ден ще са мъж, който се е усамотил със съпругата си, или жена, която се е усамотила със съпруга си, и след това разпространява тайните на другия.“**³⁶

Съпругата има право на добро съжителство и хубави взаимоотношения:

Съпругата има право съпруга да се отнася с добро към нея и да я почита, въпреки нежелателните неща, които е възненавидил при нея. Доказателство затова са словата на Всевишния Аллах: **„И живеете с тях, както подобава. А ако сте ги възненавидили, то може и да възненавидите нещо, а Аллах да е вложил в него много добро.“**³⁷

А в случай, когато той е намразил нещо в нея, няма право да ѝ изменя и да я унижава, но е длъжен въпреки това да се отнася към нея с милост, нежност, любвеобилност, доброта и състрадание. И в краен случай, ако съпруга не може да отдаде тези права поради нещата, които е възненавидил при жената, позволява му се да се разведе с нея. Всевишния Аллах казва: **„Разводът е два**

³⁵ Мусаннеф Абдур-Раззак- том: 7; стр: 152; хадис № 12594- мурсел

³⁶ Муслим- том:2; стр. 1060; хадис №1437

³⁷ Ен- Ниса: 19

пъти [после] или задръжте [жените] с добро, или пуснете с благо.“³⁸

Редно е всеки мъж да разбере, че съвършенството е нещо несъвместимо с жената. Пратеника □ казва: „Отнасяйте се с добро към жените. Наистина жената е създадена от ребро (на Адем), а най-кривото нещо от реброто е върха му. Ако ти решиш да го изправиш, ще го счупиш, но ако го оставиш, то ще остане здраво и криво, затова отнасяйте се с добро към жените.“³⁹

Поради факта, че недостатъците са неразделна част от брачния живот, Аллах е повелил на съпруга да бъде търпелив и да понася нежелателните неща произлизащи от съпругата му, за да си запази брачния живот. И това което е редно да върши съпруга всеки път, е когато споменава неин недостатък, да спомене и нещо от добрините ѝ. Пратеника □ казва: „Да не мрази вярващ мъж вярваща жена, ако той е възненавидил черта от поведението ѝ, ще намери друга черта от която ще остане доволен.“⁴⁰

- Съпругата има право на гальовност, обич и любвеобилност. Пратеника □ казва: „Вярващите с най-пълната вяра са онези, които имат най- добър нрав. И най- добрите измежду вас са онези, които са най- добри за жените си.“⁴¹

- Съпругата има право на съблазнителност, романтика и развеселяване. Предава се от Айша /Аллах да е доволен от нея/, че е казала: „Веднъж се надбягнах с Пратеника □ и аз го изпреварих. След известно време,

³⁸ Ел-Бакара: 229

³⁹ Бухари: том: 3; стр. 1212; хадис № 3153

⁴⁰ Муслим: 2; стр. 1091; хадис № 1469

⁴¹ Ибн Хиббан- том: 9; стр. 483; хадис № 4176- според Албани е хасен- сахих

след като напълних отново се надбягвахме и той ме изпревари и каза: „Това е за предишния път.“⁴²

Дори нещо повече, Исляма счита времето прекарано със съпругата от най- ползотворните неща. Пратеника □казва: „**Всяко нещо в което не се споменава Аллах е празнословие и безмислица, освен ако е едно от четирите неща: „Човек да върви между двете войски, да дресира коня си, да се заиграва със съпругата си и да се учи да плува.“**⁴³

- Съпругата има пълни права над личното си богатство и съпруга няма право да се разпорежда с него или да взема част от него, освен с нейното знание и доброволно съгласие. Всевишния Аллах казва: „**И не яжте своите имоти помежду си с измама**“⁴⁴

- Съпругата има право нейния съпруг да се съветва с нея относно всяко нещо, което касае дома, децата и двамата съпрузи като цяло. Не е от мъдростта мъжа да изостави съветването със съпругата си по даден въпрос, поради факта, че неговото решение е правилно. Въпреки това е редно да се посъветва и да я изслуша, защото това надбавя взаимна обич и заздравява връзката. Всевишния Аллах казва: „**А онова, което е при Аллах, е най-доброто и вечното за онези, които вярват и на своя Господ се уповават, и за онези, които отбягват големите грехове и скверностите, и дори да се гневят, прощават; и за онези, които откликват на своя Господ и отслужват молитвата, и по делата се съвещават помежду си, и от онова, което им дарихме за препитание, раздават;**“⁴⁵

---

⁴² Ес-Сахиха №131- достоверен

⁴³ Сунен Ен-Несай и Таберани- достоверен

⁴⁴ Ел-Бакара: 188

⁴⁵ Еш-Шура: 38

- Съпругата има право на помощ от съпруга си в домашната работа. Пратеника □ сам си шиеше дрехата, сам си плетеше цървулите и помагаше в част от домашната работа. Веднъж Айша /Аллах да е доволен от нея/ била попитана: „Какво прави Пророка □ в къщи?“ А тя отговорила: **„Той беше в услуга на семейството си, а когато настанеше време за молитвата намаз, излизаше към джамията за да я изпълни.“**⁴⁶ Без съмнение Пратеника на Аллах □ е прекрасен образец за нас.“

- Съпругата има право да бъде извинявана за грешките и пропуските си, забранява се на съпруга да я дебне и да търси недостатъци и грешки в нея. Именно поради тази причина Пратеника □ казва: **„Ако някой от вас е отсъствал дълго време от семейството си, то нека да не се прибира при съпругата си през нощта.“**⁴⁷ В преданието ясно се забранява на мъжа да се прибира от пътуване през нощта и без знанието на съпругата, защото тогава жената е в небрежност спрямо външния си вид и визията си, и ако той я види в лошо състояние, това може да бъде причина да я намрази или да намрази част от нея.

- Съпругата има право мъжа ѝ да страни от дела и думи, които я раняват, убиват нейните чувства и я натъжават. Доказателство затова са думите на Пратеника □, когато беше попитан от един човек: **„О, Пратенико на Аллах, какви задължения има всеки един от нас към съпругата си?“** А той □ отговорил: **„Да я храниш когато ти се храниш и с това с което ти се храниш, да я обличаш, така както ти се обличаш, да не я удриш по**

---

⁴⁶ Бухари- том: 1; стр 239; хадис № 644

⁴⁷ Ел- Бухари- том: 5; стр 2008; хадис № 4946

лицето, да не я обиждаш и рогаеш и когато я разделяш в постелята за назидание да не излизаш от къщата.⁴⁸

- Съпругата има право да потърси развод от съпруга си, когато тя не желае да съжителства с него и го е намразила поради дадени причини. В този случай тя е длъжна да си върне задължителната плата (мехр) на съпруга, ако я поиска, но ако я остави на нея няма проблем. **Предава се от ибн Аббас, че при Пророка ﷺ дошла една жена на име Джемиле бинт Селюл и казала: „А не мога да порицая Сабит (съпруга ѝ) в религията или нрава му, но ненавиждам поведение от неверието след приемане на Исляма (Бел, на преводача: има се впредвид, че ако тя остане с него няма да се отнася добре с него и по този начин ще се отнася със съпруга си, по начин, който е наследен от времето на неверието) Аз не мога да го понасям, ненавиждам го!!!“ Пророка ﷺ ѝ казал: „Ще му върнеш ли градината?“ (Бел. на преводача: „Градината е била задължителната плата при женитбата.“) Отговорила: „Да.“ След това Пратеника на Аллах ﷺ повели на Сабит да си вземе градината, но не повече.**⁴⁹

- Съпругата има право съпруга да я пази и закриля от неща и действия, които биха оронили честта ѝ и опетнили целомъдрието ѝ. Пратеника ﷺ казва: „Три групи от хора няма да влезнат в Дженнета (Рая); онзи, който не се подчинява на родителите си, онзи, който се задоволява да има разврат в семейството му, и жената която се оприличава с мъжете.“⁵⁰

⁴⁸ Ебу Давуд- том: 2; стр. 244; хадис №2142- достоверен

⁴⁹ Ел- Бухари

⁵⁰ Ел-Мустедрак- том: 1; стр. 144; хадис № 244. Според Имам Зехеби е Сахих Ел-Иснад

- Жената има право на ревност и отдалечаване от места на които ревността между съпрузите изчезва. Затова не е позволено на мъжа да я завежда на местата предназначени за групова забава на мъже и жени, които са изпълнени с разврат като дискотеки, клубове, пивници и подобни на тези места изпълнени със скверности и развала. Пратеника ﷺ казва: „**Аллах ревнува и вярващия ревнува, но ревността на Аллах се проявява, когато вярващия извърши онова, което Той му е възбранил.**“⁵¹

Редно е да се знае, че ревността си има своите граници- т.е. мюсюлманина трябва да бъде умерен в ревността си.. Пратеника ﷺ казва: „**Част от ревността е обичана за Аллах, а друга част е омразна. Що се отнася до ревността, която е обичана, това е онази ревност, която касае извършването на разврат или попадането в него и затова има явни доводи, що се отнася до ревността, която е омразна за Него, това е онази ревност, която не е основателна и за нея няма доводи.**“⁵²

3) *Правата на жената в Исляма като майка:*

Аллах повелява доброто отношение към родителите в няколко знамения от Свещенния Коран. Дори нещо повече, Той съпоставя Неговите права с правата на родителите, пояснявайки по този начин величието и важността на родителските права. Всевишния Аллах казва: „**И повели твоят Господ да не служите другиму освен Нему, и към родителите добрина! Ако единият от тях или и двамата достигнат старостта при теб, не им казвай: “Уф!” и не ги навиквай, а им казвай ласкави слова!И от милосърдие спусни за тях крилото на смирението и**

⁵¹Муслим- том: 4; стр. 2114; хадис № 2761

⁵²Ибн Мадже- том: 1; стр. 643; хадис №1996. Добър

кажи: “Господи мой, помилвай ги, както и те ме отгледаха от малък!”⁵³

А)Според Исляма добротворството, уважението, послушанието и обичта към майката имат специално място и са причина за влизане в Дженнета (Рая). Ето ви примера за Джахиме, който отива при Пророка □и казва: „О, Пратенико на Аллах, аз искам да воювам по пътя на Аллах, затова дойдох да се посъветвам с теб.“ Пратеника □каза: „Твоята майка жива ли е?“ Отговори: „Да.“ Тогава Пратеника □каза: „Отиди и остани при нея, защото Дженнета е в краката ѝ.“⁵⁴

Поради причината, че почти винаги жената е обект на слабост в обществото и това води до експлоатация и потъпкване на правата ѝ, Исляма я поставя дори преди бащата, когато става въпрос за уважение, добротворство, нежност и добро съжителство. По този начин той гарантира, че нейните права няма да бъдат потъпкани. Предава се, че Ебу Хурейра /Аллах да е доволен от него/ е казал: „Дойде един човек при Пророка □и каза: „О, Пратенико на Аллах, кой от хората има най- голямо право на моето добро съжителство?“ Отговори: „Твоята майка.“ После човека каза: „След това кой?“ Отговори: „Твоята майка.“ После човека отново каза: „След това кой?“ Отговори: „Твоята майка.“ И човека пак попита: „След това кой?“ Чак тогава Пратеника □каза: „Твоят баща.“⁵⁵Значението на това предание е, че уважението към майката трябва да бъде три пъти по-голямо от уважението към бащата, защото тя е човека, който носи плода в себе си девет месеца, след това

⁵³ Ел-Исра: 23-24

⁵⁴ Мустедрак- том: 4; стр. 167; хадис № 7248- хасен- сахих

⁵⁵ Ел- Бухари- том: 5; стр. 2227; хадис № 5626

претърпява родилните болки и на трето място кърми новороденото за определено време. Това са три неща, които са специфични само за майката, а чак след отрастването на детето идва ролята на бащата, който се грижи заедно с майката за правилното му възпитание.

Твоята майка е онази, която те е носила в корема си и ти си живял там в продължение на девет месеца, в голяма част от случаите, за сметка на нейните храна и здраве. След това тя те е кърмила в продължение на две години, ако е желала да изпълни периода описан в Свещения Коран. Всевишния Аллах казва: **„И повелихме на човека да се отнася добре с родителите си... Носи го майка му в слабост връз слабост и го отбива в две години. Бъди признателен на Мен и на родителите си! Завръщането е при Мен.“**⁵⁶

И противоположно на повелята за уважението към родителите Исляма забранява и счита за огромен грях непослушанието към майката и бащата и неотдаването на правата им. Пратеника ﷺ казва: **„Всевишния Аллах е възбраниял за вас непослушанието към вашите майки, лишаването на имащите право на издръжка от нея, искането на неща, за които нямате право, заравянето на живите момиченца, излишното говорене, многото въпроси и прахосването на богатството.“**⁵⁷

Б) Майката има право на уважение, послушание и спазване на онова, което е повелила. Изключение е случая, когато тя иска от детето си да извърши забранено дело от Аллах, тогава се позволява на детето ѝ да не върши това дело, защото задоволството и покорството на Аллах са на преден план. Но това съвсем не означава, че е позволено

---

⁵⁶ Люкман: 15

⁵⁷ Ел- Бухари- том: 5; стр. 2229; хадис № 5630

детето да постъпва лошо с майка си като я навиква или се съдри и обръща гръб. И въпреки, че тя го кара да извърши грях, той е длъжен да се отнася към нея с обич и любов и да ѝ поясни с доброта и нежност, че това дело е лошо и няма да го извърши. Или както казва Всевишния Аллах: **„Ако те принуждават да съдружаваш с Мен онова, за което нямаш знание, не им се покорявай! И бъди добър с тях в земния живот, и следвай пътя на онзи, който се е насочил към Мен! После вашето завръщане е към Мен и ще ви известя какво сте вършили.“**⁵⁸

В) И за да ни поясни нашия Господар още по- добре правото на родителите, Той е направил задоволството на родителите да бъде причина за спечелване на Неговото задоволство, и е направил яда на родителите да бъде причина за предизвикване на Неговия гняв. И всичко това е с цел децата да се отнасят добре с родителите си и да избягват всяко нещо, което ги дразни. Пратеника □ казва: **„Задоволството на Аллах се крие зад удовлетвореността на родителя, и гнева на Аллах се крие зад гнева на родителя.“**⁵⁹

Удовлетвореността на родителите и уважението към тях са причина за влизане в Дженнета (Рая), а гнева на родителите и неуважението към тях са причина за влизане в Огъня на Джехеннема (Ада). Доказателство затова е преданието, в което Енес ибн Малик казва: **„Пророка □ беше попитан за големите грехове и каза: „Съдружаването с Аллах, непослушанието към родителите, самоубийството и лъжесвидетелството.“**⁶⁰

Предава се от Ебу Дерда, че е казал: „Чух Пратеника

---

⁵⁸ Люкман: 15

⁵⁹ Сахих Ибн Хиббан- том: 2; стр. 172; хадис № 429- достоверен

⁶⁰ Муслим

на Аллах □ да казва: „Родителя е средната врата на Дженнета (Рая), затова ако желаеш да влезнеш през тази врата уважавай родителите си, а ако ли не недей.“⁶¹

Г) Дори още повече от това, Исляма поставя уважението към родителите пред изпълнението на допълнителни (нафиле) молитви намаз, говеене и т.н. Предава се от Ебу Хурейра */Аллах да е доволен от него/*, че Пророка на Аллах □ е казал: „Няма деца, които да са проговорили още след раждането, освен три: Иса (Исус) сина на Мерйем (Мария); Един човек от рода на Исраил на име Джурейх, който бил много набожен и имал храм в който се е молел. Веднъж докато бил в храма отишла майка му и казала: „Ей, Джурейх.“ А той казал: „О, Господарю мой, майка ми или молитвата?!“ След това продължил с молитвата си, а майка му си тръгнала. На следващия ден отново отишла и му казала: „Ей, Джурейх.“ А той казал: „О, Господарю мой, майка ми или молитвата?!“ След това продължил с молитвата си, а майка му си тръгнала. На третия ден отново отишла и му казала: „Ей, Джурейх.“ А той казал: „О, Господарю мой, майка ми или молитвата?!“ След това продължил с молитвата си, а майка му казала: „О, Аллах не му отнемай душата, докато не насочиш погледа му към лицата на прелюбодействащите жени.“ Веднъж рода на Исраил започнали да говорят за Джурейх и богослуженията му. Една прелюбодействаща жена, която била известна с красотата си, чула разговора и казала: „Ако пожелаете аз ще го съблазня.“ Тя отишла при него, съблякла се, но той дори не се обърнал да я погледне. Връщайки се тя намерила един овчар, който се е подслонил в храма на

---

⁶¹ Тирмизи и ибн Мадже- достоверен

Джурейх, съблазнила го, преспала с него и забременяла. След като родила казала: „Това дете е от Джурейх.“ Когато хората чули това Джурейх паднал в техните очи, отишли при него, разрушили храма му и започнали да го бият. В този момент казал: „Защо ме биете?“ Хората отговорили: „Ти си извършил прелюбодеяние с тази прелюбодейка и тя е родила твоето дете.“ Чувайки това казал: „Къде е детето?“ Донесли му детето и Джурейх поискал да му дадат възможност да отслужи молитва. След като отслужил молитвата отишъл при бебето, натиснал го леко по коремчето и му казал: „Ей, момче, кой е твоя баща?“ А то отговорило: „Моя баща е еди кой си овчар.“ Чувайки това хората отишли при Джурейх, разцелували го и му казали: „Ако желаеш ние ще ти построим на ново храма, но от злато.“ А той казал: „Не, постройте го с глинени тухли, както си беше.“ и така те построили отново храма...“⁶²

И още повече от това, според Исляма уважението към родителите е преди участието в свещена война, освен ако свещената война е лично задължение (Фард Айн). Предава се, че Абдуллах ибн Амр ибн Ел-Аас е казал: „Дойде един човек при Пророка на Аллах ﷺ и каза: „Аз ти давам обет, че ще се преселя и ще воювам по пътя на Аллах, за да спечеля наградата при Всевишния Аллах.“ Пратеника ﷺ му каза: „Единия от родителите ти жив ли е?“ Отговори: „Да, и двамата.“ Пратеника ﷺ каза: „И желаеш да спечелиш наградата при Аллах?!“ Отговорил: „Да.“ Пратеника ﷺ му каза: „Върни се при родителите си и съжителствай с тях по най- добрия начин.“⁶³

⁶² Ел- Бухари- том 3; стр. 1268; хадис № 3253

⁶³ Муслим- том: 4; стр: 1975; хадис № 2549

Д) От принципите на Исляма е, че той е дошъл за да укрепи и засили връзките между хората, а не да ги прекъсне. Затова той заповядва на децата да бъдат добри към родителите си, да се грижат за тях и да им говорят с благи думи, дори те да не са мюсюлмани. Предава се, че Есма /Аллах да е доволен от нея/ е казала на Пратеника ﷺ: „Моята майка е дошла и иска да поддържаеме родствената си връзка, да поддържам ли родствената връзка с нея?“ Пратеника ﷺ отговорил: „**Да, поддържай родствената си връзка с нея.**“⁶⁴

Е) И за да има стимул мюсюлманина да се грижи за родителите си и да се отнася добре към тях, Пратеника ﷺ пояснява, че уважението и добротворството към тях са причина дуата (молбата) на вярващия да бъде приета от Аллах. Пратеника ﷺ казва: „Трима, които са живели преди вас излезли на път и когато нощта ги заварила те влезнали в една пещера, но тогава една скала се откъснала от планината и затрупала входа на пещерата. Тогава те казали: „От тази скала ще ни избавят само молитвите към Аллах с нашите благочестиви дела.“

Един от тях казал: „О, Аллах! Аз имах възрастни родители и не давах на семейството си, и не продавах от млякото преди те да пият от него. Веднъж се наложи да ида за дърва, а когато се върнах, те вече бяха заспали. Тогава издоих млякото, но когато ги видях да спят, не пожелах да ги събудя и не дадох на семейството си да пие от него, нито го продадох. Аз останах с чаша в ръка да ги чакам да се събудят до сутринта, а децата започанха да плачат от глад при краката ми. Тогава те се събудиха и аз им дадох техния дял от млякото и те го

---

⁶⁴ Ел- Бухари- том: 2; стр: 924; хадис №2477

изпиха. О, Аллах, ако съм сторил това дело в твое име, стори така, че скалата да се отмеси.“ След като казал това, скалата се отместила, но не дотолкова, че да могат да излязат.

Другият казал: „Имах братовчедка, която обичах повече от всичко на света. В последствие аз я пожелах, но тя не се съгласи. Толкова бях обзет от нея, че дадох сто и двадесет златни динара, за да ми се отдаде и тя се съгласи. Точно когато щяхме да извършим прелюбодеяние тя каза: „Имай страх от Аллах и не го прави.“ Тогава аз се отдръпнах от нея, а я обичах повече от всичко на света и оставих златото, което бях дал. О, Аллах, ако съм сторил това дело в твое име, стори така, че скалата да се отмеси.“ След като казал това, скалата се отместила, но не дотолкова, че да могат да излязат.“

Третия казал: „О, Аллах, аз бях наел работници и след като си свършиха работата им платих, с изключение на един от тях, който остави своите пари при мен и си отиде. Аз инвестирах неговите пари и стана така, че неговите пари се умножиха. След време този човек дойде при мен и ми каза: „Абдуллах, дай ми моите пари.“ На което отвърнах: „Всичко това, което виждаш са твоите пари; камили, крави и овце.“ След което той взе всичко това без да остави нищо. О, Аллах, ако съм сторил това дело в твое име, стори така, че скалата да се отмеси.“ След като казал това, скалата се отместила, и те излезли и се спасили.“⁶⁵

Ж) Според Исляма доброто отношение към родителите е причина да бъдат опростени греховете на

---

⁶⁵ Ел- Бухари- том: 2 стр. 793; хадис № 2152

човека. Предава се, че Абдуллах ибн Умер е казал: „Дойде един човек при Пратеника ﷺ и каза: „О, Пратенико на Аллах, аз извърших голям грях! Ще има ли за мен покаяние?”

Казал: „Ти имаш ли (жива) майка?”

Отговорил: „Не.”

Казал: „Имаш ли леля (сестра на майка ти)?”

Отговорил: „Да.”

Казал: „Слушай я (отнасяй се добре с нея, помагай ѝ)!”⁶⁶

Пратеника ﷺ повели на човека да се грижи за леля си (сестрата на майка му), защото тя му е като майка. Казва Пратеника ﷺ: „Сестрата на майката е като самата майка.”⁶⁷

4) Правата на жената като член на обществото:

Задължение на всеки мюсюлманин е да се отнася добре към всяка жена, и да я почита, и уважава като член на обществото. Доказателство затова са думите на Пратеника ﷺ: „Наистина вярващия за другия вярващ е като частите на сградата, една с друга се крепят.” И след това преплете пръстите на ръцете си.⁶⁸

А) Ако жената е леля, вуйна или роднина, тя има право на роднинска връзка, която според Исляма е задължително да се поддържа, а който я прекъсне за него има строго

---

⁶⁶ Ибн Хиббан- том: 2; стр. 177; хадис №435- Иснад сахих

⁶⁷ Ел- Бухари- том: 2; стр. 960; хадис № 2552

⁶⁸ Ел- Бухари- том: 1; стр. 182; хадис № 467

предупреждение. Всевишния Аллах казва: „А щом се отвърнете, нима от вас се очаква друго освен да сеете развала по земята и да прекъсвате роднински си връзки?“⁶⁹

А Пратеника ﷺ казва: „Няма да влезне в Дженнета (Рая) прекъсналия роднински си връзки.“⁷⁰

Добротворството към роднините според Исляма е нещо, за което се въздава двойна награда. Пратеника ﷺ казва: „За садаката дадена на беден човек има една награда, а садаката дадена на роднина има две награди, награда за дадената садака и награда за поддържане на родствените връзки.“⁷¹

Б) Ако жената е от съседите и е мюсюлманка тя има двойно право според Исляма- право на съседство и право на религиозно братство. Всевишния Аллах казва: „И обожавайте единствено Аллах, и нищо не съдружавайте с Него! И към родителите добрина, и към близкия, и сираците, и нуждаещите се, и към близкия съсед, и към далечния съсед, ...“⁷²

Ето затова на първо място е задължение на съседите да се отнасят добре към жената съседка, да я уважават и да ѝ помагат. Пратеника ﷺ казва: „Джибрил не престана да ми повелява да се отнасям добре със съседа си, докато не си помислих, че той ще ме наследи.“⁷³

На второ място съседа е длъжен да се въздържа и да не вреди на съседа си с нищо, нито с обидни думи, нито с

---

⁶⁹Мухаммед: 22

⁷⁰Муслим- том: 4; стр. 1981; хадис № 2556

⁷¹Ибн Хиббан- том: 3; стр. 278; хадис №2067- сахих

⁷²Ен-Ниса: 36

⁷³Ел- Бухари- том: 5; стр. 2239; хадис № 5668

лоши взаимоотношения. Пратеника □казва: „Кълна се в Аллах, той не е повярвал истински..., кълна се в Аллах, той не е повярвал истински..., кълна се в Аллах, той не е повярвал истински...“ Някои казаха: „Кой, о Пратенико на Аллах?“ А той отговори: „Онзи, от който съседа не е спокоен, заради лошите му постъпки.“⁷⁴

В) И за да бъдат опазени правата на жената в Исляма и мюсюлманите да се надпреварват да бъдат в нейна услуга и помощ, Исляма счита помощта оказана на жената изпаднала в нужда, за превъзходно дело. Пратеника □казва: „Онзи, който е в помощ на вдовицата и на бедните е като човек, който воюва по пътя на Аллах, или като човек, който отслужва молитва по цяла нощ и говее по цял ден.“⁷⁵

Ако хвърлим един бегъл поглед върху живота на сподвижниците на Мухаммед □, ще намерим, че те се интересуваха много от положението на съседите си и по-специално от бедните и жените в нужда. Предава се от Талха */Аллах да е доволен от него/*, че е казал: „Веднъж когато Умер ибн Ел-Хаттаб */Аллах да е доволен от него/* беше халиф излезна посред нощ и аз го последвах. Той влезна в една къща, излезна и после влезна в друга. Когато настъпи деня аз отидох при тази къща и влезнах в нея. Когато влезнах какво да видя!!! Сляпа старица, която не може да се движи!!! Аз я попитах: „Защо дойде този човек през нощта при теб?“ А тя отговори: „Той е човека, който се грижи за мен от еди кога си. Той ми покрива всички нужди, чисти ми къщата и ме пази от

⁷⁴Ел- Бухари- том: 5; стр. 2240; хадис № 5670

⁷⁵Ел- Бухари- том: 5; стр. 2047; хадис № 5038

всяко лошо нещо за мен.“ Талха казал: „Нима очаквах да хвана Умер в грешка, та го преследвах?!“⁷⁶

Това, което споменахме до тук са общи права и задължения. Има второстепенни права и задължения произлизащи от тези, но ние не ги споменахме, за да не отекаваме читателя. Надяваме се, читателя да се запознае с част от примерите затова как Исляма поставя жената на възвисено място и я почита. Почит и знаменито място, които липсват в цялата история и дори в ден днешен, защото те се постигат единствено с изучаването и прилагането на Исляма.

---

⁷⁶Ебу Нуайм- Ел-Хилйех

Съмнителните и неоснователни неща касаещи жената и нейното извисено място в Исляма:

Имайки предвид, че говорим за жената, считаме за редно да споменем съмненията, с които се пропагандира срещу Исляма относно нейните права. Съмнения, чрез които се цели рухването на Исляма и опетняването на озареното лице, което притежава относно правата на жената и запазването им още от самото раждане, та чак до смъртта.

От начините на внедряване на съмнения при хората, чрез които се пропагандира относно жената и нейните права е провеждане на конференции и семинари, които явно са много ползотворни, но всъщност имат скрити мотиви. Те са много по далеч от подsigуряването на пълна свобода за жената, която според мен е само внушение. Аз не мога да си обясня, защо на тези конференции не се говори за правата на децата, инвалидите, безработните, слабите и хората –мъже и жени по целия свят, които биват преследвани и прогонвани от домовете си заради тяхната религия?! Защо няма такива семинари и конференции, които да върнат откраднатите права на угнетените народи и да възпрат вампирите, които непрестанно проливат кръв без право?! И защо тези хора се занимават само с част от Исляма, която според тяхното неправилно мислене е лоша, а всъщност те не познават истинската същност на тази религия и не желаят да я опознаят?! От тези скрити мотиви са следните:

- Отклоняване вниманието на хората от онова, което се планира за постигане на лична изгода или за постигане

на изгода за група хора. Чрез организирането на такива семинари и конференции тези хора, които желаят да осъществят плановете си и да се облагодетелстват за сметка на обществото използват всевъзможни начини и методи да отклонят вниманието на цялото общество от неща, които са много по- важни. По този начин хората се ангажират с незначителни неща, в които няма никаква полза, мислейки си, че са много важни. Ето така, те забравят за много по- важни неща касаещи всеобщата полза за цялото общество. Ние като мюсюлмани сме напълно убедени, че от тези провокиращи семинари няма никаква полза, защото жената е почетена и извисена според Исляма и нейните права са напълно пояснени. Но за голямо съжаление тази група хора, която вкарва съмнения относно правата на жената в Исляма и пропагандира, че защитава правата на жената цели да привлече все повече жени и те да бъдат подобие на шахматни фигури, които да ги местят както и където пожелаят, правейки ги примамка за всеки желаещ мъж да се закачи за нея и да я улови.

- Обичта и желанието да се разпространява разврата и покварата сред обществото. А когато се разпространи развалата и безнравствеността в едно общество, то много по- лесно се управлява и много по- лесно се отнемат богатствата и спестяванията му от враговете. Това се осъществява чрез изразходването на тяхната продуктивна енергия в забави и удовлетворяване на лични забранени удоволствия, които са далеч от ангажирането с финансови и социални дейности. Професор Henry Makow казва следното⁷⁷: „Влиянието на западните войни върху политиката, културата и морала на арабите е огромно.

---

⁷⁷TheDebucheryOfAmericanWomanhooTBikiniivs. Burka- - списание „Бъдещето на Исляма“ брой 146.

Тяхната мишена са богатствата и спестяванията на тези държави. И наред с това те отнемат най- скъпото нещо, което притежават арабите; религията им, културните и моралните им съкровища, и заменят хиджаба и бурката с бикини, разголване и разводи.“

Ако са толкова искрени в това, че защитават правата на жената, защо се възползват от жените, докато те са на определени години и след това ги захвърлят и забравят, когато остарееят? Къде са правата на майката, когато остарее и има най- голяма нужда от грижата на децата си? Къде са правата на възрастната жена, която има право на грижа? Исляма е онзи, който най- много се грижи за жената, когато остарее и наближи нейния край.

Претенциите за опазване правата на жените и осигуряване на пълна свобода за тях доведе част от държавите до изграждане на старчески домове и захвърляне на възрастните жени в тях. Нима правата, които са наложени насила от държавния закон, и всеки път когато държавния ред отсъства те биват нарушавани, са по- превъзходни от прекрасните и дълготрайни права дадени от Аллах, чрез отдаването на който, човека се надява да спечели задоволството на Аллах, а ако не ги отдаде се страхува, че ще бъде наказван от Аллах? Чудно е, че при тези общества се разпространяват списания с красиви и съблазнителни жени, а се забравят стариците и не толкова красивите момичета?! Нима всички те не са жени? Или може би това е един улов и реклама на стока, чрез които се опетнява женското целомъдрие и се погубват честта и достойнството на жената!?!?

- Огромната омраза към Исляма и последователите му от фанатици причисляващи се към други религии. Президента на асоциацията за християнизация Samuel

Zwemer по- време на проведена конференция за християнизация в Йерусалим през 1935 год. е казал⁷⁸: „Основната мисия на евангелистите, която лансирате между мюсюлманите подкрепяйки християнските държави е насочена срещу Исляма и последователите му. Тя не цели да накара мюсюлманите да приемат християнството, защото това се счита за напътствие и огромна чест, но цели да изкара мюсюлманина от кръга на Исляма и да стане създание, което няма никаква връзка с Аллах...А след това е пределно ясно, че този човек губи всички нравствени и морални качества и норми, на които се основава човешкото общество в нашия живот. Ето така вие чрез това дело колонизирате и подготвяте за превземане мюсюлманските страни.“

Някои хора казват: „Ако успеем да спечелим жената и да я изкараме от дома ѝ ще постигнем целите си....???“ Нима чрез тези думи се цели друго, освен разпространение на разврата и безнравствеността, което е основна причина за колонизирането и поробването на дадено общество? Тези хора целенасочено вкарват съмнения в Исляма, за да го изменят и да отдръпнат хората от неговата истинска същност. Наистина тази предубеденост и враждевност се наблюдава единствено, когато става дума за Исляма и последователите му. И без съмнение Всевишния Аллах казва истината: **„И не ще са доволни от теб нито юдеите, нито християните, докато не последваш тяхната вяра. Кажете: “Напътствието на Аллах е напътствие.” И ако последваш страстите им подир знанието, което си**

---

78 От книгата: „Западните лидери казват: „Заличете Исляма и униожете последователите му, заради величието на света.“

получил, никой не ще те защити от Аллах и не ще те избави.“⁷⁹

- Крайната цел от подбуждане на съмнения при хората относно правата на жената в Исляма, е тя да бъде изведена от целомъдрието, честта и възвисеното ѝ място в Исляма. В момента това се постига с огромен замах, защото тези хора промениха мисленето на огромна част от жените по света и наложиха западната жена като пример на поддръжание. Сега е време всяка жена, която чете тази книга, независимо дали е мюсюлманка или не да се запита и да си направи равностметка: „Статуса на западната жена в днешно време подходящ ли е за нея и оказва ли ѝ чест, или я унижава и я води към срама, упадък и безнравствеността?“ Професор Henry Makow казва⁸⁰: „Момичетата в Америка живеят живот изпълнен с безсрамие. Още преди да се омъжи е загубила най- привлекателното нещо в нея: девствеността си и е преминала през десетки мъже. По този начин тя е станала груба, коварна и неспособна да обича. Ето така, при нея се залага поведение присъщо за мъжете и тя става груба и бурна личност, която в голяма част от случаите не е годна за любяща съпруга и за отглеждане на праведни деца, а се използва единствено за задоволяване на плътски желаниа. Майчинството се счита за най- важното нещо за човешкото развитие и за отглеждане на потомство, което е близо до богобоязливостта от Аллах и далеч от сладострастията и плътските желаниа, но за голямо съжаление новия световен ред иска да ни го отнеме и да ни направи единици, които да са разделени едни от други и жадни за утоляване на плътските желаниа. Това в ден

---

⁷⁹Ел-Бакара: 120

⁸⁰TheDebucheryOfAmericanWomanhoodBikiniivs. Burka- списание „Бъдещето на Исляма“ брой 146.

днешен се постига чрез порнографията, която все повече заема мястото на съпружеския живот.“

Всеки нормален човек би осъзнал по колко мръсен начин се възползват от жената, докато тя е в разцвета на красотата и жизнеността си и как след изчезването на тази красота и жизненост я захвърлят като костилка. Част от хората се стремят да направят жената стока, която се купува и продава по социалните мрежи, телевизията, радиото и списанията, за да бъде средство за наслада и задоволяване на човешките сладострастия. Нима именно тази група хора не са онези, които погубват младите момичета, мамят съпругите на хората, изменят на собствените си майки и съседките си. Точно те са онези, които погубват правата на жената, отнемат нейната свобода и я довеждат до гибел и унижение. Къде са тези хора от думите на Пратеника□: **„Отнасяйте се с добро към жените.“**

Положението, до което е достигнала западната жена в обществото е неконтролирана свобода, която е довела до противоположното на онова, което е утвърдено от върховната църква през средновековието по отношение на правата на жената. Това което е утвърдено е липса на унижение, угнетителство и насилие спрямо нея и запазване на честа и достойнството ѝ. Западния модел подтикна група от хора, които са отдадени на сладострастията и имат лоши цели и намерения да се възползват от тази свобода и да нанесът удар върху общността чрез техните религиозни водачи и да създадат общност, която е далеч от всякакви принципи и ценности. И това разбира се е целенасочено и чрез него се цели лесно осъществяване на целите и плановете предначертани от враговете на този народ. Що се отнася до Исляма, при него няма унижение, угнетителство, насилие и погубване на нейните права.

Дори тя е равна с мъжа във всяко нещо, освен в неща, за които се споменава, че мъжкия пол е над женския. За тези неща се съблюдава пола, защото жената като телосложение и душа се различава от мъжа. Нима има човек, който ще отрече, че мъж и жена са два различни пола, и че може едният да превъзхожда другия в определени области заради пола си?

Dr.G. Lebon споменава следното в кигата си „Арабската цивилизация“: „Ако желаем да видим степента на въздействието на Корана по отношение на жените, трябва да хвърлим един поглед върху дните на разцвета на арабската цивилизация. Така ние ще открием това което разказват историците, че тези жени са били значими и зачитани подобно на жените в Европа в днешно време. Европейците са взели всички основни и второстепенни принципи, които довеждат до пълното почитане и уважение на жената при арабите. Затова противно на общоприетото схващане, не християнството е религията, която издигна и възвеличи жената от най- ниската точка на която се намираше, а Исляма. И ако ти хвърлиш един поглед върху християните от първия кръг на средновековието ще откриеш, че те са нямали никакви принципи, които да се грижат за жената и нейното положение. Докато прелистваш страниците от историята през това време ще намериш нещото, което ще премахне всички съмнения у теб и ще разбереш, че в епохата на феодализма мъжете се отнасяли много грубо към жените. Също така, това ще ти помогне да разбереш всичко това, което е било при християните по този въпрос преди те да изучат и наследят от арабите доброто отношение към жените и почитането им.“

Наистина нито един нормален мъж не желае неговата съпруга да бъде плячка за вълците от човешки

вид, които нямат друга цел, освен задоволяване на страстите си, и наистина никоя разумна жена не желае да бъде стока, която се купува и продава или роза, която бива помирисвана от всеки желаещ, докато накрая увехне и бъде захвърлена като стара и непотребна дреха. Наставленията на Исляма, които се грижат за опазването на всеки един член от обществото са ясни, логически, разумни и съобразени с човешката природа. Тези наставления произлизат от самоконтрола на човека, който е базиран на обичта към доброто за всеки. Исляма възпитава всеки един негов последовател на целомъдрие, чистота и опазване на честта следвайки прекрасния път, който както споменахме е базиран на самоконтрола. А самоконтрола от своя страна гарантира, с позволението на Аллах, изграждане на добро поведение.

Веднъж дошло едно младо момче при Пратеника □ и казало: „Позволи ми да извърша прелюбодеяние?! Хората се струпали покрай него и почнали да го навикват казвайки: „Млъкни, млъкни.“ А Пратеника □ казал: „Ела до мен.“ Това момче се приближило до него и седнало. След като седна младежа, Пратеника □ му казал: „**Одобряваш ли това за Майка си?**“ Младежа казал: „Не, кълна се в Аллах. Аллах да ме направи аз да съм твоя откуп.“ Пратеника □ казал: „**Не одобряват хората това за майките си.**“ **Одобряваш ли това за дъщеря си?** Отговорил: „Не, кълна се в Аллах о, Пратенико на Аллах. Аллах да ме направи аз да съм твоя откуп.“ “ Пратеника □ казал: **Не одобряват хората това за дъщерите си.**“ **Одобряваш ли това за сестра си?** Отговорил: „Не, кълна се в Аллах. Аллах да ме направи аз да съм твоя откуп.“ “ Пратеника □ казал: „**Не одобряват хората това за сестрите си.**“ **Одобряваш ли това за леля си?** Отговорил: „Не, кълна се в Аллах о, Пратенико. Аллах да ме направи аз да

съм твоя откуп.“ “ Пратеника □ казал: „**Не одобряват хората това за лелите си. Одобряваш ли това за вуйна си?**“ Отговорил: „Не, кълна се в Аллах о, Пратенико. Аллах да ме направи аз да съм твоя откуп.“ Пратеника □ казал: „**Не одобряват хората това за вуйните си.**“ След това Пратеника □ поставил ръката си върху главата му и казал: „**О, Аллах опрости му греховете, пречисти му сърцето и опази неговото целомъдрието (половия орган).** След този момент младежа никога повече не е помислил затова.⁸¹

От съмнителните и неоснователни неща относно жената в Исляма са следните:

---

⁸¹ Муснед Имам Ахмед; том: 5; стр: 256; хадис № 22265- според Албани е Сахих.

1. Първото от съмнителните и неоснователни неща, които се разпространяват сред хората относно жената в Исляма касае повелята, че е позволено на мъжа да има до четири съпруги (многоженство):

Женитбата за повече от една съпруга е божествен закон, затова строго се забранява на човек, който вярва в Аллах и в низпосланите небесни писания да отрича и оспорва това. Трябва да се знае, че женитбата за повече от една жена е постановление, което не е само в Исляма, а и в предишните небесни религии. Затова то не е нещо ново с което е дошъл Исляма, а нещо, което се съдържа и в предхождащите го писания като Тората (низпослана на Муса (Моисей)) и Евангелието- Инджил (низпослана на Иса (Исус)). Дори да погледнем към живота на предишните Пророци ние ще открием, че повечето от тях са имали по няколко съпруги. Примерно Ибрахим (Аврам) */Милостта на Аллах да е над него/* е имал две съпруги, Якуб */Милостта на Аллах да е над него/* е имал четири съпруги, а Сулейман */Милостта на Аллах да е над него/* е имал още повече. От казаното до тук разбрахме, че женитбата за повече от една жена не е нещо ново, с което е дошъл Исляма, а древно божествено предписание, което съществува много отдавна.

Многоженството според Тората:

В стария завет, който е святата книга на евреите се споменава следното: „Не вземай жена заедно със сестра ѝ, та да я направиш съперница, за да откриеш при нея голотата ѝ, докато е жива.“⁸²

---

⁸²Трета Глава- Левит 18/18

От тази строфа се разбира, че се забранява на мъжа да се жени за две сестри едновременно, а не както някои си мислят женитбата за повече от една жена. Това се потвърждава в самата Тора, в книгата на Самуил, в която се споменава, че Пророка Давуд е бил женен за няколко съпруги. Също така се споменава в книгата „Царе“, че Сулейман /*Мира на Аллах да е над него*/ е имал няколко съпруги. И дори след като бил изпратен Муса (Моисей) като Пратеник, той потвърдил женитбата за повече от една жена, като при него нямало ограничение в броя, но в по-късен период последователите му (*Бену Исраил*) в Йерусалим поставят ограничение. В последствие последователите на Муса изпадат в разногласие относно женитбата за повече от една жена и се разделят на две: Част от тях казват, че женитбата за повече от една жена е забранена, а друга част казват, че е позволена единствено, когато съпругата е болна или бездетна.

Многоженството според Библията (Инджил):

Иса (Исус) е изпратен за да доусъвършенства шериата с който е бил изпратен Муса, затова няма да намерим нито един цитат от книгата низпослана на него (*Библията в автентичния и вид*), който да отхвърля многоженството.

Дори ако разгледаме историята ще намерим, че със съгласието на патриаршията ирландския крал Ditharmet⁸³ е имал две съпруги, и крал Фридрих II също е имал две съпруги. Нима тези факти не ни навяват на мисълта, че забраната за многоженство в християнството не е от тази религия, а от хората в патриаршията, които са дръзнали да променят заповедите на Всевишния.

---

⁸³ История на браковете /*Westermark*/; арабизация Абдулхамид Юнус.

Ето ви още един пример за немския основател на протестантското течение Мартин Лутер. Той е считал многоженството за закон, който не е в противоречие с разпоредбите в християнското законодателство. Нещо повече, той е приканвал хората към това дело във всеки удобен момент, казвайки на всяка сбирка по нещо за многоженството.⁸⁴

О, да! Без съмнение Аллах разрешава многоженството в стария завет на определена група мъже, при определени условия. Но това не означава, че се забранява на обикновения християнин да последва техния пример, женейки се за повече от една жена, когато той изпълни тези условия. А няма не е по-добре човек да се ожени за втора съпруга от това да се разведе с първата?!

От казаното до тук се разбира, че забраната за многоженство в християнството не произлиза от самата религия, а от хората в патриаршията, които са го забранили в последствие. И така впоследствие съвременната патриаршия начело с папата в Рим забранява многоженството. Например:

* При православните християни не се позволява на единия от съпрузите да сключи брак с друг човек, докато предишния брак е налице.

* При арменските православни християни не се позволява сключването на нов брак, докато не е разтрогнат предишния.

* При гръцките православни християни наличието на предишен валиден брак се, счита за забрана за сключване на нов брак.

---

⁸⁴ Жената в Свещенния Коран- Аббас Махмуд Ел-Аккад.

Многоженството при арабите по време на невежеството(преди появата на Исляма):

При арабските племена по онова време сключването на брак с повече от една жена било широко разпространено. Дори нямало ограничение в броя на съпругите и мъжа се е женил за колкото жени пожелае.

Полигамията я е имало дори при древните египтяни, перси, асирийци, както и при руснаците и германските племена. Също така тя била практикувана и при част от гръцките крале.

От казаното до тук става ясно, че полигамията не е нещо ново, с което е дошъл Исляма. Тя е нещо, което е било прилагано още от древните народи. Но макар Исляма да я позволява, той поставя условия и регламентни, които задължително трябва да се спазват. Нека разгледаме, част от основните и най-важни условия за полигамията в Исляма:

1. **Не се позволява женитбата за повече от четири съпруги-** доказателството за това е преданието на Гайлян ибн Селеме Ес-Секафий. Когато той приел Исляма имал десет съпруги. Узнавайки това Пратеника ﷺ му казал: **„Избери от тях само четири.**“⁸⁵

2. **Справедливост и равенство-** имайки в предвид, че Пречистия Аллах е позволил на мъжа да има повече от една съпруга, то непременно трябва да е привел това нещо в определен ред. Ето затова Всевишния Аллах е задължил съпруга да бъде справедлив и да се отнася с равенство към съпругите си, да не ги угнетява и да избягва несправедливостта към тях. Пратеника ﷺ казва: **„Ако един**

---

⁸⁵ Сахих ибн Хиббан; том 9; стр: 463; хадис № 4156- според Албани е сахих.

мъж има две съпруги и се отнася несправедливо към тях, той ще дойде на съдния ден с крива походка (бел. на преводача: „поради факта, че е клонял към едната съпруга и е угнетявал другата, на съдния ден ще върви с крива походка, наведен на една страна.)⁸⁶

Под справедливост и равеснство се има впредвид по отношение на материалните блага, издръжката, подаръците и нощите на пренощуване. Що се отнася до обичта, която е в сърцето на човека, ако тя е по-голяма към една от съпругите за нея няма да има грях, защото това е извън човешките способности. Но за да няма грях съпруга не трябва да допуска тази обич да става причина за несправедливост към останалите съпруги. В тази насока Айша (съпругата на Мухаммед-Пратеника □) е казала: „Пратеника на Аллах □ разделяше на съпругите си всяко нещо по равно, придържайки се към справедливостта, след това казваше: „О, Аллах, това е моето справедливо разпределение в нещата, които аз владеея, (О, Аллах) и не ме наказвай за онези неща, които са в Твоето владение и аз нямам власт над тях.“⁸⁷

3. Мъжа да има способност да издържа втората съпруга и децата от нея-Ако той е наясно, че няма да може да ги издържа, не е редно в това положение да пристъпва към многоженството.

Сега нека отбележим на кратко някои неща, които се наблюдават при почти всички общности и след това нека се замислим дали полигамията допринася полза за общността или вреда, и дали тя е в полза за жената или не:

1- В случай, когато жената е бездетна и съпруга желае силно да има деца, кое е по-добро за нея?

⁸⁶ Предава се от Ахмед и Тирмизи- според Албани е сахих.

⁸⁷ Умдету-т-тефсир- според Ахмед Шакир е сахих.

- Да си остане негова съпруга и той да сключи брак с втора съпруга;

- да я разведе без да има грях при Аллах, защото той има дадено право от Аллах да се сдобие с потомство, и да се ожени за друга?!

2- В случай, когато съпругата боледува от неизлечима болест, която е причина тя да няма възможност да изпълнява съпружеските си задължения, кое е по- добро?

- Да бъде разведена и след това той да се ожени за друга;

- съпруга ѝ да сключи брак с втора жена;

- съпруга ѝ да се сдобие с любовница?!

3- В случай, когато мъжа има огромна сексуална енергия и не може да бъде задоволен от една жена; в случай, когато цикъла и следродилното течение при жената са продължителни; и в случай, когато жената няма никакви сексуални желания и не може да задоволи съпруга си, кое е по- добро?

- Да пристъпи към втора законна съпруга:

- да утолява сексуалните си желания по непозволен начин чрез прелюбодеяние?!

4- В случай, когато се провеждат войни и жертвите, които почти винаги са мъже, са многобройни както се наблюдава през първата и втората светова война, при които има повече от двадесет милиона жертви, кое е по- добро?

- Един мъж да има повече от една законна съпруга и да се сведе броя на неомъжените жени до минимум;

- да останат голяма част от жените без съпрузи и да пристъпят към утоляване на страстите си по непозволен начин чрез прелюбодеяние?!

Нима не е по- доброто за тези жени да приемат полигамията и да се задоволят с нея, за да може

божествените закони да им подсигурят законно утоляване на страстите, което им гарантира опазване на честта, достойнството, правата, целомъдрието и раждането на законни (*и благословени*) деца, които не са плод на прелюбодеянието.

5- В случай, когато има много вдовици, разведени жени и стари моми, кое е по- добро?

- Жената да бъде втора съпруга и да има съпруг, който да се грижи за нея, за честа, целомъдрието и достойнството ѝ;

- или да остане сама през целия си живот, без съпруг, който да се грижи за нея?!

Наблюдава ли се полигамията при съвременните общества:

Полигамията се наблюдава изключително много в днешно време, но когато тя е при немюсюлманите бива наричана под други имена като гаджета, любовници и т.н. И за разлика от Исляма в нашето съвремие полигамията няма ограничение в броя на жените...Още по фрапиращото, е че тези любовни връзки нямат никакви правила, или както е известно мъжа няма никакви отговорности към жените с които има връзка, било то за издръжка, съжителство, добро отношение и др..Тази безотговорност е достигнала толкова висока точка, че в случай, когато една жена забременее мъжа отказва да се грижи за нея по време на бременността, и дори в част от случаите отказва да признае детето за негово. Резултата от тази съвременна полигамия, която е без никакви норми е единствено утоляване на страстите по непозволен начин и опетняване на женското достойнство.

Що се отнася до Исляма и мюсюлманското общество, при тях е позволено на мъжа да има максимум

четири съпруги, като с всяка една, той трябва да има религиозен брак и да плати задължителна плата (мехр). А след като една от жените роди дете от него, той е задължен да го признае за свое законно дете и да подsigурява препитание за него и за съпругата си. *(бел. на преводача: „Мюсюлманина е задължен да изхранва съпругата си от момента на сключването на религиозния брак“).*

Може би някои хора ще кажат: „Щом казваме, че полигамията е разрешена за мъжете, защо не кажем, че е разрешена и за жените?“

Отговора е: „Да призоваваме за равенство между мъжете и жените в полигамията е нещо неразумно, както от телесна и психичека точка, така и от природна гледна точка:

Що се отнася до телесната и психическата гледна точка: Мъжа е главата на семейството във всички съвременни общества и той има право на власт в дома си, защото от телесна и психическа гледна точка е по- силния от двата пола, с изключение на рядко срещани случаи при които жената е по- силна от мъжа. А ако една жена има двама съпруга, кой ще бъде главата на семейството? След това тя към кой от двамата ще постъпва с послушание? Разбира се, тя не може едновременно да задоволи исканията на всеки един съпруг, заради различните им желаня и по този начин ще разяри част от съпрузите си...!

Що се отнася до природната гледна точка: В природата на жената, е че тя не може да забременее повече от един път в годината, а когато забременне тя трябва да е наясно кой е бащата. Що се отнася до съпруга, той може да бъде причина да забременеят няколко жени и да му се родят няколко деца за една година, като разбира се майката няма как да бъде объркана. От тези думи разбираме, че ако

позволим полигамията за жените ще изпаднем в безизходица и ще има неяснота относно бащата на детето, което е в корема на майката.

Част от западните мислители, които подкрепят полигамията:

Считаме за уместно да споменем откъси от изявленията на част от западните мислители, които подкрепят полигамията и намират в нея единствения изход от множеството проблеми, които са обгърнали тяхното общество.

- Философа Густав Льобон пише в книгата си „Арабската цивилизация“ следното: „Сключването на брак с повече от една жена е нещо, което предпазва обществото от ужаса на непозволените любовни връзки и от раждането на деца с неизвестни бащи.“

- Писателката Mrs. Annie Besant пише в книгата си „Религиите разпространени в Индия“ следното⁸⁸: „Аз чета в стария завет (тората), че най-приближения раб на Аллах, на който сърцето му е било заляно с онова, което Аллах желае от него, е имал няколко съпруги. И в потвърждение на това (*полигамията*) новия завет (библията) не забранява сключването на брак с повече от една жена, освен за епископа и дякона. Само тези двамата са задължени да се задоволят с една съпруга. Също така аз намирам сключването на брак с повече от една жена и при древните индийски книги. Ето затова аз изнамирам, че хората упрекват Исляма не поради друга причина, а поради причината, че най-лесното за човека е да търси недостатъци в убежденията на останалите и да ги оповестява явно на хората. И разбира се, не е угодно на

---

⁸⁸ Източник: Списание Езхар; том 8, 291

запада да упрекуват стария завет за сключването на религиозен брак с повече от една жена, защото броя на жените в него е ограничен, а при тяхното общество проституцията е легална и броя на жените е неограничен. Ако се размислим върху положението на запада ще достигнем до извода, че малцина от мъжете са имали полов контакт само с една жена, която е тяхна легална съпруга, и това са чисти мъже, които пазят целомъдрието си. Затова не подобава на хора, които имат една легална съпруга и зад нея множество от любовници, да говорят за моногамия, защото самите те не я спазват. Всеки път, когато човека премери полигамията в Исляма и призова на запада за моногамия с везната на истинската справедливост ще намери, че сключването на брак с повече от една жена в Исляма е нещо, което запазва, защитава, подхранва и укрепва жената. По този начин полигамията в Исляма ще натежи поради факта, че моногамията на запад е довела мъжете до там, че да се възползват от жените, за да утолят страстите си и след това да ги захвърлят като непотребен парцал на пътя. Бъдете искрени: „Кое от двете неща е по-лошо?“⁸⁹

Уважаеми хора, не позволявайте на християнина да упреква мюсюлманина за нещо, което всъщност е налично и предписано и в двете религии.“

---

⁸⁹ Ние като мюсюлмани не приемаме женитбата предписана в Исляма за повече от една жена да бъде сравнявана с проституцията, и не приемаме многоженството според Исляма за нещо лошо, с изключение на случаи, в които съпруга се отнася несправедливо към съпругите си.

***Второто от съмнителните и неоснователни неща,
които се разпространяват сред хората относно
жената в Исляма касае повелята за нейното
свидетелство:***

Всевишния Аллах казва: „**И вземете за свидетели двама от вашите мъже, а ако не са двама, да бъдат мъж и две жени от свидетелите, за които сте съгласни, та заблудили се едната, другата да ѝ напомни.**“⁹⁰

В това знамение Всевишния Аллах ни пояснява, че за да бъде признато свидетелството при заема, трябва да има налице двама мъже или един мъж и две жени.

От божествената мъдрост е жената да бъде нежна, чувствителна и деликатна. Тези качества са обща характеристика на нейното душевно състояние, качества които са заложили в нея, за да бъдат в съответствие с нейната функция в този живот, която се изразява в бременност, кърмене и отглеждане на деца. Именно поради това тя има нужда от нежно сърце, деликатност и силна чувствителност, която съдържа в себе си огромна любов.

А ако обърнем внимание на това, че тя е силно чувствителна, нежна и деликатна по природа ще достигнем до извода, че това може да я доведе до импулсивност и необмислени действия, който може сериозно да навредят на нейното свидетелство и то да бъде недостоверно и потъпкващо справедливостта. Именно заради това Всевишния е освободил жената от свидетелстването, когато става въпрос за опасни неща като тежките престъпления и убийствата. Нека си представим, че една

---

⁹⁰ Ел-Бакара: 282.

жена става свидетел на убийство. В голяма част от случаите тя не може да се овладее и напуска мястото на местопрестъплението преди то да бъде извършено. Това е така защото, не е от нейната природа да постъпи хладнокръвно в тази ситуация и да остане до край. Тя прави всичко възможно да избяга по най- бързия начин, а ако не може да избяга затваря очите си, за да не вижда тази ужасяваща гледка и това, което ще се случи в последствие. Всичко това се случва по причина на нейната нежност, силна чувствителност и изострени усещания. По този начин тези нейни реакции стават причина свидетелството ѝ да не бъде прието или да не бъде достоверно?!

Въпреки факта, че Исляма е направил жената да бъде наравно с мъжа относно всички финансови транзакции и ѝ е позволил тя да има бизнес, той се съобразява с нея, че тя прекарва голяма част от времето си в къщи и това е причина да се отдалечи от пазарите. А именно пазарите са местата, на които стават големи пререкания и кавги относно пари. Затова жената по- рядко става свидетел от мъжа на такива спорове, а и тя като личност избягва споровете, защото не я вълнуват. А това от своя страна способства жената да забрави бързо за спора или да си внуши някои неща. Но ако има друга жена, която да свидетелства заедно с нея ще се премахнат забравата и внушенията ѝ, и тя ще бъде опазена от погрешно свидетелство. Именно поради тази причина Всевишния Аллах я подкрепя с още една жена, казвайки: **„та заблудили се едната, другата да ѝ напомни.“** Т.е ако едната от тях забрави или сгреси, нека показанията на другата да са причина да си спомни или да се поправи. Ето това се има предвид с това знамение, а не внушението при някои хора, че това знамение я унижава и накърнява нейното достойнство. Ако това внушение беше истина нямаше да се

позволява на сама жена да свидетелства за неща, които касаят само жените и мъжете нямат поглед върху тях. Ето, затова свидетелството на една жена е прието когато става въпрос за девственост, раждане, полови пороци и други неща, които касаят само жените. Дори жените са на почит и превъзхождат мъжете в тази сфера, защото за незначителни неща, по отношение на парични транзакции, не се приема свидетелството на един мъж, а се изисква да са двама, а тук става въпрос за много по-важни неща от парични транзакции, които касаят семейния живот и въпреки това се приема свидетелството само на една жена.

От друга страна както споменахме по отношение на имуществени и парични транзакции не се приема свидетелството на един мъж, а задължително трябва да бъде подкрепен с втори свидетел. Нима това нещо не е унижение за мъжа?! Защо никой от тези хора не каже, че това е унижение за мъжа и накърнява неговото достойнство, а се занимават само с жената?!

Също така, ще добавим, че свидетелството не е нещо за което хората се струпват на тълпи, а тежък товар, от който бяга всеки човек. Затова Всевишния Аллах заповядва на човека да не се измъква от свидетелстването, ако е станал свидетел. Всевишния Аллах казва: „**И свидетелите да не отказват, когато бъдат призовани.** „⁹¹Това знамение се отнася както за мъжете, така и за жените. И след като разбрахме, че свидетелството е тежък товар, от който всеки бяга, поради произтичащите от него последствия, като многократно присъствие на дела, психическа и физическа умора и харчене на средства, е редно да осъзнаем, че Исляма цели да опази жената от всяко лошо нещо за нея. Именно поради тази причина за нея отпадат много неща от

---

⁹¹ Ел-Бакара: 282

живота, в които има огромно бреме, като понасяне на главната отговорост за семейството, подsigуряване на прехраната и др. И всичко това е за да бъде почетена и извисена личността на жената в Исляма, а не унижена и опорочена.

Също така ще добавим, че в част от случаите жените са равни с мъжете при даването на показания. Пример за това е правото дадено на жената да се защити само със собствените си показания, когато съпруга ѝ я набеди в прелюбодеяние, без да има явни доказателства. Ако тя в този случай заяви, че е невинна отпада обвинението към нея. Това се описва в Корана със следните слова на Всевишния Аллах: „А които набедят своите съпруги и нямат свидетели, освен самите себе си, всеки от тях да засвидетелства четири пъти в името на Аллах, че наистина е искрен. А петия път проклятието на Аллах да е над него, ако лъже. И се отклонява от жената наказанието, ако четири пъти засвидетелства в името на Аллах, че наистина той лъже. А петия път гневът на Аллах да е над нея, ако мъжът е искрен.“⁹²

Третото от съмнителните и неоснователни неща, които се разпространяват сред хората относно жената в Исляма касае повелята, мъжа да носи главната отговорност за семейството.

Всевишния Аллах казва: „Мъжете стоят над жените с това, с което Аллах предпочете едни пред други и защото харчат от имотите си.“⁹³ В това знамение със

---

⁹² Ен-Нур: 6-9

⁹³ Ен-Ниса: 34

словата „**Мъжете стоят над жените...**“ се има в предвид, че мъжа е главата на семейството и той носи главната отговорност да подсигурава препитанието, облеклото, нужните неща за семейството, да се грижи за тях и да ги предпазва от всяко лошо нещо. Тази отговорност е възложена на мъжа, а жената е освободена от нея, защото мъжа по природа е създаден за да бъде водач и да понася отговорността и товара на плещите си, като независимо от сложната и напрегната обстановка, той е адекватен на смислени и мъдри решения. Той превъзхожда по природа жената, психически и физически, затова е редно да бъде пастир за семейството си, но това не му оказва чест, защото ще му се държи много по-голяма сметка пред Аллах, отколкото на жената, заради отговорността му към неговото семейство, както се споменава от Мухаммед □.

Ако хвърлим един бегъл поглед върху жената, ще разберем, че физически е по-слаба от мъжа, заради неща, които Аллах е предписал да преживее, като менструация, следродилно течение, бременност, раждане, кърмене и отглеждане на децата. Все неща, които възпрепятстват жената да бъде глава на семейството, защото ако ѝ беше възложено и това, тя нямаше да може да се грижи за семейството по най-пълноценния начин, по който би го направил мъжа.

Що се отнася до менструацията, тя влияе върху психиката и настроението на жените, както и на организма, който отслабва, по причина на загубата на кръв всеки месец.

Що се отнася до бременността, тя е явление, което;

- причинява силни физически страдания при жената, поради факта, че плода расте и изразходва голяма част от приетата храна, а това причинява силна телесна слабост, при която се усеща и най-малкото натоварване.

- също така причинява психическо натоварване при жената, поради факта, че тя се притеснява за детето си и се страхува за онова, което може да се случи по време на раждането. А това от своя страна оказва неблагоприятно влияние върху психиката и променя нейните поведение и действия.

Що се отнася до раждането и след него, то е явление, което кара жената да прибегне до почивка за определен период от време, поради силните болки, които е претърпяла. А този период на почивка е различен при рализните жени.

Що се отнася до кърменето, то е явление, което отнема голяма част от силите на жената, поради факта, че не малка част от приетата храна отива за млякото, което консумира детето. Без съмнение това влияе сериозно на нейното здраве, затова се наблюдават кърмачки при които има косопад, промяна на цвета на кожата, световъртеж и замаяност през този период.

Що се отнася до отглеждането на децата, това е дело, което отнема цялото ѝ време. Така може да има периоди, през които тя по цяла нощ не спи.

Ел- Аккад казва⁹⁴: „Жената е сътворена по един специален емоционален модел, който изобщо не наподобява модела според, който е сътворен мъжа. И всичко това, защото отглеждането на новороденото дете изисква сходство между разбиранията и настроенията на майката и на детето. Също така изиска сходство между чувствителността и нежността при майката и при детето. А всичко това е заложено в женското сърце, и то кара жената да бъде свръхчувствителна и свръхемоционална. Затова за

---

⁹⁴ Жената в Свещенния Коран- Аббас Махмуд Ел-Аккад.

нея е много по- трудно да бъде непоколебима, решителна и разумна във вземането на важни решения, отколкото за мъжа.“

Доктор AlexisKirill90 - който е отличен с нобелова награда- пояснявайки съществените различия между мъжа и жената, казва следното: „Разликите между мъжа и жената не се базират само на различните полови органи, матката и бременността, и също така не се базират само на различните методи на усвояване на знания. Но те се базират също на основно природно качество при всеки един от тях, което се изразява в разлики на тъканите в телата им и химичните вещества, които са по цялото тяло. И тази разлика явно се забелязва в течността,която се отделя от матката на жената и от половия орган на мъжа, те са съвсем различни. А онези, които призовават към равенство между нежния пол и мъжа, те пренебрегват тези фундаментални различия. Така те призовават към идеята, че жената трябва да е наравно с мъжа в образованието, понасянето на отговорост и работоспособността, но реалността се състои в това, че жената е коренно различна от мъжа. И всяка клетка в нейното тяло носи в себе си женствеността ѝ. По същия начин нейните органи са различни, дори нещо повече, нейната нервна система е съвсем различна от на мъжа. От казаното до тук разбираме, че наш дълг е да се подчиним на съвършенните и величествени божествени закони, защото те са като законите на астрономията, които не търпят дори най- малка промяна, за разлика от човешките закони. Това, което подобава на жените, е те да оценят божественият дар, който им е дарен и да живеят според тяхната природа, като премахнат от себе си всякакъв стремеж да подръжават на мъжете.“

И не на последно място, мускулите на мъжа са съвсем различни от мускулите на жената. А това се наблюдава с просто око. Мъжа извършва тежка и уморителна работа, която е непосилна за жената в повечето случаи. Затова заради всичко, което казахме до тук, главната отговорност за семейството се поема от мъжа, който е длъжен да уважава жената, да отдава нейните права и да се грижи за нея.

Четвъртото от съмнителните и неоснователни неща, които се разпространяват сред хората относно жената в Исляма касае правото, което е дадено на жената от наследството.

След като се появи Исляма, той даде право на жената да получи част от наследството. Тя нямаше такова право преди Исляма и не получаваше нищо от наследството, защото наследството се полагаше само на онези мъже, които защитават племето и се грижат за нея, от онзи, който желае да ѝ навреди. Дори нещо повече, тя се третираше, като имущество, което се наследява от мъжете. Предава се от ибн Аббас, който тълкува следното знамение: „**О, вярващи, не ви се позволява да взимате в наследство жените против волята им. И не ги потискайте, за да отнемете част от онова, което сте им дали,...**“ Казва: „При тях (арабите по време на невежеството) традицията беше, когато умре мъжа, неговата съпруга да бъде наследена от най- близките му роднини (мъже). Така те се разпореждаха с нея и родителите ѝ нямаха никакво право над нея. Ако някой от тях желаше да се ожени за нея го правеше, ако те желаеха тя да се омъжи за определен човек

я караха на сила и ако те пожелаеха я оставяха без съпруг. И това стана причина Аллах да спусне това знамение.⁹⁵

И така след като се появи Исляма, той забрани тази лоша традиция. Всевишният Аллах казва: **„О, вярващи, не ви се позволява да взимате в наследство жените против волята им. И не ги потискайте, за да отнемете част от онова, което сте им дали,..."**⁹⁶

И не само, че забрани тази лоша традиция, а и озакони дял от наследството да се полага на жената: Всевишният Аллах казва: **„За мъжете има дял от онова, което са оставили родителите и най-близките, и за жените има дял от онова, което са оставили родителите и най-близките малко или много предписан дял.“**⁹⁷

Сеййид Кутуб */Аллах да се смиле над него/* казва при тълкуването на това знамение⁹⁸: „Това е основният принцип, чрез който Ислямът даде право на жената да бъде наследник, така както е при мъжа. И не само това, Исляма дори опазва правата на малолетните малки дечица, които бяха изключително много угнетени през периода на невежеството, и чиито имуществва се ядяха несправедливо. Това е било така, защото по онова време са ценяли човека според способността му да участва в припечелването на средства и битки. Що се отнася до Исляма, той е дошъл с ясни божествени закони, които гледат на човека на първо място като човешко същество, което има своите нужди и потребности, и на второ място като човешко същество, което има права и задължения към семейството си и заобикалящата го общност. Всевишният Аллах казва:

---

⁹⁵ Сахих ел- Бухари; том 4; стр. 1670; хадис № 4303.

⁹⁶ Ен- Ниса: 19.

⁹⁷ Ен- Ниса: 7.

⁹⁸ От книгата: „Под сянката на Корана“- том 1; стр; 588.

„Повелява ви Аллах за вашите деца: за мъжкото е дял, колкото за две женски.“⁹⁹

Може би на онези, които все още не са разбрали мъдростта на Исляма да им дойде на ум, при четенето на това знамение, че то само по себе си погубва правата на жената. Или с две думи: „Как може за жената да е половин дял от наследството, а за мъжа цял?!?!“

Ето затова Пречистият и Всевишен Аллах напълно ясно е разяснил онова, което трябва да получи жената от наследството. Той е определил за нея да има три положения при разпределяне на наследството:

- Тя да получи същият дял, който получава мъжа.
- Тя да получи същият дял, който получава мъжа или по- малък от него.
- Тя да получи половината на онова, което получава мъжа и това преобладава.

* Онзи, който желае да се образова в тази насока, нека да погледне книгите изписани от учените, за разпределяне на наследството според Исляма. В тях е подробно описано всичко относно този върпос.

И преди да отсъдим дали Исляма е погубил правата на жената при разпределяне на наследството или не, ние трябва да разгледаме следният пример, чрез който ще ни стане ясно, защо жената получава половин дял, а мъжа един: „Да си предствим, че един човек е умрял и е оставил след себе си син и дъщеря. Да си представим, че неговото наследство е примерно три хиляди лева. В този случай сина ще получи две хиляди лева, а дъщерята хиляда лева. Сега, ако погледнем към тези пари след известно време, ще

---

⁹⁹ Ен- Ниса: 11.

намерим, че при сина са намалели драстично или са се изчерпали изцяло, защото той има разходи като:

- плащане на задължителна плата- мехр, на момичето, за което ще се ожени;
- подсигуряване на жилище;
- закупуване на мебели;
- подсигуряване на лечение за членовете на семейството си при нужда;
- подсигуряване на препитание за съпругата и децата си: храна, дрехи и всичко нужно за пълноценен живот;

Както се вижда съпругата на сина, не е задължена да дели нищо със съпруга си, от онова, което притежава дори тя да бъде богата. Но съпруга ѝ е задължен да се грижи за нея и да ѝ подсигурява нужните неща. И наред с това той е длъжен да се грижи за родителите си, братята си и роднините си, когато той има материална възможност и те са изпаднали в нужда.

И ако погледнем след известно време към дъщерята, ще намерим, че тя е почитана, уважавана, обгърната с обич, грижи и освободена от това да подсигурява препитание за семейството. Тя няма да има грижата да понася негодите при припечелването на пари, дори да става въпрос само за самата нея. Затова в този случай онези пари, които е наследила (1 000 лв.) трябва да се увеличават, а не да намаляват, защото тя трябва да е получила още пари, в момента, в който съпруга е изплатил на нея задължителната плата- мехр. И дори да приемем, че те в следствие се разведат, тя пак си запазва парите, защото съпруга е онзи, който е задължен да подсигурява прехраната за децата си и да задоволява техните нужди и потребности, дори след развода. Така тя може да инвестира

парите си в бизнес или друго нещо, което да ѝ носи печалба и тя да трупа богатство, без да бъде задължена да харчи нищо от него за семейството си.“

От този пример ние разбрахме, че дяла от наследството получен от жената се запазва изцяло, дори тя да се разведе със съпруга си. Що се отнася до дяла на мъжа, той е изложен на изчерпване заради товара, който носи наплещите си.

Наистина законите на Исляма са съвсем различни от останалите закони по света, които гласят, че след като момичето достигне пълнолетие, то трябва да се отдели от баща си и да се изхранва само, независимо по какъв начин ще бъде. Според законите на Исляма бащата е задължен да се грижи за дъщеря си и да я изхранва, докато тя не се омъжи. А след като се омъжи, тази отговорност се прехвърля на съпруга, който както споменахме е длъжен да ѝ подsigури прехрана и средства за преживяване. И ако тя загуби съпруга си и баща си, тогава синовете ѝ са длъжни да поемат тази отговорност.

Сега ако погледнем към законите, които приравняват мъжа с жената, по отношение на наследство, подsigуряване на препитание и поемане на огромна отговорност ще намерим, че това не е справедливо. Що се отнася до равенство в наследството, това затруднява изключително много мъжа, който е задължен да понесе главната отговорност за семейството и да подsigури добър дом. Затова законите на Исляма не приемат дяла на жената да бъде, колкото дяла на мъжа, в противен случай това би довело до затруднение при мъжа и потъпкване на правата на жената.

И така, от справедливостта и правосъдието, които се съдържат в това да се дава по-голям дял от наследството

на мъжа е това, че по този начин жената не се ангажира да мисли за прехраната и препитанието на семейството, а без съмнение това премахва огромен товар от плещите ѝ. И още повече, няма как да не забележим как Исляма улеснява и почита жената освобождавайки я от тежестта да търси препитание и възлагайки на мъжа да се грижи за нея по най-прекрасния начин. И въпреки това, че тя няма никакви грижи за подsigуряване на препитанието, Исляма я почита и ѝ дава половината от наследството, което е дадено на мъжа. Нима това не е истинска справедливост и истинско правосъдие?!

Мисля, че тук е уместно да се отбележи, че всеки близък роднина има право на наследство, независимо дали е мъж или жена, и то не може да бъде отнето от никой. Именно заради това в Исляма не се позволява да се завещава повече от една трета от наследството. Ето така се възпрепятства ощетяването на наследниците чрез завещание. Предава се от Амир ибн Сеад ибн Ебу Уекказ, че баща му (Сеад) /радийеллаху анху/ е казал: „Пратеникът на Аллах □ ме посети, когато бях силно болен- това се случи през годината, през която беше завладяна Мекка. Аз му казах: „Мен ме сполетя лоша болест, но аз съм богат човек и имам само една дъщеря, която ще ме наследи. Да дам ли две трети от богатството си за садака?“ Той (Пратеникът на Аллах □) отговори: „**Не.**“ Аз казах: „Половината?“ Той отговори: „**Не.**“ След което каза: „**Една трета, но и то е много! По-добре е да оставиш наследниците си богати, отколкото да ги оставиш да просят от хората (след твоята смърт). И за всяко нещо, което раздаваш по пътя на Аллах, ти ще бъдеш възнаграден, дори за зальга, който поставяш в устата на съпругата си.**“¹⁰⁰

---

¹⁰⁰ Сахих ел- Бухари- том: 1; стр: 435: хадис № 1233.

Ето така чрез наставленията и повелите си Пратеникът на Аллах □ опазваше правата на жената и подсигуряваше за нея благочестив и прелестен живот.

Към всичко казано до тук, ще добавим и това, че отговорност за всякакъв вид неочаквани разходи, които са породени от злополуки, не спазване на закони и престъпления се поемат и изплащат единствено от мъжа, а жената е напълно освободена. Като пример за това е кръвнината.

Петото от съмнителните и неоснователни неща, които се разпространяват сред хората относно жената в Исляма касае повелята за кръвнината-обещание за неумишлено убийство.

Според шериата (закона на Исляма) при неумишлено убийство, кръвнината за убитата жена е наполовина на кръвнината за убитият мъж и това е само при неумишлено убийство. Що се отнася до умишленото убийство, при него е задължително възмездието, освен ако не се откажат от него близките на убития. За това убийство наказанието е едно и за мъжа, и за жената, независимо дали убитият е мъж или жена, защото тук става върпос за нещо, в което мъжа и жената са равни, или това е правото на живот.

Сега по- подробно ще се спрем на неумишленото убийство. Може би за неумишлено убита жена се изплаща половин кръвнина, защото размерите на материалните щети причинени на семейството на убитата жена са много по-малко, отколкото материалните щети причинени на семейството на убитият мъж.

Семейството на което е бил неумишлено убит бащата, е загубило човека, който се е грижил за него, задоволявал нуждите и потребностите му и подсигурявал препитанието. Това семейство от материална гледна точка отслабва много, защото е загубило човека, който е подсигурявал препитанието и го е защитавал, а от морална гледна точка е загубило добротата и състраданието на бащата към тях, които са в степени по- малко от на майката.

А семейството на което е била неумишлено убита майката, е загубило човека, който се е грижел най- добре за него от морална гледна точка. Загубило е добротата, състраданието, нежността, любвеобилността, грижата и всички останали неща, които произлизат от майката все неща, които не могат да се изплатят и закупят с пари, затова колкото и да се плати ще е малко. Но от материална гледна точка това семейство остава силно, защото има баща, който е длъжен да подсури препитание за него.

Кръвнината в същността си, не е стойността на убития, а е стойността на материалните щети нанесени върху неговото семейство. И ако сравним загубата на бащата със загубата на майката, ще разберем, че загубата на бащата е много по- голяма относно материалните щети, а загубата на майката е много по- голяма относно моралните щети. Затова би било разумно да приемем за справедливо това, че кръвнината за убитата жена е наполовина на кръвнината за убитият мъж.

Шестото от съмнителните и неоснователни неща, които се разпространяват сред хората относно жената в Исляма касае работата на жената:

Аллах е създал хората от два пола : мъжки и женски, и е направил между тях да има обич, милост и взаимоотношения, чрез които те да бъдат градивни за тази планета. И така както Аллах е отличил мъжа със сила и способност, които му допринасят огромна полза при придобиването на препитание, е отлиличил и жената с нежност, обич, любвеобилност, привързаност и милосърдие, които да бъдат в нейна полза при бременността, раждането, кърменето и отглеждането на деца. Въз основа на това божествено сътворяване се стига до извода, че мястото на мъжа е да работи извън къщата, а мястото на жената е да си остане в къщи и да се грижи за покъщнината и децата.

От казаното до тук не се разбира, че Исляма забранява на жената да работи. Той ѝ позволява да сключва договори, да търгува и да осъществява финансови транзакции, без да има нужда да търси разрешение от съпруга си. Но той (Исляма) е привел това в свършен ред, като е поставил правила и условия. И когато едно от тези правила и условия се наруши, за жената става забранено да работи и да извършва тази дейност. Тези условия са:

1. Тази работа не трябва да бъде причина тя да изостави дома и децата си. Или с други думи тази работа става забранена за нея в момента, в който тя стане причина да не се грижи добре за дома, децата и съпруга си, потъпквайки техните права. Защото както споменахме по-рано, според Исляма жената има задължения към съпруга си и децата си, които е длъжна да отдаде, така както съпруга има задължения към нея и към децата си и трябва да ги отдаде.“

Пратеника □ казва: „..., и жената е пастир в нейната къща и е отговорна за стадото си...“¹⁰¹

2. Жената трябва да работи само с жени, защото смесването с мъже и шегуването с тях е забранено за нея. И всичко това по простата причина да се опази самата жена и да е далеч от нещата, които биха подтикнали вълците в човешки облик да се възползват от нея, да опетнят честа ѝ и да накърнят достойнството ѝ. Пратеникът на Аллах □ казва: „**Никой от вас да не остава на саме с жена, (която не му е мухрим**¹⁰²), защото третия е дявола.“¹⁰³

Английската писателка Елиза Кук пише във вестника echo¹⁰⁴: „Смесването на мъже с жени е причина за опознаване и близост между тях. А това от своя страна способства за появата на забранени любовни връзки, които са в противоречие с женската природа. И колкото по-разпространено е смесването на мъже с жени на едно място, толкова повече са родените деца от прелюбодеяние, а това е огромно изпитание за обществото.“

Сеййд Кутуб */Аллах да се смили над него/* казва¹⁰⁵: „От задълженията на мъжа, както и на жената е всеки един от тях да намери спокойствие при неговият законен партньор и да стои далеч от нещата, които способстват да се отдалечи от него и да пренасочи чувствата и любовта си към друг човек, защото тези неща водят до огромен грях,

¹⁰¹ Сахих Ел- Бухари- том: 1; стр: 304; хадис № 853.

¹⁰² Мухрим са жени с които мъжа има близка родствена връзка или сключен никях (брак според Исляма). Например майка, леля, вуйна, сестра, млечна сестра и др. За повече инофмация виж: Свещенния Коран, сура Ен- Нур, знамение: 31.

¹⁰³ Сахих сунен ибн Мадже: 2363.

¹⁰⁴ Балансираната работа на жената- др. Абдуллах ибн Уекил еш-Шейх.

¹⁰⁵ Световният мир и Исляма- стр. 56.

разрушаване на свещената връзка между тях, губене на взаимното доверие и нарушаване на семейното спокойствие. Това пренасочване на чувства и практикуване на грях и забранени връзки се наблюдава изключително много при обществата, в които има смесване на мъже с жени на едно място и разголване и разкрасяване на жените, защото когато жената покаже хубостите си и се разкраси, тя бива съпътствана от дяволите на изкушението и страстта. И всичко това е плод на думи, които всъщност нямат никаква стойност и противоречат на реалността. Тези думи биват непрестанно повтаряни от определени хора, които имат за цел да внушат на обществото, че смесването на мъже и жени е нещо, което привежда чувствата в определен ред, способства да се разсее насъбралата се енергия и научава всеки един от двата пола на взаимно общуване и взаимен живот, които в последствие му надбавят опит. А този опит според тяхното мислене способства за правилния избор на партньор в последствие и предпазване от груби грешки. Но, за да се сключи брак трябва партньора да се примири с всички забранени връзки, които е имал другият преди това, докато е трупал опита. Ще повтора, това са думи, които противоречат на реалността, защото всичко това води до продължителността на забранени любовни връзки и способства в последствие да се наруши спокойствието в семейството, да се разруши дома, било то чрез развод или без развод. И дори да не се стигне до развод, то най- малкото се залага измяната и измамата между съпрузите, чрез изневярата. Що се отнася до мита за дисциплина, свобода и свободно общуване, за които се провеждат многобройни семинари, той е пълен провал. Неоспоримо доказателство затова е едно американско училище за средно образование, за което има статистика, че броят на незаконно забременелите ученички

е 48%. Дори да погледнем към процента на щастливите семейни бракове, при онези партньори, които са станали жертва на смесването на мъже и жени и обмяна на опит преди сключването на брака, ще открием, че той е много малък и с всяка изминала година намалява все повече.“

3.   Работата, която ще практикува жената, трябва да е позволена според Исляма и да е в съответствие с нейните природа и способности. Не е редно тя да практикува професии, които не са в съответствие с нейната природа и я натоварват, като тежката промишленост, военната отбрана, почистването на улици и др. професии, които според Исляма не са за нея.

Но тук идва върпоса: „Защо изобщо трябва да работи жената?“

- Ако тя работи, за да се издържа и да преживява тогава няма нужда, защото Ислямът се грижи за нея, възлагайки на определен човек (мъж) да я изхранва и да се грижи за нея през целия ѝ живот. Този мъж е нейният баща, докато тя се омъжи, след това нейният съпруг е онзи, който е длъжен да подсигурава препитание за нея и децата ѝ. А ако нейния съпруг умре, тя трябва да се издържа от баща си, ако той не е способен или не е жив, тогава от синовете си, а ако и те са малолетни, тогава отговорността се прехвърля на братята ѝ и след това на най- близките роднини. По този начин жената е обгърната с грижи от самото раждане, та чак до смъртта и няма нужда да работи, за да се издържа и прехранва. Всичко това е предписано от Исляма с единствената цел, тя да се посвети на възвишената си мисия, за която може би ѝ завиждат много хора. Нейната висша мисия, която изисква огромни усилия и много труд, е да се грижи за дома и децата и да ги възпитава и

образова. А без съмнение това отнема изключително много от времето ѝ.

Самюъл Смийлес писател и реформатор, който е един от лидерите на Английския ренесанс казва¹⁰⁶: „Наистина резултата от системата, която кара жената да работи, без да обръща внимание доколко това способства за развитието на държавата е разрушаване на семейният живот, защото заетостта на жената разваля структурата на дома, подкопава основите на семейството и разтрогва социалните връзки. Заетостта на жената извън къщата, я отдалечава от съпруга, децата и близките. По този начин тя придобива нов статус, който я води до морално пропадане. Или накратко: Истинската мисията на жената е да се грижи за дома, като например да поддържа чисто и спретнато жилището си, да се грижи за децата и да ги възпитава в една умерена и спокойна среда и да задоволява домашните потребности на семейството си. Но за голямо съжаление при не малка част от семействата се наблюдава, че работодателя е отнел жената от семейството, затова нейният дом не прилича на обитаемо жилище. Децата псуват и ругаят заради това, че са пренебрегнати, а съпружеските взаимоотношения: спокойствие, любов и близост за изчезнали. И всичко това поради факта, че жената не е изпълнила мисията си заради, която е създадена, пренебрегнала е съпруга и децата си и е излезнала да работи извън дома си. А може би в не малка част от случаите, тя бива впечатлена от колега, който подхвърля закачливи шеги по време на работа и по този начин нейният съпруг губи стойност при нея. И така под въздействието на странични влияния жената почва да

---

¹⁰⁶ Извлечено от книгата “Хиджаба и украшенията“ на Мустафа Ел-Галяйиний- стр. 94-95.

пропада морално и да губи интелектуалното си смирение. А без съмнение това я излага на огромна опасност.“

Седмото от съмнителните и неоснователни неща, които се разпространяват сред хората относно жената в Исляма касае това, че развода е право дадено само на мъжа:

За развода по време на невежеството при Арабите нямаше правила и закони. Съпруга можеше да развежда жената си, когато пожелае и колкото пожелае. Но след като се появи Исляма, той приведе развода в ред и предпази жената от несправедливостта, трудностите и манипулациите на които беше подложена преди това. Преди появата на Исляма човека можеше да разведе сто пъти жена си и да я върне сто пъти без никакъв проблем. Дори нещо повече, споменава се, че един човек бил казал на съпругата си: „Аз никога няма да те разведа напълно, за да не се омъжиш никога за друг и никога няма да спя заедно с теб.“ Тогава жената казала: „Как е възможно това?!“ Съпруга отговорил: „Ще те разведа, а след това преди да свърши периода на изчакване, аз ще те върна при себе си и пак ще те разведа. И това ще го правя през целия си живот.“ Тази лоша традиция стана причина Аллах да спусне следното знамение от Свещения Коран: „**Разводът е два пъти [после] или задръжете [жените] с добро, или пуснете с благо.**“¹⁰⁷

Редно е да се знае, че Исляма позволява развода, при силна нужда и когато той е наложителен, заради

---

¹⁰⁷ Сура Ел- Бакара: 229.

обстоятелства, които не позволяват на съпруга и съпругата да продължат да живеят заедно. Затова Исляма се стреми да намери всевъзможни решения на проблема, които да предотвратят развода и да запазят семейството. Всевишния Аллах казва: „**И ако жена се страхува от своя съпруг, от неприязън или отдръпване, не е прегрешение за тях помежду им да се помирят. Най-добро е помирието.**“¹⁰⁸

Защо ли развода е право само на мъжа? Съвсем естествено и логично е развода да е право единствено на мъжа, защото той е глава на семейството и онзи, който е задължен да се грижи изцяло за съпругата си. А как да не е логично след като, той е онзи, който е платил на жената задължителната плата- мехр и е поел пълната отговорност да подsigури дом и да го пригоди за живот. Нима не е нормално в такъв случай да му се окаже чест заради средствата, които е похарчил за създаване и издръжка на семейството?! Без съмнение заради похарчените от него средства, развода за него ще бъде много тежък и ще го доведе до огромни загуби. А след развода той е длъжен да издържа жената, докато изтече определения период на изчакване¹⁰⁹, и наред с това той трябва отново да понесе огромни разходи за нова женитба.

От друга страна мъжа е много по- съдържан от жената и може да контролира много по- добре от нея гнева и емоциите си при спречквания и спорове. Затова за разлика от жената, мъжа не прибегва до развод, освен в краен случай, след като е разбрал, че няма да има щастлив семеен живот със съпругата си. А в голяма част от случаите

---

¹⁰⁸ Сура Ен- Ниса: 128.

¹⁰⁹ Период, през който тя няма право да се омъжва за друг и съпруга ѝ с който се е развела може да си я върне без нов брак- ниях.

жената при най- малкия спор е готова на развод.

Разбира се от казаното до тук не е правилно да се разбере, че жената няма право да иска развод, и че тя е едва ли не е поробена. Тя има право да потърси от съпруга си да я разведе, но за да се осъществи развода е редно да си му върне задължителната плата- мехр, а съпруга е редно да се съгласи да я разведе.

Всичко това е така защото божествените закони на Исляма (Шерият), познават най- добре същността на човешката душа, психика, чувства и емоции. Затова той дава пълното право на мъжа да разведе съпругата си, след като загуби надежда за щастлив живот с нея, така както дава право на жената да потърси развод от съпруга си, след като той е погубил правата ѝ, като не е подсигурил дом и препитание, или се е държал лошо с нея, или има вроден недостатък или го е сполетяла болест, която го прави бездетен или неспособен за полов контакт. Всеки път, когато жената е угнетена или ощетена, тя има право да анулира брака (никяха), но това не се нарича развод, а хал‘а¹¹⁰. Хал‘а е жената да предложи имущество на съпруга, чрез което се цели обещанието му за онова, което е изхарчил за нея, като задължителна плата и прехрана. Като за стойността на имуществото те двамата се договарят, а ако съпруга я разведе без да получи нищо в замяна няма проблем. Нима това не е върха на справедливостта, след като тя е човека, който желае да се разведе?! Но в случай, когато той откаже да отдаде това право на жената и я задържи на сила, тя задължително

---

¹¹⁰ Хал‘ а означава жената да върне задължителната плата или стойността ѝ на мъжа и той да я разведе. Ако мъжа се съгласи да я разведе, без да получава нищо в замяна, развода е валиден и за нея си остава задължителната плата.

трябва да повдигне върпоса пред шериатския съд, който ще се погрижи тя да си получи правата.

Осмото от съмнителните и неоснователни неща, които се разпространяват сред хората относно жената в Исляма касае това, че жените не са равни с мъжете при сключване на религиозния брак- никях.

От най- важните и трудни неща в живота на мъжа е да намери подходяща съпруга. Но още по-важно и трудно е жената да намери подходящ съпруг. Това е така, защото дори мъжа да се ожени за погрешната жена, той много лесно може да се разведе с нея и да се ожени за друга, но при жената не е толкова лесно. Както споменахне, тя е по-слабият партньор, на който Исляма отделя голямо внимание и грижа, за да може да я предпази от злото на заобикалящата я среда и злонамерените мъже. Именно затова Исляма полага огромна грижа за нея при избора на подходящ партньор, целейки да я препазва от провален брак и от това да се възполват от нея. А това се осъществява, чрез едно важно условие при сключване на никяха и това е, да присъства настойника¹¹¹ на момичето и да е съгласен дъщеря му да се омъжи за определеното момче. И за да не се изпада в безизходица, при определени случаи се позволява бащата да упълномощи друг, който да го представлява по време на никяха, при нужда. Това се потвърждава с думите на Пратеникът ﷺ: „**Няма никях без**

---

¹¹¹ Баща. Ако той е не е жив тогава дядо, чичо, брат и т.н.

настойник¹¹² и двама справедливи свидетели. Всеки никях без тези две условия е невалиден. А ако (при липса на бащата, близките) изпаднат в разногласие или тя няма настойник, тогава нейн настойник става управника (на мюсюлманите)¹¹³

Но наред с това, че валидността на религиозния брак е пряко свързана с присъствието и съгласието на настойника, тя също е пряко свързана със съгласието на момичето. Ако момичето се съгласи да се омъжи за момчето, тогава настойника има думата, но ако ли не, настойника няма право да я кара да се омъжи за него. А ако тя бъде принудена насила да се омъжи, трябва да повдигне въпроса пред съда, който има правото да анулира този религиозен брак. Това се доказва с преданието от Ел- Ханса бинт Джеззам, която разказва, че след като била омъжвана преди нейния баща я омъжил отново, но насила. Тогава тя отишла при Пророка ﷺ и му съобщила за случилото се, а той анулирал сключеният брак.¹¹⁴

Причината присъствието и съгласието на настойника да са условие за валидността на религиозния брак, се крие в това, че в повечето случаи той е човека, който е най- загрижен за момичето и най- добре може да прецени, кое е добро за нея и кое не. А на онзи, който твърди, че по този начин е нарушена свободата на жената и се потъпква правото ѝ на избор, е редно да му се каже: „Исляма е дал пълни права на жената да приема или отхвърля предложенията отправени от момчета за женитба, след като тя навърши пълнолетие,

---

¹¹² Т.е. никяха не е валиден без присъствието и съгласието на настойника на момичето.

¹¹³ Сахих ибн Хиббан- том: 9.; стр: 3860; хадис № 4075- според Шейх Албани е сахих.

¹¹⁴ Сахих Ел- Бухари- том: 6.; стр: 2547; хадис № 6546.

без значение дали е имала предишен брак или не. И забранява на настойника да упражнява какъвто и да е натиск върху нея, било то психически или физически. Това се потвърждава с думите на Пратеника □: **„Не се омъжва жената, която е имала предишен брак, докато не даде съгласието си с думи и не се омъжва девственицата, докато не се потърси разрешение от нея.“** Хората казали: „Как така да се потърси разрешение от нея?“ Той □ отговорил: **„Нейното мълчание е знак на съгласие.“**¹¹⁵

Исляма призовава към женитбата и подтиква към нея, като чрез това цели създаване на дълга и продължителна връзка, която не е базирана само на мимолетни желаниа и временно утоляване на страстите. Затова от изключително важните неща в тази религия, при сключването на религиозен брак е съгласието и одобрението на момичето, което ще бъде едната половина на семейството.

Но имайки впредвид, че жената е много по-емоционална и по-податлива на заобикалящата я среда, което способства тя да бъде измамена и да се възполват от нея, Исляма направи валидността на религиозният брак да е пряко свързана със съгласието на нейния настойник, който може много по-добре да прецени мъжа, дали той е добронамерен или не. По този начин, ако настойника прецени, че мъжа желаещ да се ожени за дъщеря му, не е подходящ и се опасява, че той може да ѝ навреди и да се възползва от нея, има право да откаже да даде съгласието си. Но ако момичето желае да се омъжи за определено момче, което е добро и подходящо за нея, а бащата откаже да се съгласи, без да има основателна причина, *(поради инат или да покаже надмощие)*, тогава настойничеството се прехвърля към най-близките роднини, а ако тя няма

---

¹¹⁵ Сахих Ел- Бухари- том: 6.; стр: 2547; хадис № 6546.

близки, тогава съдията (или мюфтията) става неин настойник и сключва религиозния брак.

Исляма забранява на жената да се омъжи единствено за мъж мюсюлманин, който не е способен да задоволи женските ѝ потребности и не е подходящ за нея, поради неспособността му да създаде семейство и да се грижи за него. А ако жената пренебрегне това и се омъжи за такъв мъж, тя ще бъде непрестанно преследвана от унижението, срама и бедността. А това в по-голямата част от случаите се забелязва от настойника. Но ако жената реши да избяга, поради факта, че нейният баща и нейните роднини не са съгласни да се омъжи за определен мъж, тя престъпва границите на Аллах и способства за прекъсване на роднинските връзки, за което има строга забрана. Истинското мерило за подходящия съпруг се съдържа в преданието на Пратеника ﷺ: **„Когато при вас дойде мъж, от чийто религията и морал сте доволни, оженете го. Ако не го направите, ще има развала и провал по земята.“**¹¹⁶

Деветото от съмнителните и неоснователни неща, които се разпространяват сред хората относно жената в Исляма касае това, че се забранява на жената да пътува без мухрим¹¹⁷.

---

¹¹⁶ Ел- Мустедрак аля ес- сахихайн- том: 2; стр: 179; хадис № 2695- Албани го определя като хасен в Сунен ибн Мадже.

¹¹⁷ Мухрим- мъж с който жената има близка родствена връзка или сключен никях (брак според Исляма). Например съпруг, баща, дядо, свекър, син, племенник и др. За повече инофмация виж: Свещения Коран, сура Ен- Нур, знамение: 31.

Жената в Исляма е добре защитен и скрит скъпоценен диамант, който не трябва да бъде докосван, освен от онзи, на който са му законно дадени тези права. А без съмнение предпазните мерки, които ще се предприемат, за да се опази този диамант са много важни. Затова Исляма забранява на жената да пътува без мухрим, като съпруг, баща, брат или близък роднина за който тя няма право да се омъжва. Това се доказва с думите на Пратеника □: **„Не пътува жената, освен когато с нея има мухрим и не влиза при нея чужд мъж, освен когато при нея има мухрим.“**¹¹⁸

Може би някои хора ще кажат: „Чрез тази забрана жената се ограничава и биват потъпквани нейните права!“ Наистина това е първата мисъл, която ни идва на ум, но ако разберем истинската причина за тази забрана ще се премахне това погрешно мислене от нас и ще ни се изясни, че посредством тази забрана Исляма се грижи за жената и опазва нейните чест, семейство и достойнство. В никакъв случай, той не я ограничава и не нарушава свободата ѝ. Почти винаги пътуването е придружено с умора и трудности, а както споменахме по-рано жената е със слабо тяло и податлива душа, които може да са причина тя да се поддаде на заобикалящата я среда и да не издържи на трудностите, които я съпътстват, а това никак не се счита за недостатък. Пратеникът на Аллах □ използвайки метафора ги нарича „Стъклени шишета.“, заради нежността и чувствителността, които те притежават. Предава се от Енес ибн Малик, че е казал: „**Веднъж Пратеникът на Аллах □ пътуваше заедно с един черен роб на име Енджеше, който пришпорваше камилите да вървят по-бързо чрез мелодично рецитиране на поезия.**

---

¹¹⁸ Сахих Ел- Бухари- том: 2.; стр: 658; хадис № 1763.

Товага Пратеникът на Аллах ꞑказа на роба: „Горко ти о, Енджеше! По полека да не се счупят стъклените шишета.“¹¹⁹

Без съмнение жената има нужда от силен човек, който да се грижи за нея по време на пътуване и да я предпазва от хората с лоши намерения, които целят да я ограбят или да се възползват от нея. Тя е слаба по природа и не може да се защити в такива ситуации, поради нежността и физическата слабост. Също така тя има нужда от човек, който да задоволява нейните нужди и да улесни за нея пътуването ѝ. А това всичко влиза в задълженията на нейния близък-мухрим, който е задължен от Исляма да я съпътства и да се грижи за нея и потребностите ѝ по време на цялото пътуване. От казаното до тук разбираме, че не се оказва чест на мъжа с това, защото той се явява като прислужник, пазач и защитник на пътуващата жена от хора с лоши намерения. Нима сега отново ще кажете, че тази забрана е унижение за жената?!“ Тя е чест, която извисява жената и я предпазва от измама и изнасилване, тя е забрана, която се грижи за нея и я кара да се чувства почитана, чрез грижите положени от нейният мухрим, който ѝ прислужва по време на цялото пътуване и задоволява потребностите ѝ.

---

¹¹⁹ Сахих Ел- Бухари.

Удрянето на жената според Исляма

* Ахмед Ел- Емир & Сакора Вивиян

Предисловие

Слава на Аллах, който изпрати Мухаммед като благовестител, предупредител, призоваващ към Неговият път и озаряващ със светлината на напътствието. Слава на Аллах, който предпочете сподвижниците на Мухаммед □ и ги удостои с огромна чест. И нека мира и благослова да са над Мухаммед, неговото семейство, сподвижници и последователи до съдния ден.

Тази книга е написана в отговор на съмненията, които е заложил дявола при някои хора, вкарвайки ги в дълбока заблуда. На много срещи се обсъжда темата за насилието, което се упражнява върху жената в Исляма. Също така наблюдаваме, че в изключително много сайтове се говори по този вървос без знание и прозрение. Много от хората, които мразят Исляма се ангажират да вкарват съмнения между хората чрез клевети и лъжи, които нямат нито корени, нито стъбла. Това ме подтикна да предоставя на уважаемия читател книжка, която да поясни ясните позиции на Исляма относно нанасянето на удари върху жената и явната разлика между него и останалите религии по този вървос. Ислямът е единствената религия, която забранява да се удрят жените, независимо дали са още мънички или са пораснали. Сега ви оставям да разгледате този вървос с подробности и след като бъдете информирани сами да си изградите мнение за него.

Писател: Ахмед Ел- Емир.

Класифициране на произлизащите дела от човека според божествените закони на Исляма (Шериат).

Всяко едно действие и дело извършено от човека се класифицира под сянката на Исляма чрез ясно разграничение, което на кратко определя дали то е позволено или забранено. Това дело се класифицира според следните точки:

1. Фард (задължително)-Това е най- високият клас. То е всяко дело, което Аллах е заповядал непременно да бъде извършено с категорично доказателство, в което няма неяснота. Пример затова са молитвата- намаз, говеенето през месец Рамадан и четенето на Корана. Становището за тези неща е, че всеки човек е длъжен да ги извършва, и който ги извършва за него ще има награда, а който не ги извършва за него ще има наказание.

2. Мустехаб (желателно)- Това е всяко нещо, което е повелено от Аллах, но не е задължително то да бъде извършено. Становището за тези неща е, че който ги извършва, за него ще има награда- севаб, а който не ги извършва, за него няма да има грях. Пример за това е почистването на зъбите с мисвак¹²⁰ преди всяка молитва- намаз.

3. Мубах (позволено)- Това е всяко нещо, за което няма нито награда- севаб за извършилият го, нито грях за

---

¹²⁰Пръчица за почистване на зъби от дървото *SalvadoraPersica*, познато също като Арак или Ал-Арак. Известна е с отличните си почистващи и хигиенни свойства още от древни времена. Според изследвания, сравняващи използването на обикновената паста и четка за зъби с пръчицата от дървото Арак, тя дава много по-добри резултати при почистване на плака, зъбен камък както и за обща устна хигиена.

неизвършилия го. Пример затова е вървенето пеша, качването на превозно средство и подобни на тях неща, които са от ежедневието на човека и са позволени да се извършват.

4. Мекрух (нежелателно)- Това е всяко нещо, което е порицано от Аллах, но човека не е задължен да го изостави. Становището за тези неща е, че който ги изостави следвайки повелите на Аллах, за него ще има награда- севаб, а който ги извършва за него няма да има грях. Но наред с това силно препоръчително е човека да страни и да отбягва тези неща, а не да разчита на това, че няма грях да ги извършва, защото продължителното им извършване води до прекрочване границите на Аллах и извършване на действия, които са строго забранени (харам) от Превеликия и Всевишен Аллах. Тези дела са определени като нежелателни не защото няма грях да се извършват, а защото са неща които човек може да бъде принуден да извърши, поради заобикалящите го хора и среда. Например: Аллах не желае да се развеждат вярващ мъж и вярваща жена, но не го забранява, защото в част от ситуацията развода е наложителен и е по- доброто от това да останат заедно.

5. Харам (забранено(грях))- Това е всяко нещо, което Аллах е забранил с категорично доказателство, в което няма неяснота и човека непременно трябва да страни от него. Становището за тези неща е, че който ги извърши за него има грях, а който ги изостави следвайки повелите на Аллах за него има награда (севаб). Пример затова е забраната за употреба и консумиране на алкохол.

Разликите между позволеното (халал) и забраненото (харам):

Познаването на позволеното и забраненото и правеното на разлика между тях е стълб на Исляма и показател на вярата. Тези две неща са обвързани както със сърцето, така и с явните дела. В основата си всяко нещо е позволено, затова не може да се каже за нещо, че е харам, ако за него няма ясно доказателство¹²¹, че е забранено. Определянето на халала и харамата е право само и единствено на Всевишния Аллах, защото Той е Онзи, който създава, възпитава, улеснява, дарява човека с благодати и му позволява и забранява каквото пожелае. Но наред с това от Неговата милост е това, че Той направи определянето на дадено нещо като халал или харам да се връща към основателни и разумни причини, които определят дали то е добро или лошо за обществото. И според това правило Аллах не позволява друго, освен онова, което е добро, и не забранява друго, освен онова, което е лошо.

Промяната на класификацията на дадено дело от една точка към друга:

1- Промяна на позволеното нещо (мубах) към забранено (харам) и обрарното:

Понякога нещо, което е позволено (мубах) може да стане забранено (харам). Това се случва, когато се появят странични влияния, които го преобразяват от нещо хубаво за човека към нещо лошо. И за да стане още по ясно ще дадем следния пример: „Според божествените закони на Аллах разхождането по улиците е позволено. Но то може да стане забранено (харам) след като управника на държавата приеме закон, чрез който забранява на хората да

---

¹²¹ Знамение от Корана, предание от Мухаммед □, единодушие на учените или кияс- сравнение с друг върпоc като него.

излизат по определени улици след десет вечерта, поради мерки за сигурност, с които се цели опазване на човешкия живот.

Също така понякога нещо, което е забранено (харам) може да стане позволено (мубах). Това се случва, когато се появят странични влияния, които водят човека до безизходица и застрашават неговият живот. Например: „Знаем, че пиенето на алкохол е голям грях. Но макар да е така, той става позволен за човек, който се е изгубил в пустинята и е изложен на опасност да умре от жажда. Търсейки вода, той не намира друго освен алкохол и ако не пие от алкохола, той ще умре. В този случай за него пиенето на алкохол става позволено (мубах), до толкова, до колкото да запази живота си и да премахне опасността от себе си. Но в никакъв случай не му се позволява да пие повече от нужното количество за запазване на живота му.“

2- Промяна на задължителното нещо (фард) към забранено (харам) и обратното:

Понякога нещо, което е задължително (фард) може да стане забранено (харам) и обратното. Това се случва по същиян начин, който е пояснен в предишната точка. Например: „Човека е задължен да изпълнява петкратната молитва, но това негово дело може да стане забранено (харам), когато има силно земетресение и той остане в сградата да отслужва молитвата, защото по този начин той се излага на огромна опасност и гибел!!! Също така знаем, че е забранено и огромен грях, да се отреже крака на човека. Но когато доктора е принуден да отреже крака на даден човек, за да спаси тялото му от гибел и разпространение на дадена болест, за него става задължително (фард) да премахне този крайник и да спаси

човека. А ако откаже да отреже крака, той има огромен грях и трябва да бъде наказан от закона.

3- Промяна на нежелателното нещо (мекрух) към желателно (мустехаб) и промяна на нещо, което е желателно (мустехаб) към забранено (харам):

Понякога нещо, което е нежелателно може да стане желателно, та дори и задължително. Например: „Развода е нещо нежелателно според повелите на Исляма и Аллах не го харесва. Но понякога липсата на развод може да доведе съпругата до грях, който може лесно да се предотврати чрез него. Или пък жената е лека и мъжа е загубил надежда тя да се поправи. В този случай развода преминава от нежелателен към желателен, а понякога и към задължителен.

И понякога нещо, което е желателно може да стане забранено. Например: „Използването на мисвак е желателно, но то става забранено, когато зъбите на човека се клатят и има опасност да изпаднат при използването му. В това положение използването на мисвак противоречи на едно основно шериатско правило, което гласи: „**Не вършете зло и не отвръщайте със зло.**“

Накратко:

Исляма не е сляпа религия, която не вижда човешките способности и не обръща внимание на ежедневните ситуации, в които човека изпада през живота си. Но слепотата всъщност е заложена в сърцата на неговите врагове, които желаят да объркат хората и да им промият мозъците чрез съчиняването на най- различни лъжи за тази религия. Те желаят да угасят светлината на Аллах с лъжите

си, но Аллах приема единствено да засияе в пълнота Неговата светлина.

Уважаеми читателю, надяваме се вече да си разбрал, че Исляма не е религия на гнета, а религия на справедливостта. А справедливостта е производна от име, с което се назовава Аллах- Всесправедливия (Ел- Адл). Затова забраните и повелите в Исляма са базирани на справедливост, а не на слепота. Що се отнася до гнета, всички нейни разновидности са забранени според Исляма.

Взаимоотношенията със съпругата в светлината на Свещения Коран и пречистия суннет¹²².

1. В светлината на кораничните текстове ние откриваме, че Всеславния и Всевишен Аллах е повелил добротворството към съпругата, почитането ѝ и добро съжителство с нея, дори да се е загубила обичта в сърцето на мъжа. Всевишния Аллах казва в Неговата книга: **„И живеете с тях, както подобава. А ако сте ги възненавидили, то може и да възненавидите нещо, а Аллах да е вложил в него много добро.“¹²³**

А Пратеникът на Аллах □ в суннета си казва: **„Нека не мрази вярващия мъж вярваща жена, ако той намрази някои нейни нрави ще намери други, от които ще остане доволен.“¹²⁴**

2. В Корана Аллах споменава, че е предписал права и задължения на съпругата, така както е предисал на мъжа.

---

¹²² Суннет- думите, делата и утвържденията на Мухаммед □

¹²³ Ен- Ниса: 19.

¹²⁴ Муслим.

Всевишния и Превелик Аллах казва: **„И жените имат същите права, каквито и задължения съгласно обичая“**¹²⁵

3. Пратеникът □, малко преди да умре, ни завещава да почитаме жената и да се грижим за нея, предпазвайки се от гнета и погубването на правата ѝ. Той □ казва: **„Отнасяйте се с добро към вашите съпруги.“**¹²⁶ Също така казва: **„Вярващите с най- пълна вяра са онези, които са с най- добро поведение, а най- добрите сред вас са онези, които са най- добри със съпругите си.“**¹²⁷ В друго предание от Айша */Аллах да се смили над нея/* се споменава, че Пратеникът на Аллах □ е казал: **„Най- добрия измежду вас е онзи, който е най- добър за семейството си, а аз съм най- добрия от вас за семейството си.“**¹²⁸

4. Пратеникът на Аллах □ повелява да се отнасяме с търпение към съпругите си, да не обръщаме внимание на гафовете им, и да им опрощаваме грешките, защото тези неща са в природата според която е сътворена жената. Пратеникът □ казва: **„Наистина жената е създадена от ребро, което ти няма да можеш да изправиш. Затова ако ти искаш да ѝ се наслаждаваш, ти ще се наслаждаваш и тя ще бъде крива, но ако решиш да я изправиш ще я счупиш. А чупенето е развода.“**¹²⁹ Също така казва: **„Отнасяйте се с добро към жените! Те са създадени от ребро, а най- кривото от него е върха му. Ако ти се опиташ да го изправиш, ще го счупиш, но ако го**

---

¹²⁵ Ел- Бакара: 228.

¹²⁶ Муслим.

¹²⁷ Тирмизи и ибн Хиббан. Тирмизи го класифицира като хасен-сахих. Погледни Сахих Ел- Джамиа хадис № 1230.

¹²⁸ Тирмизи и ибн Хиббан. Виж Сахих Ел- Джамиа хадис № 3314.

¹²⁹ Муслим.

оставиш, то ще остане криво. Отнасяйте се с добро към жените.“¹³⁰

Удрял ли е Пратеникът на Аллах □ някоя от съпругите си, поне веднъж?

Пратеникът □ е прекрасният образец за мюсюлманите, които са задължени от Аллах да го следват и да му поддържат. Всевишният Аллах казва: „Пратеника на Аллах е прекрасен образец за вас за всеки, който се надява на Аллах и на Сетния ден, и често споменава Аллах.“¹³¹

Той е върховен пример и морален идеал, който Аллах изпрати с правоверната и улесняваща религия, възпита го по най- прекрасния начин и го описа с велик нрав и възвишени качества. Всевишния Аллах казва: „Ти наистина имаш велик нрав.“¹³²

Той е човека, който е приложил съвършения морал на практика и в реално време за да покаже, че това не е фантазия а нещо, което е по-силно за всеки един човек. Доказателство затова са думите на Пратеника □: „Наистина аз бях изпратен да доведе до съвършенство добрите обноси.“¹³³

Неговата съпруга Айша /Аллах да се смил над нея/, която е човека, който най- добре познава поведението и обноските му от всеки друг, разказва: „Неговият морал

---

¹³⁰ Ел- Бухари.

¹³¹ Ел- Ехзаб: 21

¹³² Ел- Калем: 4

¹³³ Малик в Мууетта и Ел- Бухари в книгата Ел- Едебул- муфрад. Извлечен от сборника Ес- Сахиха: № 45.

беше Корана.¹³⁴Т.е. той извършваше всяко нещо повелено в него и изоставяше всяко нещо, което е забранено в него. Всички похвални обноси, към които ни подтиква Корана се намираха при Пратеника □ и бяха приложени от него в реално време и всички порицани и забранени обноси в Корана бяха много далеч от него и той странеше изключително много от тях.

Ако ти прочетеш житието на този човек, ще разбереш, че нито един път през живота си не е удрял жена или дете!!!

Дори нещо повече, ако ти се насладиш на четенето на неговото житие и размислиш върху неговите предания ще забележиш, че той ни предупреждава със строго предупреждение да не пристъпваме към удрянето. Неговата съпруга Айша */Аллах да се смили над нея/* разказва за него: „**Пратеникът на Аллах □ никога не е удрял нещо с ръката си, нито жена, нито слуга. Изключение единствено е положението, когато той воюваше по пътя на Аллах. И никога не отмъщаваше, когато ставаше въпрос за самия него, но когато се прекриваха границите на Аллах, той отмъщаваше заради Аллах.**“¹³⁵

Нещо повече, дори няма предания да е удрял онези, от враговете му, които са искали да го убият, злословели са по негов адрес и са полагали всевъзможни усилия да го възпрат от призива към Аллах.

Нека погледнем какво казва за него, човекът който най- много време прекарваше с него, това е слугата му Енес. А без съмнение онзи, който прекарва много време с даден човек разбира всичко за него и го опознава много

---

¹³⁴ Сахих Ел- Джамиа: 4811.

¹³⁵ Муслим.

добре. Казва за него слугата му Енес ибн Малик */Аллах да се смили над него/*: „**Прислужвах на Пратеника на Аллах в продължение на десет години, и той никога не ми каза: „Уф.“; и никога не ми каза за нещо, което съм извършил: „Защо го направи?“; и никога не ми каза за нещо, което не съм извършил: „Защо не го направи?“** Пратеникът на Аллах □ беше човека с най- хубаво поведение.“¹³⁶

Позволено ли е да се удря съпругата според Исляма?

Нещата върху които се базират законите на Исляма (шерият) са кораничните текстове на Всевишния Аллах и достоверните (и добри) предания на Неговият благороден Пратеник Мухаммед □. Затова ние ще се аргументираме с тези две неща при поясняването на въпроса: „Позволено ли е да се удря съпругата според Исляма?“ Дали това удряне е задължително (фард), желателно (мустехаб), позволено (мубах), нежелателно (мекрух) или забранено (харам)?! Това ще разберем от преданието на Ийяс ибн Абдуллах, в което той казва: Пратеникът на Аллах □ каза: „**Не удряйте рабините на Аллах.**“ След като Омар/Аллах да се смили над него/ чу тези думи, отиде при Пратеника на Аллах □ и каза: „Жените ще се възгордеят и ще надделеят над съпрузите си“¹³⁷?!“И така Пратеникът на Аллах □ позволи да се удрят жените, но голяма част от тях започнаха да посещават съпрузите му и да им се оплакват от съпрузите си. Тогава Пратеникът на Аллах

---

¹³⁶ Муслим и Ет- Тирмизи.

¹³⁷ Т. е. няма да бъдат покорни на съпрузите си и ще злоупотребяват с тях.

□ каза: „Много жени започнаха да посещават семейството на Мухаммед и да се оплакват от съпрузите си, техните съпрузи, не са от най-добрите сред вас¹³⁸ „¹³⁹

Посредством това предание за нас се изясняват следните неща:

Случката описана в това предание не се развива в един и същи период от време, но се развива в рамките на три различни периода от време:

Първи период: През него Пратеникът на Аллах □ каза: „**Не удряйте рабините на Аллах.**“ До тук свършва първият период.

Втори период: Омар /*Аллах да се смили над него*/ отива при Пратеника на Аллах □ във време, което е различно от времето през което е казал: : „**Не удряйте рабините на Аллах.**“, за да се оплаче от жените, като казва: „**Жените ще се възгордеят и ще надделеят над- съпрузите си?!**“ Ето тук Пратеникът на Аллах □ позволява да се удрят жените, съобразявайки се с виждането на Омар, който споменава каква е релаността и пояснява, че понякога това е наложително в живота. Но какъв трябва да бъде този удар според Исляма? Това е нещото, което ще разгледаме след малко.

Трети период: След като Пратеникът на Аллах □ позволи на съпрузите да удрят жените си, които не се подчиняват и се възгордяват над тях, започнаха да идват много жени при него, за да му се оплакват от ударите на съпрузите си.

---

¹³⁸ Т. е. тяхното поведение не е похвално.

¹³⁹ Ебу Давуд, ибн Мадже и Ед- Дарими. Според Албани е сахих.

Товага Пратеникът на Аллах □ каза: „**Много жени започнаха да посещават семейството на Мухаммед и да се оплакват от съпрузите си, техните съпрузи не са от най- добрите сред вас.**“ В този последен период на случката се изяснява становището на Исляма относно въпроса: „Позволено ли е да се удря жената според Исляма?‘ Според Исляма удрянето на жената е нежелателно (мекрух), а в някои случаи, когато съпруга престъпи границите на Аллах става и забранено (харам)- това е нещото, за което ще говорим от тук нататък. Нима се разбира от преданието, че Пратеникът на Аллах □ ни подтиква да удряме жените? Нима се разбира от него, че той възхвалява онзи, който удря съпругата си? Разбира се, че не!!! От това предание се разбира, че Пратеникът на Аллах □ порицава онзи, който удря съпругата си и го определя като лош човек.

Сподвижниците на Мухаммед □ много добре разбраха, какво цели да поясни той с тези думи и ги приложиха в живота си. Те бяха сигурни, че онзи, който удря съпругата си няма да получи удовлетворението и одобрението на Пратеника □. А без съмнение делото от което, не е удовлетворен Пратеникът на Аллах се счита за силно нежелателно (мекрух), а в част от случаите дори става забранено (харам).

Възможно ли е удрянето на жените да премине от нежелателно (мекрух) към забранено (харам).

Вече видяхме как първоначалното становище на Исляма за удрянето на жените беше забранено (харам), след това стана позволено (мубах) заради определени обстоятелства, които наложиха това и накрая премина към силно нежелателно (мекрух). Но кога удрянето на жените става

забранено (харам)? То става забранено, когато се практикува без основателна и наложителна причина и удара е силен и причиняващ щети на жената. Без съмнение всяка разновидност на гнет и прекрочване на нормалните граници е забранена (харам) според Исляма. Всевишния Аллах ни предупреждава в Неговата мъдра книга да се предпазваме от всеки вид гнет. Той казва: **„И който от вас угнетява, ще го накараме да вкуси голямо мъчение.“**¹⁴⁰ Също така Пратеникът на Аллах ﷺ казва: **„Предпазвайте се от несправедливостта, защото несправедливостта е тъмнина в съдния ден.“**¹⁴¹ Предава се от Енес /Аллах да се смиле над него/, че Пратеникът на Аллах ﷺ е казал: **„Предпазвайте се от молитвата (душата) на угнетения, дори той да е неверник, защото за нея няма преграда“**.¹⁴² ¹⁴³

Исляма забранява да се вреди под всякакъв вид и форма, било то чрез думи или дела.

- Що се отнася до вредата с думи за нея Всевишният Аллах казва: **„Онези, които набедят целомъдрена жена, наивна и вярваща, те са прокълнати в земния живот и в отвъдния, и за тях ще има огромно мъчение.“**¹⁴⁴

- Що се отнася до вредата с дела, чрез нанасяне на удар без право и подобни, за нея Всевишният Аллах казва:

---

¹⁴⁰ Ел- Фуркан: 19.

¹⁴¹ Муслим.

¹⁴² Т.е. между нея и Аллах няма пречка, която да възпрепятства Той да я приеме и да сполети угнетителя, онова за което се е помолил угнетения.

¹⁴³ Ахмед- според Албани е сахих.

¹⁴⁴ Ен- Нур: 23.

„А които незаслужено огорчават вярващите мъже и жени, те се нагърбват с клеветата и явен грях.“¹⁴⁵

- Що се отнася до вредата нанесена, чрез несправедливо отнемане и ядене на чуждо имущество, за нея Всевишният Аллах казва: **„И не яжте своите имоти помежду си с измама.“¹⁴⁶**

В това нещо са равни всички хора независимо от пола, възраста и религията. Предава се от Ебу Хурейра /Аллах да се смил над него/, че Пратеникът на Аллах ﷺ е казал: **„Истински мюсюлманин е онзи, от чийто ръка и език хората са в сигурност, а истински вярващ е онзи, на когото хората имат доверие за кръвта (живота) и имуществото им.“¹⁴⁷**

Становището на Ислямската религиозна съдебна власт относно удрянето на жените:

Ислямската религиозна съдебна власт смята, че въпроса за удрянето на жената от мъжа и нанасянето на щети върху нея, произхожда от прекалена сериозност от страна на мъжа и липса на снизхождение и умереност при възпитаването и поучението на съпругата му. Така това способства съпруга да прекрачи границите на нормалното и да престъпи към гнет и агресия, който си мисли, че упражнява следвайки божествените закони, но това съвсем не е така. Това става причина да зачестят оплакванията от страна на съпругите в шериятските съдилища. Пример затова е следната присъда:

---

¹⁴⁵ Ел- Ехзаб- 58.

¹⁴⁶ Ел- Бакара: 188.

¹⁴⁷ Ен- Несаи- според Албани е хасен- сахих.

На 12/12/2012 година вестник Ер- Рияд публикува на своята интернет страница следното:

„Окръжният съд в провинцията Ел- Катиф, кралство Саудитска Арабия, осъди мъж нанесъл удар на съпругата си с 30 бича на обществено място, за да бъде това поука за всеки, който мисли да посегне на съпругата си. Също така съда отсъди този мъж да се обучава в един от специализираните институти със специалност „Взаимоотношенията със съпругата и семейството“ и да положи писмен изпит, който трябва да се представи в съда и да бъде прикрепен към делото. По същия начин ще бъде наказван всеки мъж, който си е позволил да удари съпругата си, в съдилищата на всяка една мюсюлманска държава. Но това от своя страна става причина част от жените да заплашват съпрузите си и да пристъпват към измама, като умишлено се нараняват по тялото и отиват в полицията, след това подават лъжлива жалба срещу съпрузите си, като по този начин ги угнетяват, защото те всъщност са невинни.“

Ползата, която може да си извлечем от споменатото, е че разумния мюсюлманин, който следва ученията на Исляма не се задоволява да бъде угнетявана и нападана жената, защото нашата религия не ни повелява това. Нещо повече, тя го определя като забранено (харам) за нас, като го поставя в графата на нещата за които има грях. Тази религия ни заповядва да прощаваме и извиняваме, да бъдем търпеливи и толерантни и да отвръщаме на злината с добрина. Редно е да се знае, че Исляма не е направил удрянето на жените да бъде нещо позволено, но то става позволено в някои силно наложителни ситуации, в които семейният живот не може да продължи нормално без него. Но макар да го позволява в опрелени случаи, той поставя за него условия, които го правят трудно приложимо, защото

от тези условия е да се запази семейството и обществения морал в обществото като цяло.

Съдебните постановления на шериата в случай, когато съпругата е непокорна, твърдоглава и наивна.

Може би някой от вас ще каже: „Не е ли по-достоинно за мъжа да поучава с думи непокорната и твърдоглава съпруга, вместо да я удря?“ Нашият отговор е: Разбира се, че да! Това е нещото към което ни подтиква нашият Покровител Аллах, като казва в Корана: **„А онези (съпруги), от чието непокорство се страхувате, увещавайте, [после] се отдръпнете от тях в постелите, и [ако трябва] ги удрайте¹⁴⁸! А покорят ли ви се, не търсете средство против тях! Аллах е Всевишен, Превелик.“¹⁴⁹**

Също така Пратеникът на Аллах □ казва по време на прощалното си поклонение- хадж: **„Завещавам ви да се отнасяте с добро към жените, защото те са ваши робини¹⁵⁰ и вие не притежавате друга власт към тях**

---

¹⁴⁸ Лек удар, чрез който се цели порицание за лошите постъпки. В никакъв случай не се разрешава жената да бъде удряна толкова силно, че да останат белези по тялото и да бъде наранена.

¹⁴⁹ Ен- Ниса: 34.

¹⁵⁰ Тук се няма впредвид прякото значение на думата в което се съдържа робство, защото това противоречи на всичко казано до тук, а се има впредвид, че жените са поверени от Аллах на мъжете и те трябва да се отнасят добре с тях и да се грижат по-най хубавият начин за тях, подобно на предписанието за робовете и робините. Също така се има впредвид, че жената трябва да е послушна и покорна на съпруга си, а не наивна и твърдоглава.

освен тази, докато те не извършат явен грях¹⁵¹. А ако извършат такъв грях се отдръпнете от тях в постелите, [и ако трябва] ги удрайте, но да е слаб удар в който няма вреда за тях! А покорят ли ви се не търсете средство против тях! Вашите жени имат задължения към вас, но вие също имате задължения към тях.“¹⁵²

Вече станахме свидетели как Премъдрия Аллах, който е осведомен за всяко едно дело на човека, и неговият благороден Пратеник ни поясняват правилният метод за лечение на непокорната и твърдоглава съпруга. Или накратко, този метод съдържа в себе си три последователно степенувани стъпки:

1- Първа стъпка:

Съпруга да пристъпи към наставления и поучения, които да станат причина жената да се поправи и да не се стига до втората стъпка- отдръпване в постелите. Следването на последователността на тези стъпки е задължително (фард) при болшинството от ислямски учени. Затова на първо място мъжа е длъжен да се доближи до сърцето на съпругата си, чрез нежни думи и приятни слова, които да я накарат да се разчувства и да разбере, че той не желае за нея друго освен добро. След като се доближи до сърцето ѝ, той е длъжен да поднесе съветите и наставленията си по начин, по който тя да ги приеме и да се поправи, като се положат всевъзможни усилия от негова страна. Трябва да имаме в предвид, че наставленията не се приемат, когато те са отправени от грубо и студено сърце,

---

¹⁵¹ Като непокорство, неопазване на целомъдрието си и лошо съжителство.

¹⁵² Ет- Тирмизи- според Албани е сахих.

по неподходящ начин, затова е редно съпруга да използва всевъзможни методи, за да бъде прието наставлението му от съпругата с примирено сърце, като да ѝ подари подарък, да покаже че тя е важна за него и т.н. И накрая след извършването на всичко това, ако жената е интелигентна и с добри обноски ще се поучи от думите на съпруга си и ще се поправи, отправяйки зрял поглед над нейното щастливо бъдеще със съпруга и децата ѝ. Но ако съпругата се окаже голям инат и с лош морал, и въпреки всички положени усилия от страна на съпруга, тя продължи да упорства и да не се поучава и покорява, в такъв случай се позволява на мъжа да премине към втората стъпка, в която той трябва да се отдръпне от нея в постелята. Но условието, за да премине към нея е, той да е изчерпал силите си и да няма способност да прилага повече тази първа стъпка.

2- Втора стъпка:

Съпруга да обърне гръб в леглото на жената и да не се отнася с нея като негова съпруга, като не говори с нея за период от три дни. Този период е максимума, защото Пратеникът ﷺ казва: **„Не е позволено на мюсюлманина да се сърди [и да не говори] на своя брат за повече от три дни.“**¹⁵³

Това се извършва от него, за да осъзнае съпругата, че той не е доволен от нея и това, което тя върши. Тази стъпка се счита за втори шанс, който Исляма дава на жената да се поправи и той е в рамките на три дена. Така тя има време през тези три дни да размишлява и да се възпре от онова заради, което нейният съпруг ѝ обръща гръб. Но в никакъв случай не се позволява да се превишават три дена, защото

---

¹⁵³ Бухари и Муслим.

това е наказание и гнет за жената. В момента, в който тя се поправи и се възпре от лошото дело, съпруга е длъжен да престане с неговоренето и обръщането на гръб, и също така е длъжен да ѝ опрости и да я извини. Но ако тя не се поучи и от тази втора стъпка и продължи да се гордее и да се инати, тогава след третия ден се преминава към третата стъпка.

3- Трета стъпка:

След като съпруга е опитал да накара съпругата си да се поправи, чрез подаръци, благи думи, поучения, съвети и наставления и след като е преминал през периода на сърдене и обръщане на гръб, но няма никаква полза от тези две неща, тогава му се позволява да се опита да вразуми съпругата си чрез леко удряне, което не причинява болка на жената и не оставя белези по тялото ѝ. Както споменахме, болшинството от учени са на мнение, че мъжа е задължен да спазва последователността на тези три стъпки, а тя е:

- 1- Съвети и поучения;
- 2- Обръщане на гръб(в леглото т.е: липса на ласки и близост) и необщуване;
- 3- Нанасяне на лек удар.

Предава се от Ата, че е попитал ибн Аббас: „Какво означава лек удар?“, а той отговорил: „Да я удариш с

мисвак¹⁵⁴ или нещо подобно!!“Хасен Ел-Бесри казва: „Това означава удар, от който тя не усеща нищо.“

Питам те в името на Аллах, уважаеми читателю: „Каква болка може да причини една малка пръчица като мисвака, която не превишава размерите на молив?!!! И може ли това да се нарича домашно насилие?!!!“

Ако твърдиш, че удара с малка пръчица като мисвака е домашно насилие, тогава ти имаш нужда да погледнеш към филмите на запада, които са снимани в Холивуд и други известни места. Тези филми ни представят яростни разговори между двама мъже, мъж и жена и работодател и работник!!! По време на тези разговори единият поставя пръста си на гърдите на другият, за да го сплаши, та дори в част от случаите го блъска или удря с ръка или химикалка. Също така не са редки случаите, в които ни се демонстрира как един човек удря шамар на друг. Това се наблюдава в тези филми дори между съпрузите! Колко пъти сте виждали, когато сте гледали филм съпруга или съпругата да удари в лицето на другия силен шамар и да излезне навън? Нещо повече, претендира се, че това е цивилизована постъпка!!! Оттук стигаме до погрешния и нелогичен извод, че удрянето на шамар по лицето е цивилизована постъпка, а Исляма е религия на насилието, макар той да забранява да се удря човека по лицето и да забранява да се удря жената с удар, който ѝ причинява болка!!! Това е неразумно!!!

---

¹⁵⁴Пръчица за почистване на зъби от дървото *Salvadora Persica*, познато също като Арак или Ал-Арак. Известна е с отличните си почистващи и хигиенни свойства още от древни времена. Според изследвания, сравняващи използването на обикновената паста и четка за зъби с пръчицата от дървото Арак, тя дава много по-добри резултати при почистване на плака, зъбен камък както и за обща устна хигиена.

И наред с това, че Исляма позволява на мъжа, който е изчерпал възможностите си с първата и втората стъпка, да премине към третата, той също така дава възможност и на жената, ако пожелае да потърси развод преди третата стъпка. Този развод се нарича ел- Хал'а, което означава, тя да поиска от съпруга си да я разведе, като му предложи да върне задължителната плата- мехр, която той е изплатил на нея при сключаването на религиозният брак. Този вид развод е тема, за която ще говорим по- нататък, с позволенията на Всевишният Аллах.

Имайте предвид, че тези три стъпки, за които говорим, не се отнасят за ежедневни и дребни проблеми. Те се прилагат при крайна необходимост, когато проблема е огромен. Например: „Ако съпруга каже на съпругата си: „Сготви ми днес ориз с риба.“ След това съпругата забрави и сготви ориз с пиле, трябва ли съпруга да пристъпи към тези три стъпки?! Разбира се, че не!!! Това са нормални неща от ежедневието, които трябва да бъдат подминати със смиреност и без упреци. Но ако жената е с лошо поведение, инатлива, надменна и непокорна, все неща, които водят семейството до скандали и разруха, тогава какво правим?!!! Тук ние се намираме пред непокорна съпруга, която има нужда да бъде превъзпитана и лекувана, подобно на болния, който се нуждае от лекарство. Представете си скъпи читателю, какво би станало, ако тя бива оставена да продължава с ината, високомерието и лошите нрави, които водят семейството до разруха и развод?!!! Исляма цели да запази семейството по все възможен начин, затова позволява на съпруга след като изчерпа силите си с първата и втората стъпка и тя не се поправи, да премине към леко удряне, което не причинява болка на жената. А нима този лек удар, чрез който се цели запазване на

семейството и порицаване на лошите постъпки на съпругата, не е по-добър от развода?!!! Ако този лек удар е слепота с едното око, а развода е слепота с двете очи, кое би избрал ти при безизходица? Нещо повече, ако съпруга разведе тази непокорна съпруга и тя остане на това положение, това може да доведе до разпадане на цели семейства и до разпадане на обществото като цяло!!! И ако дори след тези три стъпки тя не се поучи, чак тогава мъжа пристъпва към развод.

Значението и смисълът на думата „удар“ в Исляма.

Исляма е строго порицал домашното насилие и е предписал за него наказание на този свят и в отвъдния още преди да бъдат създадени правозащитните организации по света, които се грижат за правата на съпругата и децата и още преди тези организации да се обявят срещу домашното насилие. Исляма не само че забранява, домашното насилие като дело, но забранява и онова, което е от думи като обиди, неприлични слова, ругатни, псуване и др. А само по себе си, това говори, че Исляма е много по-обхватен и попълнен като закони, от законите на тези правозащитни организации. Преди повече от 1400 години Пратеникът Мухаммед ﷺ е казал: **„Истински мюсюлманин е онзи, от чийто ръка и език хората са в сигурност, а истински вярващ е онзи, на когото хората имат доверие за кръвта (живота) и имуществото им.“**¹⁵⁵

---

¹⁵⁵ Ен- Несай- според Албани е хасен- сахих.

Също така в дуго предание той казва: **“Мюсюлманинът не е побойник, нито проклинач, нито груб, нито пък вулгарен.”**¹⁵⁶

Тук е момента читателя да попита: „Как така Исляма строго порицава насилието и наказва извършителите му след като позволява да се удря непокорната и наивна съпруга?!!“

За да отговорим на този въпрос, първо трябва да поясним значението и смисъла на думата „удряне“ в Исляма и разликата между това значение и съвременното разбиране на тази дума. В днешно време, когато някой чуе, че даден мъж е ударил съпругата си веднага му идва на ум грозна сценка и брутален побой. Това лошо разбиране способства грубия и несправедлив съпруг да угнетява съпругата си и да я налага с юмруци и ритници, които водят до силни наранявания и опасни счупвания по тялото. Това е значението на думата „удряне“ в съвременния живот, което се е наложило при нас от снимки на груби и вулгарни мъже: диваци, които не почитат жената и нейните права.

Ако ти кажа, че аз съм ударил звънеца на вратата, ти ще разбереш ли от тези думи, че аз съм нападнал и счупил вратата?! Или ако ти кажа, че ще ти дам (Едрибу-ще те ударя) един пример, ти ще разбереш ли, буквалния смисъл, че аз ще те нападна примера?!¹⁵⁷ От тук разбираме, че значението на думата удари (дарабе) се променя спрямо изречението, в което се използва смисъла, в който се

---

¹⁵⁶ Предава го Ел- Бухари в книгата си „Ел- Едеб Ел- Муфрад“, и Ел- Тирмизи- според Албани е сахих.

¹⁵⁷ Тук писателя ни пояснява как глагола „дарабе- йедрибу“ има преносно значение, като дава примери за да ни поясни, че с нея в Исляма не се цели пребиване на жената или нанасянето на телесни рани, а само лек укорителен удар, без да се причинява болка.

използва намерението на изричащия я човек и неговият нрав. Всичко това способства ние да си изградим една представа за тази дума в нашия разум. Но дали нашите представи за значението на тази дума съответстват на значението ѝ в Исляма или не?!?! Разбира се, че не!!! Значението на тази дума в Исляма няма нищо общо със съвременното ѝ значение. Нанасянето на удар според съвременното значение на тази дума е строго забранено от Исляма и за него има голям грях. Двете разбирания на тази дума не може да имат общи черти, защото те са напълно различни и всяко едно от тях противоречи изцяло на другото. Ако трябва да бъдем справедливи ние трябва да признаем, че в Исляма няма насилие над жената, защото той не го позволява и порицава строго извършителя му. Нещо повече, Исляма забранява да се мами, унижава и угнетява съпругата, той забранява на съпруга да я обижда, ругае и да ѝ говори с неприлични и груби слова. Истинското значение на думата „удар“ в Исляма означава, леко удряне, което наподобява примера за удрянето на звънеца, който споменахме по-рано. Като с този лек удар се цели жената да осъзнае грешката си, да се поправи и да разбере, че нейният съпруг има права, които тя трябва да му отдаде. И както споменахме Исляма е направил последователни стъпки, които съпруга е длъжен да следва при непокорността и упорството на съпругата си, а лекия удар е последната стъпка и крайната мярка, към която се прибегва в краен случай [преди да се пристъпи към развод]. И макар Исляма да позволява лекото и незначително удряне на жената, при гореспоменатите условия, той строго осъжда грубия съпруг, който престъпва границите на Аллах и угнетява съпругата си, чрез силен удар и побой. За този съпруг според Исляма ще има наказание още на този свят и след това в отвъдния.

Затова мисля, че е редно да поясним основните правила при възпитанието на съпругата чрез удряне според Исляма, а те са:

1- **Следване на последователността на предписаните стъпки за превъзпитание на съпругата:** това означава съпруга да е изчерпал силите си при предишните две стъпки, в които се съдържа съветване, поучение и наставление след това отдръпване в постелите.

2- **Удара да бъде с мисвак или нещо подобно:** това е малка пръчица, която не надвишава дължината и дебелината на молив.

3- **Да не се удря жената по лицето и по чувствителните места от тялото:** Исляма забранява да се удря човека по лицето, независимо дали е мъж или жена, така както забранява животните да се удрят по лицето. Лицето според Исляма е почетено и чувствително нещо, а удрянето по него причинява болка на човека. Също така Исляма забранява да се удря жената по чувствителни зони от тялото, на които може да почувства болка. Ето това са границите на Аллах, а който ги престъпи той е грешник.

4- **Превъзпитанието на жената с лек удар да не е пред очите на други хора:** не се позволява на мъжа да удря съпругата си пред други хора, а още повече пред децата си, защото на първо място в това се съдържа унижение за жената, и на второ място то става причина за лошо възпитание на децата. А какво ли възпитание би дал на децата си баща, който удря съпругата си пред очите на неговите деца или най- малкото те го чуват със слуха си?!!!

5- Удара да не бъде силен и да не оставя следи по тялото на жената, като синини, кръв, рани, счупени кости, та дори най- малък белег върху кожата- съпруга, който е оставил следа върху кожата на жената след удара, или я ранил, или е счупил кост, или е предизвикал кръвоизливи е извършил грях и се счита за грешник, защото това е чудовищна постъпка, чрез която съпругата няма да се поправи и разкае. Този съпруг единствено цели да си отмъсти и да навреди на съпругата си, а не да я превъзпита. Затова според каноните на Исляма (шерият) той трябва да бъде преследван и наказан от шериятския съд.

Въпроса за удрянето на жените не е въпрос свързан с определен период от време, определено място или определена общност, той е на лице при всички общности, във всеки един период без изключение. Онзи, който желае да се запознае с положението на жената при древните общности, ще намери много книги, които говорят за положението на жената в древногръцкото, древноримското, древнокитайското, древноиндийското общество и др. Но е редно също да се запознае с въпроса как са се отнасяли: юдаизма и християнството към жената и дали са позволявали да се удря жената, защото този въпрос е бил широко разпространен при древните общества, дори при обществото, в което е живял месията Исус (Иса). Дали някога Исус е споменавал, че е забранено да се удря жената?!?! И дали ще се намери в свещената книга на християните, без значение дали ще е в новия или в стария завет, забрана за удрянето на жената или най-малкото, че то е нежелателно?!?! След като се направи едно изследване ще се достигне до извода, че няма строфи, които да говорят за това!!!

Ако мъж християнин удари съпругата си, дали е извършил грях според религията си и какво наказание ще му бъде приложено според текстовете на неговата религия? Разбира се, че не е извършил грях!!! Доказателство за това е факта, че няма дори една строфа в стария или в новия завет, която да споменава това и да го определя като грях!!

Но още по учудващото е, че той няма да бъде наказан за това дело дори от закона, освен ако няма явни следи от удари, като рани, счупвания, кръв, синини и др. Така в случай, когато той я е удрял и по тялото ѝ няма никакви белези, той не се наказва!!! С две думи при тях ако е нанесен силен удар на жената и няма следи по нея, мъжкото нито има грях, нито се наказва според техните закони и постановления!!!

Сега нека отправим поглед към юдаизма и будизма. Дали в тези две религии има религиозни текстове, които забраняват да се удря жената?!!! Разбира се, че не!!! Няма такива религиозни текстове в никоя друга религия освен Исляма!!! Дори това дело да премине според Исляма от забранено (харам) към нежелателно (мекрух), то се счита от тази религия за нещо порицано, а това го няма в друга религия!!!Що се отнася до останалите религии, в тях изобщо не се споменава този въпрос! Съответно удрянето на жената при тях не се определя като нежелателно (мекрух) или забранено (харам).

Също така, няма друга религия, която да налага контрол и да определя строги правила при удрянето на жената, освен Исляма. Например: Ако съпруга християнин загуби контрол над себе си в определен момент и удари съпругата си, какви правила трябва да спазва и какви граници не трябва да прекрива? Дали християнството описва тези граници, като да не я удря по лицето, да не е

силен удара, да не оставя белези по тялото и т.н.? Разбира се, че няма нищо подобно в християнството.

Онзи, който проучи добре ежедневието в което живеем ще открие, че рекордният брой на упражнено насилие върху жената е при немюсюлманите, като християни, евреи и т.н.. Погледни към съдебните и полицейски регистри на американските и европейските съдилища и сам ще се убедиш, че броя на онези съпрузи, които налагат домашно насилие върху жените и децата си, е изключително голям!!!

Това е било така и по време на невежството при арабите- периода преди да се появи Исляма. През това време арабите бичували съпругите си, така както са бичували робите. Това нещо се считало за нормално и обичайно, защото нямало закон или шериат, който да го определя като престъпление и грях. Но след като се появи Мухаммед ﷺ, той строго порица това дело, като каза: **„Нека човека да не бичува жена си така, както се бичува роб, защото той може да бъде в обятията ѝ през нощта.“**¹⁵⁸ В това предание Пратеникът на Аллах ﷺ порицава човека, който удря жена си през деня, а когато настъпи нощта, той отива при нея в постелята и се облагодетелства от нея. Или иначе казано: „Как тя да бъде нежна и приветлива към теб през нощта, след като ти си бил груб и вулгарен с нея през деня?!!“

Извадки от библията - стария и новия завет- за положението на жената:

Често ни се описва от последователите на християнската религия, че месията Исус е първият защитник на правата на

---

¹⁵⁸Ел- Бухари и Муслим.

жените, и че той е дал права на тях, които не са им дадени от никоя друга религия. Също така ни се описва, че библията е почела жената и е издигнала нейното положение. Но дали тези думи съвпадат с практическата реалност?!!!

Всеки един от нас е наясно, че в библията се забранява на жената да влиза в светия олтар, който е определено помещение от църквата и се счита за най-святото място. Забранява се на всяко едно същество от женски пол да влиза в него, независимо дали е бебе, малко момиче, зряла или възрастна жена. Забранява се всички те да влизат, без да се обръща внимание на годините, защото в стария и новия завет от библията не се споменава никъде да има случай, в който е позволено на жената да влиза там. Също така сме наясно, че не се позволява на жената да има достъп до ранговете на свещеничеството, затова на нея е забранено да говори и поучава хората в църквата или дори да преподава религията на други, докато е вътре в нея. Също така не ѝ се позволява да заема ранговете на свещеник, но може да заема единствено ранга на дяконска степен, който е ранг на прислужница и слугиня!!!! Библията ни пояснява всички видове свещенство в йерархията, но се забелязва, че всички те са само за мъже!!! От тези видове са: Свещеничество на първите бащи на патриарсите- подобно на Ной, Йов, Авраам, Исаак и Яков; Араново свещеничество; Мелхиседеково свещеничество; Апостолско свещеничество и онези, които са след тях, като епископи. А ако имаше право жената да заема каквато и да е степен от степените на свещенство, щеше да е начело на това свещенство уважаемата дева Мария, която има най- голямо право да бъде свещеник, но според ученията на християнската религия това е забранено и жената не може да бъде такава.

Сега ще споменем някои строфи от Библията за да придобием представа за положението и мястото на жената в нея:

1. Жената бива наказвана за греха на мъжа:

В Библията- Еремия (23 : 34) се казва следното: "А колкото за пророка, свещеника и оня от людете, който би рекъл: Наложено от Господа слово! Аз ще накажа оня човек и дома му."

2. Жената, която е извършила прелюбодеяние се изгаря с огън:

В Библията- Левит (21:9) се казва следното: „И ако дъщерята на някой свещеник се омърси с блудство, тя омърсява баща си; с огън да се изгори.“

3. Ръката на жената бива отсичана, без да има основателна и разумна причина за това:

В Библията- Второзаконие (25 : 11- 12) се казва следното: „Ако се сбият човеци помежду си, и жената на единия, като пристъпи да освободи мъжа си от ръката на тогова, който го бие, простре ръката си та го хване за срамните му части, тогава да отсечеш ръката ѝ; окото ти да я не пожали.“

4. Вдовицата и разведената жена се приравнява на прелюбодейката:

В Библията- Левит (21 : 13- 15) се казва следното: „Аз съм Господ. И той да вземе за жена девица; вдовица, или напусната, или осквернена, или блудница да не взема; но девица от людете си да вземе за жена. И тъй, да не

осквернява потомството си между хората си; защото Аз съм Господ, Който го освещавам.“

5. Жената е напълно покорна и подчинена на съпруга си:

В Библията- Ефесяни(5 : 22- 24) се казва следното: **Жени, подчинявайте се на своите мъже, като длъжност към Господа; защото мъжът е глава на жената, както и Христос е глава на църквата (като само Той е спасител на тялото). Но както църквата се подчинява на Христа, така и жените нека се подчиняват във всичко на своите мъже.“**

6. Жената е длъжна да мълчи, когато е вътре в църква:

В Библията- Коринтяни 1 (14 : 34- 35) се казва следното: **„Жените нека мълчат в църквите, защото не им е позволено да говорят; а нека се подчиняват, както казва и законът. Ако искат да научат нещо, нека питат мъжете си у дома; защото е срамно за жена да говори в църква.“**

7. Жената е причината за извършването на първия грях:

В Библията- Кимотей 1 (2 : 11- 15) се казва следното: **„Жената да се учи мълчаливо с пълно подчинение. А на жената не позволявам да поучава, нито да владее над мъжа, но нека бъде мълчалива. Защото първо Адам бе създаден, а после Ева. И Адам не се излъга; но жената се излъга, та падна в престъпление. Но пак тя ще се спаси чрез чадородието, ако пребъдат във вяра, в любов и в светост с целомъдрие.“**

8. Мъжете стоят над жените:

В Библията- Петрово 1(3 : 1- 6) се казва следното: „Подобно и вие, жени, покорявайте се на мъжете си, така щото, даже ако някои от тях не се покоряват на словото, да се придобият без словото, чрез обходата на жените си, като видят, че вие се обхождате със страх и чистота. Вашето украшение да не е външно, сиреч, плетене косата, кичене със злато, или обличане със скъпи дрехи, но скришният в сърцето живот, с нетленното украшение на кротък и тих дух, което е скъпоценно пред Бога. Защото така някога и светите жени, които се надяваха на Бога, украсяваха себе си, като се покоряваха на мъжете си; както Сара се покоряваше на Авраама и го наричаше господар.“

В Библията- Битие (3 : 16) се казва следното: „На жената рече: Ще ти преумножа скръбта в бременността; със скръб ще раждаш чада; и на мъжа ти ще бъде подчинено всяко твое желание и той ще те владее.“

9. Жената извършила прелюбодеяние се нахвърля с камъни, докато умре:

В Библията- Второзаконие (22 : 13 - 21) се казва следното: „Ако някой вземе жена и, след като влезе при нея, я намрази, и я наклевети в срамотни работи, и навлече на нея лошо име, като рече: Взех тая жена, и като се приближих при нея, не я намерих девица, тогава бащата и майката на момата да вземат и занесат белезите от девството на момата при градските старейшини в портата; и бащата да рече на старейшините: Дадох дъщеря си на тоя човек за жена; но той я мрази, и, ето, момата наклеветил я е в срамотни работи, като е казал: Не намерих дъщеря ти девица; но ето белезите от девството на дъщеря ми. И да разгънат дрехата пред градските старейшини.

Тогава старейшините на оня град да вземат човека да го накажат, като го глобят сто сребърни сикли; той да ги даде на бащата на момата, защото е навлякъл лошо име на Израилска девица. И тя да му бъде жена; не бива да я напуска през целия си живот. Но ако е истинно това нещо, че не се е намерило девство у момата, тогава да изведат момата и да я поставят пред вратата на бащиния ѝ дом, и мъжете от града ѝ да я убият с камъни, та да умре.“

В Библията- Второзаконие (22 : 22) се казва следното: „Ако се намери някой лежащ с омъжена жена, тогава и двамата да бъдат убити, мъжът, който е лежал с жената и жената. Така да отмахнеш злото от Израиля.“

В Библията- Второзаконие (22 : 23) се казва следното: „Ако някой намери в града някоя млада девица, сгодена за мъж, и лежи с нея, тогава да изведете и двамата пред портата на оня град, и да ги убие с камъни, та да умрат,“

10. Жената е на по-нисша степен от мъжа:

В Библията- Коринтяни 1 (11 : 3- 35) се казва следното: „Но желая да знаете, че глава на всеки мъж е Христос, а глава на жената е мъжът, глава пък на Христос е Бог. Всеки мъж, който се моли или пророкува с покрита глава, засрамва главата си. А всяка жена, която се моли или пророкува гологлава, засрамва главата си, защото това е едно и също, като да е с бръсната глава.

Защото, която жена се не покрива, нека остриже и косата си. Но ако е срамотно за жена да си стриже косата, или да си бръсне главата, то нека се покрива. Защото мъжът не трябва да си покрива главата, понеже е образ и слава на Бога; а жената е слава на мъжа. (Защото мъжът не е от жената, а жената е от мъжа;

понеже мъжът не бе създаден за жената, а жената за мъжа). Затова жената е длъжна да има на главата си белег на власт, заради ангелите.“

11. Какво казва учението на дванадесетте апостоли (дидахе) за жените:

Втора глава от апостолското учение със заглавие „Жените са длъжни да се покоряват на съпрузите си и да вървят с мъдра походка.“ гласи следното: „Жената да се покорява на съпруга си, защото главата на жената е нейният съпруг...“ „Страхувай се о, женице от твоя съпруг, срамувай се от него и го задоволявай единствено него, след Бог. Или както сме казали: „Удовлетвори го с твоето прислужване, за да те задържи твоят съпруг при него.“...“ Ако ти искаш да бъдеш вярваща и да задоволиш твоят Бог не прелюбодейстай, за да задоволиш чужди мъже! И не възжелавай да носиш леки и предизвикателни дрехи, които са подходящи само за прелюбодейка, та да те преследват онези, които ловят жените облечени така. А ако ти не извършваш тези грозни действия принадлежащи на греха, ти ще се разкрасяваш единствено за онзи, на който се покоряваш. Така ти ще вкараш в безизходица онзи, който отправя поглед към теб, за да те преследва и възжелава. А защо ли да не се предпазваш, за да не попаднеш в грях и да не приканиш някой да попадне в съмения заради теб?! Ако ти сгрешииш и извършиш този огромен грях, ти също пропадаш, защото ти ставаш причина да бъде погубен мъжа, който е извършил греха заедно с теб. След това, ако ти извършиш този грях с един мъж, това ще бъде причина да го извършиш с много мъже след това, като надеждата при теб ще бъде прекалено малко, както се казва в Библията: „Когато лицемера пропадне в много

злини, той бива презиран и привлича болката и позора. “Всяка една жена, която извършва това, тя погубва други чрез греха си и пленява сърцата на глупците без никаква почтеност. Запознай се с онова, което казва Библията за жените, които предизвикват глупави и душевнослаби мъже: „Жената на злината бива мразена повече, отколкото смъртта. Такава жена е онази, която пленява сърцата на глупаците.“; също така на друго място се казва: „Като червея, който изяжда дървото, така бива погубена жената, която е лоша за съпруга си.“; също така се казва: „По- добре и по превъзходно е да се живее в един от ъглите на тавана, отколкото да се живее с дърдореща и вироглава жена.“ О, християнки, не се оподобявайте на тези жени, ако вие наистина желаете да сте вярващи. Погрижи се единствено твоят съпруг да остане доволен от теб! Когато вървиш по пътя закривай лицето си с твоята върхна дреха, защото когато ти се покриеш със скромност, ще се предпазиш от зоркия поглед на лошите мъже. Не разкрасявай лицето си, което е създал Бог, защото в него няма нещо, което да умалява красотата му, а всяко нещо, което е създал Бог, то е най- прекрасно. Ето затова твоето лице няма нужда от украса. А ако ти добавиш нещо към най- прекрасното, то ще промени благодатта на Създателя и така твоята походка и твоето лице ще започнат да гледат надолу, макар ти да си покрита отвсякъде. Отдалечи се от всяка неприлична интимност, която е заедно с мъже в градските бани, защото там са примките на развратниците. Вярваща жена не се къпе заедно с мъже. Когато тя прикрива лицето си, го крие от страх да не я видят чужди мъже...Ако ти наистина си вярваща трябва да бягаш от всяка разновидност на любопитство

и от погледа на хората... (Човек да живее наред с пустинята е по-добро за него, отколкото да живее с жена притежаваща дълъг език и вироглава глава.)“

Удрянето на жените при западните християнски общества

Много от враговете на Исляма се опитват да вкарват съмнения при хората относно тази религия. От съмненията, които се опитват да вкарат е и въпроса относно удрянето на жената в тази религия. Тези врагове използват знаменията от Корана и преданията от Мухаммед ﷺ, в които се споменава за удрянето на жената, но те ги привеждат в неправилно разбиране, с което се цели подигравка и усмиване на тази религия. Когато тези хора цитират текстове от Корана или преданията, те цитират определена извадка, без да споменават онова, което е преди и след нея. Ето така те привеждат значението на текста в погрешно разбиране и се опитват да вкарат лъжливи съмнения за Исляма при невежите хора. Техните тактики са хитри, унижителни и са много далеч от истината и обективността. Затова тази група хора не изучават една тема напълно, а частично, изваждайки определени текстове от контекста им, целяйки да се разберат погрешно от отсрещния и да се вкара съмнение у него. По този начин те служат на измислици за Исляма и претендират, че при тях жената и съпругата е на много по-голяма почит, отколкото при мюсюлманите. Но в действителност тези хора си затварят очите за следните факти:

Първо: Исляма е единствената религия, която се позовава на връзка между съпрузите, която е изградена върху милост и любов, той е единствената религия, която забранява да се вреди на другия, независимо дали е с лоши думи или с лоши дела. Всевишният Аллах казва: „**И от Неговите знамения е, че сътвори за вас съпруги от самите вас, за да намерите спокойствие при тях, и стори помежду ви любов и милост..**“¹⁵⁹

Имайте впредвид, че тези милост и любов не се постигат, докато няма налице сключен религиозен брак, според нормите на шериата.

Второ: Исляма е единствената религия, която силно критикува онзи, който удря и унижава жената и гледа на нея с презрение и малоценност. Той критикува това още отпреди 1400 години и разглежда това дело като недостатък при мъжа.

Ако разгледаме Библията, ние няма да намерим нито един цитат, било то в пряко или преносно значение, който да забранява да се удря жена!!!

Трето: Исляма подтиква мъжа да се отнася с добро към съпругата си. Всички знамения в Корана и всички предания от Мухаммед ﷺ, които говорят за връзката между съпрузите подтикват както съпруга, така и съпругата към благородно взаимоотношение със другия и добротворство. Всевишният Аллах казва: „**И жените имат същите права, каквито и задължения съгласно обичая...**“¹⁶⁰

---

¹⁵⁹Ер- Рум: 21

¹⁶⁰Ел- Бакара: 228

Четвърто: Исляма е направил взаимоотношенията между хората и по специално между съпрузите да имат специално място, като според него те са причина човека да спечели награда- севап за отвъдното. Пратеникът ﷺ казва: „**За всяка садака, която ти дадеш желайки лика на Аллах ще бъдеш награден, дори за залъга, който поставяш в устата на съпругата си.**“¹⁶¹

Пето: Исляма позволява да се удари жената като изключение, а не като правило, поставяйки определени условия, които пречат на мъжа да прибегне към такова действие, освен в краен случай при който е наложително да се удари жената, за да се избегне по- лошото от лекия удар. Това се позволява, защото жените не са едни и същи във всяко едно време, общество и семейство. Така че ако дадено нещо е добро за една общност, то може да бъде лошо за друга. По същия начин едно нещо може да е добро за една жена, а за друга не, а Исляма е всеобхватна религия, която разглежда и най- малкия аспект от живота. Затова той позволява жената да бъде ударена с лек удар от съпруга си, при определени условия и в краен случай.

Шесто: Тъй нареченото явление „домашно насилие“ е широко разпространено в най- цивилизованите и най-напредналите страни от модерния свят. Колко много са онези съпрузи от западните християни, които нападат и удрят съпругите си пред група хора, било то на летище, в ресторант, в бар и дори наред улицата пред очите на

---

¹⁶¹Ел- Бухари и Муслим

десетки минувачи?!!! Това не е тайна, защото то се разпространява чрез визуалните и аудио медии.

И колко много е броя на жените от западните християнки, които са подали жалби в полицията за посегателство и побой от техните съпрузи, било то в Америка, Европа, Австралия и други страни?!!! А тези жалби не се приемат ако няма явни следи за насилие и побой, като счупвания и синини породени от удари. Който желае от вас нека да потърси официалната статистика на полицейските управления в Америка, Европа и Австралия и ще му стане ясно за какво приказваме.

Побоя е широко разпространено явление сред западните общества:

За да поясним разпространилото се явление на домашно насилие при запада, който претендира за цивилизованост, прогрес и човешко развитие ще споменем следното:

1. Учредени са европейски дружества, както и правителствени и неправителствени организации, които се противопоставят на проблема с нападението над съпругите и домашното насилие и полагат всевъзможни усилия да се преборят с това. Но те не успяват да се справят с това явление и не успяват да елиминират проблема въпреки огромните усилия, които полагат.
2. Излъчват се непрестанно повтарящи се реклами по визуалните и аудио медии на запада, които подтикват хората незабавно да докладват, когато станат свидетели на домашно насилие упражнено от съседа върху съпругата му.
3. От въпросите, които непрестанно се отправят към членовете на западните общества са следните:

- Удрял ли си съпругата си поне веднъж в живота?
- Да си чул или видял някога твоят баща да удря майка ти?
- Чувал ли си до сега някой от твоето семейство да е удрял съпругата си?
- Чувал ли си до сега някой от твоите съседи да удря съпругата си?

Това, което се цели от споменаването на тези въпроси е да се разбере, че явлението насилие над жените от техните съпрузи християни го има в Европа, Америка и Австралия, и то е широко разпространено сред тези общества.

И накрая, всеки който е справедлив ще признае превъзходството на Исляма и това, че той е единствената религия, която почита жената, издига я и я предпазва от всяко нещо, което може да накърни достойнството ѝ и да опетни целомъдрието ѝ. И не на последно място, той опазва нейните права и строго предупреждава всеки човек да не я угнетява. Пратеникът на Аллах □ казва: „Аз ви предупреждавам да непогубвате правата на две слаби групи- сирака и жената.“¹⁶²

---

¹⁶² Ахмед, Ен- Несайи и ибн Мадже- виж Сахих ел- джамиа: 2447.

Заклучение

Исляма е непреходното послание на Аллах, което Той изпрати към всички хора, чрез Мухаммед □. Това божествено послание още от самото си начало обяви, че човека е издигнат над останалите създания, които Аллах е създал. Всевишният Аллах казва: **„И почетохме Ние синовете на Адам, и ги пренасяме по сушата и морето, и им даваме от благата. И ги предпочетохме да превъзхождат повечето от онези, които сътворихме.“**¹⁶³

И след като Всевишния и Пречист Аллах ни поясни стойността на човека, и че той превъзхожда останалите творения, премина към друг принцип в който ни пояснява, че всички хора са равни по отношение на произход и сътворяване. Всевишния Аллах казва: **„О, хора, бойте се от своя Господ, Който ви сътвори от един човек...“**¹⁶⁴

От тази гледна точка човека е равен на неговия брат по стойност. Всеки един човек има право да говори, да изкаже мнение и да се възползва от благодатите, с които Аллах ни е дарил на този свят. И дори да се намерят разлики и отличителни белези, те не са от тази основа, а са второстепенни, като: потекло, раса, цвят на кожа и стандарт на живот. Дори хората да се различават в тези неща, те са еднакви по произход и сътворяване, защото почитането при Аллах не се базира на раса, пол, цвят на кожа, а всеки един пред Него е равен на другия- жената е равна на мъжа, бедния е равен на богатия, известния е равен на презрения и т.н. Единствената разлика, по която Аллах ще разделя хората, ще се базира на това дали те са прилагали Неговите закони (шерият) и дали са следвали

---

¹⁶³Ел- Исра: 70.

¹⁶⁴Ен- Ниса: 1.

правия път или не. Аллах се обръща към всеки един човек, като цели да му поясни този велик принцип със словата си: „ **О, хора, Ние ви сътворихме от един мъж и една жена, и ви сторихме народи и племена, за да се опознавате. Най-достоеен измежду вас при Аллах е най-богобоязливият. Аллах е Всезнаещ, Сведущ.**“¹⁶⁵

(Всички хора произхождат от Адам и Ева, и имат майка и баща. В този смисъл е неуместно да се гордеят със знатно родословие. Истинското превъзходство се крие в богобоязънта.)

Ето заради това Исляма поставя човека наравно с неговия брат по отношение на човешка стойност и произход. По същия начин тази религия направи жената да е равна на мъжа във всяко нещо, с изключение на неща, в които тя непременно трябва да се различава поради наложителни причини. Всевишния Аллах казва: „**А вярващите мъже и жени са покровители един на друг.**“¹⁶⁶ В друго знамение Всевишния Аллах казва: „**А техният Господ им отвърна: “Не ще погубя деяние на никого от вас, нито на мъж, нито на жена вие сте един от друг**“¹⁶⁷

Считаме за уместно тук да споменем някои мисли накратко:

- Спокойно мога да заявя, че аз съм напълно сигурен в това, че жената не се е наслаждавала в миналото и няма да се наслаждава в настоящето си на пълни права, освен под сянката на Исляма, тъй като това е умерена религия, която е изпратена на хората от техния Създател. А Той е Онзи,

---

¹⁶⁵Ел- Худжурат: 13.

¹⁶⁶Ет- Теубе: 71.

¹⁶⁷Али Имран: 195.

който най- добре знае кое е добро за всеки един от двата пола и кое е лошо.

- Не е редно да съдим Исляма, заради постъпките на част от мюсюлманите, защото голяма част от хората, които се причисляват към Исляма, всъщност нямат нищо общо с него. Исляма не е само едно засвидетелстване¹⁶⁸, а е убеждение: вяра и дела. Например: Виждаме, че част от мюсюлманите лъжат, мамят и вършват лоши постъпки, но това не означава, че те са повелени от Исляма и че той ги потвърждава!!! Исляма е един огромен кръг от мюсюлмани, които се разделят на следните групи:

- група, която следва и прилага всички учения на Исляма, за да се приближи все повече до съвършенството.

- група, която пренебрегва част от ученията на Исляма и извършва неща, които противоречат на божествените повели, като за това те може да бъдат наказвани на този земен свят и в отвъдното. Но тази група от хора не излизат от кръга на Исляма, а се считат за мюсюлмани грешници.

- Призовавам всеки немюсюлманин да си изгради независимо мнение за Исляма, което не е базирано на сляпо следване на мисленето и мнението на други хора. Също така призовавам всеки немюсюлманин да чете за Исляма от достоверни източници, като бъде с чисто намерение да разбере истината, защото това е религията на Аллах и тя трябва да се изучава безпристрастно, отдръпвайки се от всякакви религиозно и етнически

---

¹⁶⁸ Засвидетелстването са словата „Ешхедуелля иляхе илляллах уе ешхеду енне Мухаммеден абдуху уе расулюх“, които когато се изрекат от човека с убеденост от сърцето и се потвърдят с делата, той става мюсюлманин.

пристрастия. Аз съм напълно убеден, че Пречистия Аллах ще напъти по правия път и ще освети прозрението на онзи, който искрено желае да се запознае с тази божествена религия.

Италианската писателка L.VecciaVaglieri¹⁶⁹, която разбира се не е мюсюлманка, пише в книгата си „В защита на Исляма“ следното: „За да се избегнат всякакви опити за неправомерно поведение и да се предотвратят лошите резултати породени от него, жената мюсюлманка е задължена да носи хиджаб, като с него тя прикрива цялото си тяло с изключение на частите, които е крайно наложително да бъдат открити като очите и ходилата. Това съвсем не е породено от липсата на почит и уважение към жената или от това да бъде унижена, а е породено от идеята, тя да бъде опазена от страстите на мъжете. Носенето на хиджаб е древна традиция, която е била широко разпространена в миналото. Също така жените са странели изключително много от събиране и разговори с чужди мъже, а това от своя страна спомогнало да се заложи един невероятен морал, който ги предпазва от проституцията и от това те да изчезнат обикаляйки мъже от целия източен свят, без да знаят близките им къде се намират. И ако никой не може да отрече стойноста на този морал, ние трябва да заключим, че традицията на хиджаба е безценна полза за ислямското общество.“

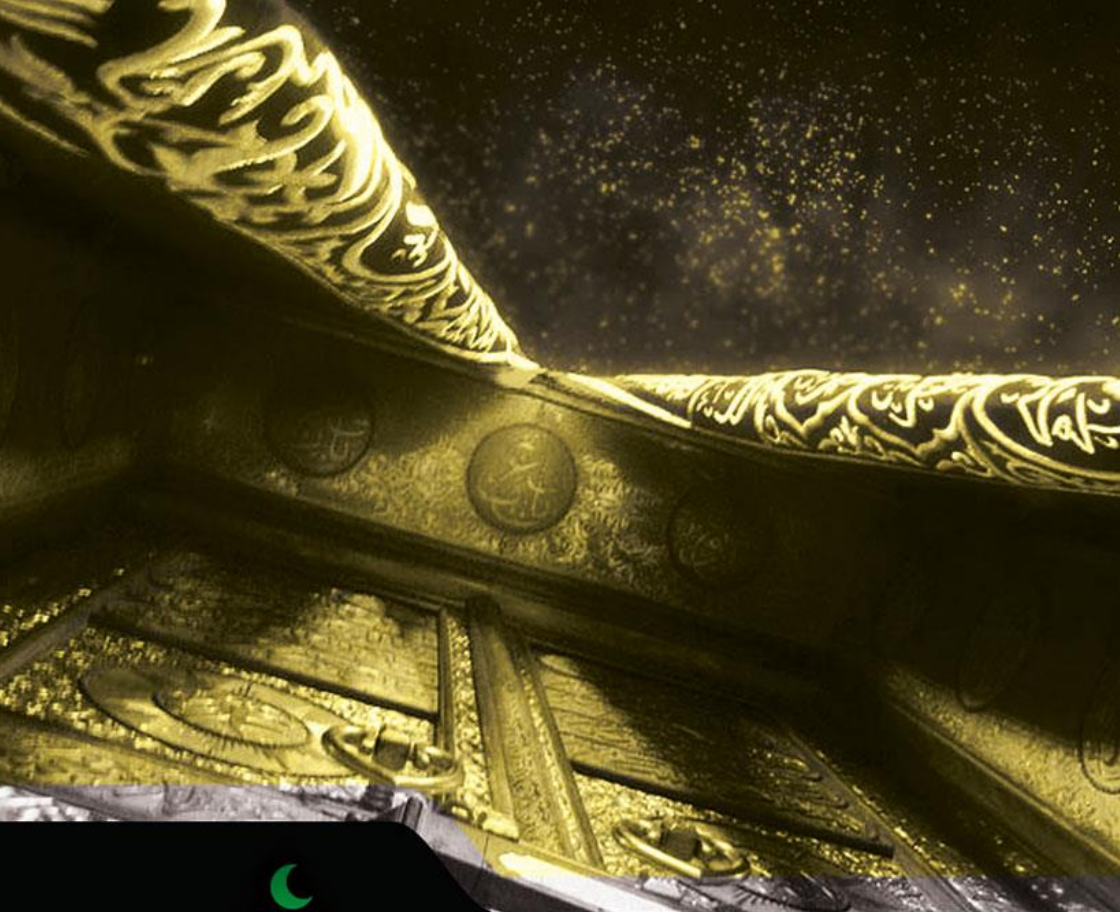
Последните ни думи са: „Слава на Аллах, Господарят на световите.“

---

¹⁶⁹ Съвременен италиански изследовател, който се е заел да изучава древната и съвременна история на Исляма.

ISLAMILAND

ISLAMILAND

ISLAMILAND

GROW GOODNESS BY YOUR HAND

EXPLORE ISLAM IN ALL LANGUAGES

WWW.ISLAMLAND.COM